

odsev od zela

Z rebalansom
so pohiteli

Kolesarji so bili letos
še bolj zadovoljni

Mladi obudili
Trnuljčico

Sto let
najstarejše občanke

1. DIFAR d.o.o.:

- ☒ SPECIALIZIRANA PRODAJALNA, STROKOVNI NASVETI, PREDAVANJA
☒ NAJVEČJE BOGATSTVO JE ZDRAVJE, SKRIBITE ZANJ!

2. UVOD:

Pozdravljeni!
Prebili smo led. Za nami je prvo srečanje. Na naše zadovoljstvo je bila predavalnica polno zasedena. Srečanje je bilo namenjeno menopavzi in osteoporozi. Tehnika nas ni pustila na cedlu. Predavalnica je imela primerno temperaturo, ozvočenje je delalo popolno. Po predstavitvi teme se je razvila živahna razprava. Tako menopavza kot osteoporoza prazdeno veliko žensk. Veliko je dilem in veliko je bilo vprašanj. Hormonsko zdravljenje predstavlja še vedno izziv. Na eni strani deluje odlično, na drugi strani pa so dileme in strahovi. Kako se odločiti, ni vedno lahko. Dobro je vedeti, kaj lahko pričakujemo. Saj veste, nobena metoda ni samo dobra ali samo slaba. Da se lažje odločite, morate zdravljenje dobro poznati. Iako prednosti kot pomankljivosti. Vsako zdravljenje ima pozitivne in negativne učinke. Polem morate pretehtati, kaj je za vas bolj sprejemljivo. Prav gotovo pa vsaka odločitev pomeni sprejeti neki tveganje. Dobro je vedeti, kako si lahko pomagamo, kakšne so alternativne možnosti. Pri hormonskem nadomestnem zdravljenju, kakor imenujemo dodajanje hormonov v obdobju klimakterija, je prav gotovo v ospredju pozitiven vpliv na počutje. Ženske bolj spijo, manj so utrujene, manj so občutljive in razdražljive, izboljša se kvaliteta kože in sluznic. Hormoni najboljše zaščito kosti pred osteoporozo, imajo ugoden vpliv na maso mišic v krvi. Ugodno vplivajo, da imajo ženske, ki uporabljajo hormone, manj raka na debelem črevesju. Kaj pa negativna plat? Možnost razvoja krvnih strdkov, tako imenovani tromboembolični zapleti, so redki, a možni. Več možnosti za te zaplete imajo ženske z okvarjenim cirkulacijo, kadilke, ženske, ki zdravijo povišan krvni pritisk, ženske s povišano telesno težo in ženske, ki imajo te zaplete znane v družini. Prav gotovo pa je najbolj prisoten strah pred razvojem raka na dojki. Iz študij vemo, da je pri petih letih po menopavzi jemanju hormonov nekoliko večja verjetnost za razvoj raka na dojki. Ugodno vplivajo, da je oblika raka manj maligna in da je smrtnost zaradi raka dojke pri teh ženskah nižja. Ali je to posledica rednejših preventivnih pregledov ali je razlog drug, ne vemo. Vemo pa, da je pri vseh oblikah raka in tako tudi pri raku dojke najpomembnejša zgodnja diagnostika. Prej ko bolezen odkrijemo, več je možnosti za ozdravitev. Prav ste razumeli, za ozdravitev in ne samo za daljše preživetje. Danes je veliko žensk, ki so rak na dojki prebolele. V Sloveniji na dan povprečno trem ženskam odkrijejo rak na dojki. To je visoka številka. Rak dojke je najpogostejši rak pri ženski. Prazdeno ženske v vseh starostnih obdobjih, zato redno samopregledovanje ni nikoli prepozno. Veliko žensk ima strah pred samopregledovanjem. Šešline bule-voščki, ki jih upajo, jih spravljajo v negotovost. Največ sprememb odkrijejo ženske same, zato le pogum. Seveda ni vsaka ženska tudi traja. Poleg samopregledovanja je pomembna tudi mamografija, rentgenska preiskava dojke. Kljub številnim pomikam ostaja mamografija najboljša metoda. Ultrazvok se uporablja kot dopolnilno mamografije in pri mlajših ženskah, kjer je mamografija manj uporabna.
Na naše drugo srečanje smo povabili dr. Matjaža Kaučiča, onkologa, in se ukvarja z rakom dojke. Tema se nekoliko nadaljuje iz prejšnjega. Zopet je posvečen ženskam. Želeli pa smo upoštevati tudi pobudo, ki je bila dana na predhodnem predavanju. Potentni mamci so namenjeni pooblaščenim in neobrazloženim moškim. V polju in avtobusih predavatelj na bo. Ponovno se bomo srečali zadnji četrtek v septembru in prav tako bomo oddali in naložili.
Pa ostanejo zdravje.

3. NAPOVED PREDAVANJA:

RAK DOJKE
(tema predavanja)
DR. MED. MAJJA KAUCIČ - SPECIALIST ONKOLOG
(predavatelj)
ČETRTEK, 14. 06. 2004 ob 20.00 h
(čas predavanja)

4. LOKACIJA:

- 1 - DIFAR - glavni center za zdravje življenja
2 - Ljubljanska 12 C
3 - 1236 Trzin

5. OBVEZNO PRIJAVITI UDELEŽBO:

- 1 - tel.: (01) 564 11 95
2 - e-naslov: info@difar.si
3 - www.difar.si

Rp./
DIFAR
1236 Trzin
Slovenija
(dr. med. Ksenija Selih-Marinček)

GORENC s.p., Liparjeva 16, 1234 Mengeš, GSM: 041 644 121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tudi na domu!
Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

- Čistilno-vzdrževalni servis**
 - generalna čiščenja po adaptacijah
 - strojno globinsko čiščenje talnih oblog,
 - oblaženega pohištva, notranjosti vozil...
- Senčila**
 - lamelne zavese, notranje in zunanje žaluzije,
 - plise in role, esende in markize,...
- Montiramo termoreflektivne in protivlomne folije**
 - sungard
 - glassard
 - SDI distribution
- Slikopleskarstvo**
 - barvanje stanovanj, fasad, oken, vrtnih ograj,...

clean & beat

AVTOMARKET d.o.o., prodajno servisni center, Blatnica 5, 1236 TRZIN, Tel: 01 562-33-00 • Prodaja vozil 01 562-34 50 in 562-34-55 • Fax 01 562-21-63

**PRODAJA NOVIH VOZIL
STARO ZA NOVO
SERVIS
VULKANIZERSKE STORITVE
OPTIKA
ALARM**

**IZJEMNO UGODNA PONUDBA
VOZIL IZ ZALOGE!**

**C3 in C3 PLURIEL vsi s KLIMO!
C3 SX 1.4j že od 2.390.000 SIT
C3 PLURIEL že od 2.853.000 SIT**

NE BODITE MED TISTIMI, KI OSTANEJO BREZ!

Čistilni servis

Depati vas d.o.o.

Depati vas d.o.o., Domžale
Tel.: 01 42 41 657, 041/ 895 339, 01/ 72 42 489

Čistimo: • vse vrste oblačil, tudi perilo • vse vrste preprog • vse vrste zaves (tudi lamelne zaves) • tapisone in tople pode ter marmor
Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih. Čistilni servis imamo v Depati vasi tik ob cesti z velikim parkiriščem. Odprto imamo vsak dan od 8h do 19h, ob sobotah od 9h do 13h.

Čistilni servis

Prevoz tovorn in oseb

Makuflex 333
1236 Mengeš
Tel./fax 01/564 11 95
GSM 041/820-170
Depati vas d.o.o.
Zbirna cesta 1236 Mengeš
E-mail: prevoz@depatisi.net

RAZPRODAJA

VEJ BENE, BRŠLJANKE, FUKSIJE 100-150 SIT
POKONČNE PELARGONIJE 200 SIT
OBI SANKE 1.000 SIT

Telefon : 01 / 723 09 00 www.hp-commerce.si

AVTOLICARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avtolicarske in avtokleparske storitve

Nabavna 7B, 1236 Trzin, Tel.: 01/564-20-27

BAHNE®

Pevci Mengeškega zvona

Gostje in nagrajenci so zasedli častna mesta

Dobitnika srebrnih priznanj Franc Valenčak

Ob 5. obletnici Občine je župan Anton Persak dobil sekirico

Letonji dobitniki občinskih priznanj

in Anton Zupan

Posebno nagrado občine trzinski župniji za njeno tridesetletnico je prevzela Urša Mandelj

Slavnostna akademija ob prazniku Občine Trzin

POČITNICE SO TU!

Če par dni, pa bodo naši šolarji vrgli svoje šolske potrebščine v kot in se predali počitniškim radostim. To bo do neke mere olajšanje tudi za starše, seveda pa bodo počitnice prinesle nove dolžnosti in nove skbi. Najpomembnejše pa je, da nam čas počitnic omogoči, da vsaj malo spremenimo svoj vsakdan in si privoščimo spremembe, malo počitka ali prijetne dogodbine. Naš časopis vas bo obiskal še enkrat v juliju, potem pa bomo šli tu-

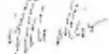
di »odsevatj« na dopust. V Trzinu se v zadnjem času dogajata veliko in ker smo večinoma pri tem dogajanju prisotni tudi mi, si že zdaj kar vroče želimo malo premora, vseeno pa bomo le vzdržali še eno številko.

Maj in prvi del junija sta v Trzinu, odkar imamo svoj krajevni praznik, zelo živahna. Še zdaleč ni res, da bi bil Trzin zaspano spalno predmestje Ljubljane. Je pa res, da ljudi zelo težko pripravijo, da bi bolj množično prihajali na priredit-

ve, ki se vrstijo druga za drugo. Čeprav se je aprilsko vreme zavleklo daleč v začetek junija, organizatorjem raznih prireditev vseeno nekako uspeva izpeljati stvari, ki so si jih zamislili, ob tem pa ostaja tudi kisel pridih, češ: »Če bi bilo vreme takšno kot lani ta čas, potem bi se ljudje na naši prireditvi kar trlo!« To je mogoče zgolj tolažba, saj tudi če je vreme lepo, ali pa zaradi prizorišča dogajanja ni moteče, udeležba največkrat precej zaostaja za pričakovanji in tudi za številom možnih udeležencev, ki bi jih pričakovali glede na število prebivalstva naše občine. Je že tako, da nekaterih enostavno ne moreš zbežati iz njihovih lukenj. Ostajajo še naprej v svojih slonokoščenih stolpih in se zmrdujejo: »Ah, Trzin! Tu se nič pametnega ne dogaja!« Ampak še zdaleč ni tako. Letošnji program Trzinskega festivala je tako kakovosten, da nam ga že zavdajo v nekaterih večjih in močnejših občinah. »Ja, kako za vraga vam uspe spraviti skupaj take stvari!« »Res, v Trzinu se pa ves čas kaj dogaja!« To večkrat slišim, ko v različna uredništva prinašam napovedi dogodkov v Trzinu. Zadnjič mi je eden od urednikov celo rekel: »Ja, pri vas pa se pozornosti vredne prireditve dogajajo hitreje, kot mi lahko o njih poročamo. Mi je kar nerodno, ne morem dopustiti, da bi imeli več poročil iz Trzina kot pa na primer iz Novega mesta!« Vem, da se tudi v Novem mestu ves čas kaj dogaja, vseeno pa sem razumel urednikovo stisko, ki mi jo je hotel slikovito pred-

staviti. Nisem si mogel kaj, da mu ne bi odgovoril, da je pravzaprav vseeno, ali se nekaj dogaja v Trzinu ali pa v Novem mestu, če se dogaja kaj takega, da je vredno pozornosti, moramo novinarji o tem poročati. Žal v praksi to ne drži, uredniki bodo še naprej več pozornosti namenjali večjim mestom, kot pa drugi najmanjši občini. To pa ne bi smelo veljati za prebivalce te občine. V precej večji meri bi lahko prihajali na prireditve, ki jih s takim zanosom pripravljajo marljivi trzinski organizatorji. Verjemite mi, da bi se potem vsi boljše počutili, pa čeprav bi vreme še naprej nagajalo. Naj bo to bolj v spodbudo in razmislek, saj so počitnice tu in se bo tudi v Trzinu družabno dogajanje nekoliko umirilo. Tudi v tej številki našega Odseva pa lahko preberete poročila o vsaj nekaj dogodkih, vrednih pozornosti, ki bi bili ob obisku še več Trzinčanov in tudi Trzinčanov še bolj uspešni in kakovostni, kot so bili. Je že tako, da takrat, ko je na primer dvorana nabito polna, vsi pravijo, da se je izplačalo priti, takrat, ko se v njej drenjajo le trije obiskovalci, pa se vsem zdaj kar nelagodno, da so prišli, pa čeprav gre za zelo kakovostno prireditev. Ob hojčih udeležbi na prireditvah trzinskih društev pa bi se tudi vsi boljše poznali in bi bolj čutili pripadnost Trzinu in drug drugemu.

Urednik

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: Miro Štebe

Namestnica odgovornega urednika: Mateja Erčulj

Tehnični urednik: Emil Pevec

Urednik fotografije: Jože Seljak

Trženje: Iolica Valenčak

tektoniranje (razen Uradnega vestnika): Manja Lukan

Ostali sodelavci uredništva: Simon Fink Jugovic, Tone Ipavec, Ursa Mandeljc, Petra Mušič, Tanja Prelinšek, Mirjam Šilih, Mojca Trček, Jana Urbas, Andrej Zupanc

Tisk: Marko Ravnikar s.p. Domžale

Naklada: 1470 izvodov

Glasilo Odseva izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izide 20. julija 2004.

Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 10. julija na naslov: Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin ali na elektronski naslov odsev_98@hotmail.com

Uradne ure v uredništvu:

Vsako sredo od 17. do 19. ure v prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu (Mengeška c. 22/1)

☎: (01) 564 45 67 ✉: (01) 564 45 68

Slika na naslovnici

Mladi gledališčniki so prebudili kamnolom.

(foto: Jože Seljak)

ISSN 1408-4902

Tehnične zahteve za poslane članke in slikovni material

Spoštovani bralci! Vse, ki nam pošiljate besedila oz. slike prosimo, da upoštevate naslednja navodila:

Besedila naj bodo shranjena v datoteki doc, rtf, txt (lahko tudi na disketi, rokopise sprejemamo izjemoma!). Če besedilo pošiljate po elektronski pošti, ga obvezno priložite kot pripomočnik in ne v telesu besedila. Izogibajte se vsakršnemu oblikovanju besedila (različne pisave, tabulatorji in zamiki pri odstavkih, ...).

Priloge fotografirajte z digitalnim fotoaparatom slikajte z visoko resolucijo (fotoaparati na mobilnikih zares ne zadostujejo!).

DAROVALCI KNJIG

Knjižnica Domžale - Trzin in vsi člani knjižnice se topla zahvaljujemo darovalcem knjig:

1. ŠJAKU SIMONA
2. LIKAR TATJANA - Ministrstvo za kulturo
3. GAZVODA JELKA - Ministrstvo za kulturo
4. SELJAK JOŽE
5. KOS ZDENKA
6. PAVŠEK MIHA
7. ŠIMENC JOŽE
8. ZAKRAJŠEK VIDA
9. HREN DARJA
10. BUTKOVIC MAJDA
11. FRANKLIN GARY

12. RAKUN MAJDA
13. ŠIMENC JOŽE
14. PERNÉ MARIJA
15. DOLNICA ANAMARIJA
16. SPENČAL MAKS
17. PANDEL DANIELA - Dom starejših občanov Moste
18. RIHTER JOŽICA
19. RAKEF SABINA
20. GOLOBIC JANEZ
21. HABAT JANA

Hvala vsem!

Priznam, da sem kar nekaj dni občasno razmišljal, o čem naj pišem v junjskem Zupanovem kotičku. Deloma pravzaprav tudi zato, ker je občasno slišati očitke, češ da je takle »kotiček« pravzaprav tudi neke vrste politična zloraba časopisa, še posebej, če upoštevamo, da Zupan, ki te »kotiček« piše, po drugi strani pričakuje, da občinski časopis ne bo zlorabljen za skrivanje političnih stališč in spodbujanje politične nestrpnosti pod krinko na videz novinarskih prispevkov. Po drugi strani pa je res, da je neke vrste tradicija in običaj, da imajo župani po vseh občinah, ki izdajajo občinska glasila, možnost pisanja in objavljanja nekakšnih županskih uvodnikov, v katerih praviloma najširši občinski javnosti sproti razlagajo svoje ukrepe, morda tudi svoje strateške razmisleke ipd. Gotovo pa je prav, da se v tovrstnih spisih v čim večji meri izogibljemo političnemu obračunavanju z nasprotniki in kvečjemu kaj pojasnijo, če so bili napadeni. Tega se poskušam tudi sam, kolikor je le mogoče, držati. Kljub temu pa je le treba upoštevati, da je župan neposredno voljen po večinskem sistemu, in predstavlja in v svojem mandatnem obdobju v posebnem pomenu besede celo posebej občino kot ustanovo, in je poleg tega tudi možno, da ima poleg običajnih možnosti za stike s posamezniki tudi možnost nekakšnega bolj ali manj stalnega neposrednega stika

s celotno skupnostjo občanov. Zatorej za zdaj vztrajam pri tej tradiciji in nameravam pisati »kotičke« tudi v prihodnje.

Spraševal sem se, kolikšno, o čem pisati. Ali nemara o težavah, ki so se v zadnjem času kar naenkrat tako rekoč nakopičile v odnosih med vrtcem (četudi je vrtlec enota znotraj javnega zavoda Osnovna šola Trzin) in občino? Zdi se, kot da bi se samo vodstvo enote vrtca odločilo za nekakšen spopad z občino in poskušalo na svojo stran pridobiti starše svojih oskrbovancev, ki so seveda hkrati občani in občanke občine Trzin in potencialnem volivci, kar naj bi najbrž prestrašilo izvoljene upravitelje občine in jih nemara naredilo bolj dojemljive za zahteve in posamezne odločitve vodstva vrtca. Tak vtis je še podkrepil zapisnik zadnje seje sveta staršev enote vrtca, kajti iz tega zapisnika je vidno, da so bile staršem posredovane nekatere napačne informacije o stališčih občine o nekaterih odprtih vprašanjih, predvsem pa nevednostne trditve o tem, kakšne posledice naj bi imele nekatere zahteve vodstva občine in kakšne posledice nekatere zahteve vodstva vrtca po drugi strani. Vendar sem se odločil, da zgodbe ne bom preobširno razpredal v Odsevu. Vsaj ne, če to ne bo potrebno.

Vodstvo vrtca sem pozval, naj skliče sestanek sveta staršev s predstavniki občine, na katerem bomo, kot upam, kmalu razjasnili vse ali vsaj večino nesporazumov. Želim si, da bi bile na prvi pogled hude težave do dne, ko

boste brali ta »kotiček«, že presečene in nesporazumi odpravljeni.

Raje bom še enkrat omenil prireditve v okviru festivala Trzinska pomlad, ki se vrstijo ob sobotnih večerih v maju in juniju (ena od predstav je zaradi vremena na sobotni večer odpadla in bila nadomestljena v ponedeljek zvečer). Res je, ko ugotavljajo gledalci po prvih treh večerih da smo naredili korak višje, kar zadeva kakovost vsebin in organizacije. Predstava, ki se na ironičen način odziva na evforijo ob vstopu v EU, je bila deležna številnih pohval tudi od gostov, ki so prišli od drugod. Simpatična uprizoritev Trnuličice ravno tako. In, naj mi bo oproščeno, četudi sem bil v tem primeru sam še posebej udeležen, tudi mednarodni literarni večer, organiziran v sodelovanju s Slovenskim centrom PEN, je bil po mnemu navzočih zelo kakovosten. Prepričan sem, da bo tako tudi z nadaljnjimi tremi večerji. Zato upam, da bo udeležba gledalcev čim višja.

Vsem, ki se boste že v tem mesecu ali v prvem delu julija odpravili na dopust, želim, da bi ga čim bolj izkoristili. Pa ne le zato, kot pač običajno rečemo, da se boste potem dobro spočiti lahko spet lotili dela, temveč preprosto zato, da boste uživali!

Tone Peršak

Občina Trzin

in

Sekcija veteranov vojne za Slovenijo Trzin

Vabiva vas na občinsko proslavo v počastitev dneva državnosti

in 13. obletnice bitke v Trzinu, ki bo

v petek, 25. junija 2004, ob 19.00 uri

ob obeležju bitke za samostojno Slovenijo v Trzinu, ob mostu čez Pšato.

Slavnostni govornik bo polkovnik Milan OBREZA, načelnik štaba Poveljstva sil SV.

V kulturnem programu bodo sodelovali trobilni kvintet Orkestra SV ter člani in članice domačega društva upokojencev Žerjavčiki.

Po končani proslavi bo kresovanje z manjšo pogostitvijo v trzin-skem kamnolomu.

V Trzinu, 16. junija 2004

PREDSEDNİK SEKCIJE:

Jože Kosmač, I. r.

ŽUPAN:

Tone Peršak, I. r.

Telefonske številke
Občine Trzin so:

**564 45 44, 564 45 43,
564 45 50 in 564 45 49**

Fax:
564 17 72

Elektronska pošta:
info@obcina-trzin.si

Domača stran na internetu:
http://www.obcina-trzin.si/

19. seja občinskega sveta: KRATKA, A PLODNA

Ni kaj, čas dopustov se nezadržno bliža, kar nam naznanja tudi vročina, ki kot pajčevina nenehno visl v zraku, pred očmi pa se nam rišejo palme, sončniki, plaže in neskončna modrina morja. Gotovo bližajoče poletje nekoliko vpliva tudi na svetnike, saj so tokratno sejo zaključili izjemno hitro, in bo tako tudi tole poročilo nekoliko krajše kot ponavadi.

Verjetno ni lepšega, kot je to, da imaš v času dopustov urejene račune, bilance stanja ter urejen pregled nad prihodki in odhodki, da te potem, ko prideš domov s potepanja, ne zadene finančni šok. Toda razlogi, zaradi katerih so svetniki obravnavali poročilo o realizaciji prihodkov in dohodkov občinskega proračuna, niso bili nič kaj dopustniški, ampak vse kaj drugega. Trzin je namreč ena redkih občin, ki proračun sprejema že v decembru, saj ga pripravljajo od avgusta ali septembra dalje. In medtem ko so v nekaterih občinah po Sloveniji proračun šele sprejeli, so pri nas že ugotavljali njegovo stanje po prvih petih mesecih letošnjega leta in sprejemali rebalans. Dodaten razlog za poročilo o realizaciji prihodkov in odhodkov (torej o proračunu) na tokratni seji je tudi v tem, da so bile v zadnjih nekaj mesecih dokončane večje investicije (na primer prizidek k osnovni šoli), za katere je bilo potrebno plačati vse račune, ki so se pogosto izkazali za višje, kakor so bili načrtovani, zaradi česar je bilo potrebno opraviti prenose proračunskih sredstev. Čeprav bi lahko občinska finančna služba po črki zakona opravila prenose iz ene proračunske postavke na drugo in potem o tem naknadno obvestila svetnike, ni bilo bolj prenosov vseeno veliko, in je bilo bolj smotno hkrati s poročilom pripraviti rebalans proračuna. Samo poročilo in rebalans je kratko in jedrnat predstavil finančni svetovalec Jorg Petrovič, ki je dejal, da so ob načrtovanju prihodkov z naslova dohodnih načrtovali manjši delež denarja od dohodnin, kolikor ga bo občina realno dobila, bolj previdno pa so načrtovali tudi prihodek od davkov na premoženje. Za odhodke pa je Petrovič dejal, da se bo stanje na tem področju nekoliko umirilo, saj je za dokončane investicije občina že plačala račune.

Pri točki o rebalansu je župan opozoril svetnike na program prodaje občinskega stvarnega in finančnega premoženja, pri čemer gre v mnogih primerih za zamenjavo zemljišč, za delne odkupe ali najeme. Kar pa se tiče prodaje finančnega premoženja občine, pa bo na eni izmed naslednjih sej potekala razprava o tem. Svetniki so po sprejetih sklepih o proračunu in amandmajih ter sklepih za rebalans proračuna sejo nadaljevali z drugo obravnavo sprememb poslovnika.

Kot smo že pisali, je do sprememb v poslovniku občinskega sveta prišlo zaradi prakse, ki je pokazala, da so določeni členi v starem poslovniku nepotrebni ali pa nerealni (na primer, občinska uprava ni urejena na način, zapisan v poslovniku, saj ni razdeljena na oddelke in zato nima načelnika). Svetniki so novi poslovnik sprejeli, ne da bi razpravljali, saj so nejasnosti razrešili že ob prvi obravnavi.

Takoj zatem pa so obravnavali odlok o obratovalnem času gostinskih obratov in kmetij, na katerih se opravlja gostinska dejavnost. Občinska uprava je ugotovila, da bi bilo potrebno odlok spremeniti in dopolniti, predvsem zato, ker se na občini vrstijo pritožbe krajanov zaradi obratovalnega časa nekaterih gostiln oziroma barčkov, ki da motijo javni red in mir. Na občini tudi ugotavljajo, da se je v zadnjem času v Trzinu povečal vandaliizem, kar povezujejo ravno z daljšim obratovalnim časom gostiln. Z odlokom iz leta 2000, ki ureja to področje, je občinski svet razdelil Trzin na dva dela, in sicer na industrijsko cono ter ostali del Trzina. Zapiralni čas barov v industrijski coni je bil po tem odloku lahko daljši kot v preostalem delu Trzina, odlok pa je omogočal tudi podaljšanje

je obratovalnega časa. Tako so lahko lastniki lokalov v industrijski coni zaprosili, da bi namesto ob enih zjutraj svoj lokal ali bar zapirali ob treh. Za tako spremembo je sicer zaprosila le lastnica lokala Papa Joe, zaradi katerega je na občino prišlo tudi največ pritožb. S sprejetimi spremembami odloka iz leta 2000 so svetniki izglasovali, da v naselje, kot je Trzin, glasna gostilniška dejavnost po eni uri zjutraj ne sodi (torej lahko kar pozabimo na kakšno diskoteko), čeprav je bilo v razpravi slišati pomislek, ali je res zaradi enega osamelega primera potrebno tako drastično ukrepati.

V nadaljevanju so svetniki imenovali enega člana v Svet domžalskega Zdravstvenega doma. Trzinske interese in interese ostalih občin (Lukovica, Mengeš, Moravče...) bo zastopala zdravnica Ksenja Kmetič. Tudi tokrat so svetniki imeli kar nekaj pobud in vprašanj, in sicer so predlagali ureditev otroških igrišč z igrali na več krajih v Trzinu, zanimalo jih je, kaj vse je zajeto v odloku Natura 2000 (odlok o gozdovih), kakšna je strategija razvoja glede menške obvoznice, zakaj luči ob trzinski obvoznici gorijo tudi podnevi in kdaj bodo dokončno urejene usmerjevalne table ulic. Svetniki pa so tudi opozorili na nestrokovno izvajanje plinifikacije ter na to, da izvajalec za sabo pusti dokaj kaotično stanje na cesti.

Mateja Erčulj

USPOSABLJANJE TEHNIČNO REŠEVALNE ENOTE CZ

V izobraževalnem centru civilne zaščite na Igu je bilo junija tridnevno usposabljanje članov tehnično-reševalnih enot. Udeležilo se ga je tudi sedem članov iz naše občine. Zakaj? Tehnično-reševalna enota je največkrat tista, ki mora v primeru naravne ali druge večje nesreče prva ukrepati. Ob tem se nemalokrat pojavi dilema, ali naj zapusti domače in rešuje druge. V tem primeru je pametno, če dobro usposobljena, usklajena in psihično stabilna enota hitro posreduje, opravi nalogo in tako posredno pomaga tudi domačim. Znanje in veščine pa je treba nujno pridobiti in utrjevati pod strokovnim vodstvom.

V življenju naletimo na najrazličnejše ponesrečence, zato je hitro in pravilno posredovanje pri nujnem pomoči življenjskega pomena. Udeleženci izobraževalnega tečaja so slišali kar preveč teoretičnih podatkov, pogrešali pa so več praktičnega dela za pomoč pri različnih vrstah nesreč. Kljub vsemu so pridobili osnove in v prihodnje bodo v okviru izobraževanja skušali pridobiti znanje nadgraditi ter usklajevati svoje sodelovanje z gasilsko enoto. Pri reševanju so namreč največkrat potrebne gasilske veščine in po večumem neprekinjenem delu je potrebna zamenjava iztrpanih reševalcev. Takrat pride na vrsto tehnično-reševalna enota civilne zaščite, seveda če ni njena pomoč potrebna že prej. Prav zato je potrebno skupno urjenje in usklajeno delovanje.

Zoran Rink

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM PRORAČUN JE TREBA USKLADITI Z RAZMERAMI

Več naših bralcev nam je namignilo, da naj med rednim mesečnim pogovorom z županom kraj spregovorimo tudi o avtobusnih postajališčih v Trzinu. Nekateri menijo, da jih je ponekod, predvsem na območju Ljubljanske ceste, preveč, drugje, na primer ob Mengeški cesti, pa premalo. Drugi pravijo, da so nekatera postajališča urejena, avtobusi pa na njih ne ustavljajo, tretji pa se zavzemajo za primerno poimenovanje postajališč, saj sedanje oznake za posamezna postajališča nepoznavale lahko zmedejo. Naš bralec tako predlaga, da bi si za postajo ob mostu preko Pšate pri soseski T-3 izbrali katero od naslednjih poimenovanj: Trzin - T3, Trzin - Gregušev most ali Trzin - Pšata. Ob tem opozarja, da bo verjetno to postajališče, ko bo urejena pešpot ob Pšati vse do Čebulovega mosta, pridobilo na veljavi tudi za prebivalce t.i. zgornjega dela Trzina. Prav zato smo na začetku tekratnega pogovora trziškega župana Antona Peršaka poprosili, da nam pojasni, kako je urejeno to področje.

Najprej moram povedati, da občina pravzaprav nima svojih avtobusnih postaj, ker nima svojega avtobusnega prometa. Mi vnašamo avtobusna postajališča v soglasju, lahko pa rečemo tudi, na željo avtobusnih prevoznikov. Na območju bodočega centra Trzina smo dali v načrte vrisati dve postajališči, eno nasproti gasilске doma oz. pri Jeraju, drugo pa ob mostu preko Pšate pri Gregu, pravzaprav na željo avtorevoznikov. V prvem obdobju so namreč za isto območje načrtovali precej več blokov, in bi bila samo ena postaja verjetno zelo obremenjena. Zdaj bo tam, na južni strani Ljubljanske ceste, precej manj blokov, kot so jih sprva načrtovali, postajališče pa je na eni strani že urejeno. Ko bodo zgradili še drugi blok, ki bo manjši, kot so sprva načrtovali, pa bodo tudi na drugi strani uredili postajališče. Zdaj je tam urejena le polovica ulice. Tisto postajališče se mi zdi na kar primernem kraju, saj bi imeli ljudje, ki pridejo do Ljubljanske ceste pri Zastopniku ali pri mostu preko Pšate pri Gregu sorazmerno dolg dostop do postajališča pri Merkatu ali pri gasilskem domu, že zlasti, če gre za starejše ljudi. Seveda, mi lahko tudi spremenimo lokacijski načrt, vendar ne vem, če je to smiselno.

Sicer pa je to, kje ustavljajo avtobusi, več ali manj v rokah prevoznikov samih. Razlika je v tem, ali gre za primestni ali medmestni promet. Avtobusi za primestni promet naj bi ustavljali na progah, po katerih vozijo, na vseh postajališčih. Ti avtobusi vozijo v središču Trzina po Ljubljanski cesti, linijski avtobusi pa vozijo mimo Trzina in ustavljajo le na »zunanjih« postajališčih, več ali manj na štiripasovnici.

V zadnji številki Odseva smo objavili odgovor predstavnikov Direkcije za ceste v zvezi z urejanjem hodnika za pešce ob Mengeški cesti. Med drugim

je iz odgovora videti, da tudi na direktni vodo za veliko obremenjenost ceste in da je ob njej treba urediti pločnike in prehode za pešce in tudi, da bi država sfinancirala ureditev razmer, če bi občina dala pobudo za to in če bi bil predlog uvrščen v plan Direkcije za ceste. Kako vi komentirate ta odgovor?

Na Direkcijo za ceste in Ministrstvo za promet smo poslali več dopisov v zvezi s tem, z njihovimi predstavniki smo se tudi neposredno pogovarjali. Z našimi zahtevami so se načeloma strinjali, ko smo se želeli konkretno dogovoriti o tem, kaj storiti, pa so rekli, da ni denarja. Obstaja celo neka ideja o ureditvi obvoznice okrog starega dela Trzina, ampak ista obvoznica je na njihovem seznamu uvrščena tam nekje okrog stotega mesta. Če vem, da država na leto naredi po eno, dve taki obvoznici, potem vemo, kaj to za nas pomeni. Oni se tudi strinjajo, na primer, da bi bilo dobro postaviti semafor pri Jan baru, po drugi strani pa pravijo, da se ga ne da postaviti, ker tam ni pločnika. To pomeni, če bomo mi naredili pločnik, potem bomo tam lahko postavili tudi semafor. Drugače je pa res, da se strinjajo, da je cesta obremenjena. Če bomo za ureditev pločnikov, javne razsvetljave in semaforjev poskrbeli mi, bomo oni za. Mi za ureditev pločnikov in drugih zadev ob Mengeški cesti že delamo, vendar se srečujemo s težavami, kot smo že večkrat povedali, zaradi lastništva parcel, po katerih naj bi uredili pločnike, ter zaradi dolgotrajnih postopkov, ki so potrebni za to.

Občinski svet je na Junjski seji sprejemal rebalans občinskega proračuna. Ob tem smo slišali, da je bil rebalans potreben tudi zaradi dokončanja povezovalne ceste med obrtno cono in ostalim delom Trzina. Lahko pojasnite za kaj gre?

Znano je, da je povezovalka v načrtih že sedem ali osem let, da smo leta 99 spremenili zazidalni načrt za isto območje in da smo z njim predvsem zožili načrtovano cesto in na začetku predvideli ureditev rondoja, s kate-

rim bi onemogočili vlačilcem in drugim težkim vozilom vožnjo po tistem delu naselja. Težava pa je pri pridobivanju zemljišča, po katerem naj bi tekla povezovalna cesta, in sicer s štirimi parcelami, po katerih naj bi potekalo od 60 do 70% omenjene ceste. Zdelo se je, da bodo ti postopki lani jeseni že zaključeni, potem pa se je pojavil še eden od dedičev, ki ima tudi lastninsko pravico do dela tamkajšnjega zemljišča. Ta dedič živi v Avstraliji in tudi on ima zdaj eno leto čas, da odloči, kaj bo s tisto parcelo. Zdaj pa je posredovala država oziroma družba, ki za državo ureja promene razmere na tistem območju. Ko so gradili štiripasovnico, je bila država zadolžena, da na občinske stroške tam zgradi povezovalno cesto, s tem pa naj bi tudi rešili dostop do hiše družine, ki še živi v neposredni bližini štiripasovnice. Omenjena družina zdaj, kot so mi dejali, toži državo, ker ji ne uredijo dovoza do hiše, država pa pritiska na nas, da naj mi končno kaj naredimo, da bo država lahko naredila povezovalno cesto in s tem dovoz do omenjene hiše. Mi to lahko uredimo tako, da dokončamo postopke odkupa zemljišč ali če izvedemo zakonito razlastitev zemljišč. Za to razlastitev je pogoj, da imamo manj kot dve leti star prostorsko-izvedbeni akt, naš pa je star že deset let. Zaradi tega so potrebni nekateri popravki le-tega, hkrati pa je treba vanj vnesti tudi nekaj popravkov v zvezi z dovozom do hiše, ki naj bi ji s povezovalko uredili primerni dostop. Za omenjene postopke je bilo treba v proračunu predvideti določena sredstva, in je tudi ta cesta eden od vzrokov za rebalans proračuna.

Ko smo že pri rebalansu proračuna, ali nam lahko kaj več poveste o tem?

Vem, da je kar nekaj občin, ki šele zdaj sprejemajo letošnji proračun, mi pa smo sprejeli že njegov rebalans. Menim, da je smiselno proračun sprejemati redno, pred začetkom leta, ker je financiranje potem bolj pregledno in urejeno, seveda pa je zaradi tega potrebno tudi med letom proračun prilagajati dejanskim razmeram.

Kot veste, smo doslej proračun vsa leta obstoja naše občine sprejemali še decembra, razen prvo leto, ko smo občino šele ustanovili. Če proračun sprejemaš decembra, to pomeni, da ga začneš pripravljati že precej prej, že celo v septembru. Takrat seveda še ne poznaš vseh pogojev delovanja v naslednjem letu. Država na primer nekatere zakone sprejme šele decembra. Prav tako pa ob pripravi proračuna v

naprej še nimaš prave slike gospodarskih pogojev in razmer. Veliko si lahko pomagamo z izkušnjami in predvidevanji, vendar pa je december mesec, ki je za proračun zelo pomemben. Takrat običajno lahko ugotoviš, da je bilo več dohodkov, ali mogoče tudi manj, kot si načrtovali. Tudi lani se nam je tako zgodilo. Načrtovali smo na primer, da bomo določene zadeve plačevali decembra, pa jih nismo, ker nam še nismo izstavili računov. Zato smo lani imeli ob koncu leta 46 milijonov presežka, ki ga je bilo treba zdaj prerazporediti. Zavzemam se za to, da se tak denar porabi. Bilo je še več takšnih nepredvidenih zadev, deloma zaradi zunanjih pogojev, nekaj pa tudi zaradi neizpolnjenih pričakovanj. Da v proračunu zaradi tega ne bi prihajalo do neskladij, je bil potreben rebalans. Sredstva za plačilo nekaterih zadev, za katere smo pričakovali, da jih bomo plačali že lani, letos v proračunu nimamo zagotovljenih. Do sprememb je prišlo tudi zato, ker so ponekod stroški večji, kot smo načrtovali. To se nam je na primer zgodilo pri šolskem prizidku in tudi pri Jemčevi cesti. Pri sami gradnji se je pokazalo, da bi bilo nekatere stvari smiselno narediti drugače, to pa je seveda zahtevalo dodatna sredstva.

Drugi razlog za spremembo proračuna pa je v tem, da bi država očisto še pred poletjem sprejela prostorsko-razvojno strategijo. Priznam, da nisem verjel, da jim bo to uspelo, vendar kaže, da jim bo, to pa pomeni, da moramo tudi mi speljati nekatere zadeve na področju prostorskega planiranja drugače, kot pa smo mislili, da jih bomo. Trebno pa je sprejeti tudi nekaj popravkov prostorskih aktov, omenil sem že tistega v zvezi s povezovalno cesto, bo pa treba nekaj spremeniti tudi v Mlakah in. Za spremembe zazidalnih načrtov nimamo predvidenih sredstev, zato moramo to zdaj z rebalansom zagotoviti. Seveda pa je to le par razlogov za spremembo proračuna. Zdaj se tudi že kaže, kakšna bo poraba pri posameznih postavkah. Izkazalo se je na primer, da bo treba posodobiti most preko Pšate na Habatovi ulici, radi pa bi naročili tudi projekte za rekonstrukcijo Ljubljanske ceste od križišča pri Merkatu do mostu preko Pšate.

Spremembe proračuna so narekovali tudi večji dohodki občine. Da, tu je predvsem problem pri dohodnih. Vsa leta že živimo tako rekoč pod grožnjo države, da bo znižala deleže, ki jih občine dobijo od dohodnin. Tega za zdaj sicer še ni naredila, je pa sprejela zakon, ki bo začel veljati 1. 1. 2005, s katerim bo država na sploh znižala dohodnino. Sicer obljubljajo, da bodo občinam, ki se same financirajo, kot so Domžale in Trzin, za to dali neko nadomestilo, ampak vemo, da nadomestilo ni nikoli takšno, kot so prvotni zneski. Prav gotovo bo

zato delež prihodkov od dohodnin nižji, kot je bil doslej. Je pa razveseljivo, da Trzin kot stalno prebivališče prijavlja vse več ljudi. V prejšnjih letih smo vedeli, da je precej prebivalcev prijavljenih v drugih občinah, zdaj pa je število tistih, ki Trzin prijavljajo za kraj stalnega prebivališča, vse večje. Povečujejo se tudi dohodki prebivalcev, vendar menim, da gre pri tem predvsem za to, da je precej mladih, ki so zrasli v Trzinu, v zadnjem času dobilo zaposlitve in tako se njihovi prihodki povečujejo, kar posredno vpliva tudi na dotok denarja v občinsko blagajno. V Trzinu je namreč relativno veliko mladih med 20. in 30. letom, ki v tem času prihajajo od prvih zaslužkov. Ni čudno, da smo v prvih petih mesecih že presegli načrtovane prihodke od dohodnine za 50%.

Turistično društvo žell na Ongru skupaj z gozdarji in osnovno šolo urediti šolsko učno pot. Začenjala naj bi se na mestu, ki smo ga stari Trzinčani imenovali Zibretov vrt, zdaj pa je tam soseska T-5. Včasih so bili tam dostopi v gozd urejeni in zelo enostavni, zdaj pa so gradbinci te dostope uničili ali onemogočili. Predstavnik gozdarjev nam je dejal, da je njihova organizacija dala soglasje k načrtu za gradnjo soseske T-5 pod pogojem, da bodo po gradnji vsi dostopi v gozd mogoči, tako kot so bili pred začetkom gradnje. Temu zdaj ni tako, pred dnevi so nekateri pred kratkim vseljeni prebivalci v tisti soseski kar sami sezidali stopnice, ki vsaj malo olajšajo dostop v gozd, lastniki tamkajšnjih gozdnih parcel pa s svojimi stroji ne morejo v gozd. Moram reči, da se o tem z mano ni pogovarjal noben gozdar. Dejstvo pa je, da z investicijami soseske T5 nimamo samo tega problema, ampak jih imamo kar več. V pogodbi, ki so jo sklenili s Skladom stavbnih zemljišč Domžale, se pravi še za čas prejšnje domžalske občine, so se obvezali, da bodo na tistem območju uredili vse, kar je povezano z infrastrukturo in seveda tudi z dostopi s tistega območja v gozd. Zdaj ne gre, da bi kar občina urejala tisto, za kar so se obvezali drugi. Tretji problem pa je, da gre tam zdaj večino za zasebna zemljišča, in ne moremo kar tako priti in urediti razmer po svojih željah.

Če bi želeli na hribu urejati učno pot, to lahko naredimo le v soglasju s lastniki zemljišč in gozdarji. Mi smo dolžni skrbeti za gozdne ceste, vendar samo za že obstoječe, to je vrisane v kataster. Ne bi želel, da bi se ponovilo kaj takega, kot se nam je na območju gozda med Mlakami in industrijsko cono. Tam smo popravili že obstoječo pot. Lastnik jo je izbral za vožnje ob poseku gozda, potem pa je prišel in zagrozil, da tam ne bo dovolil, da bi kdo vozil. Ena so gozdne pešpoti, ki jih ljudje uporabljajo že od nekdaj, pa čeprav lastnikom to mogoče ni všeč, drugo pa so gozdne ceste, kjer je mogoče voziti s traktorjem in drugimi kmečskimi stroji. Pravno namreč delijo gozdne poti na gozdne ceste in vlake. Če so te zarisane v kataster, potem načeloma ne bi smelo biti težav, če jih pa ni, pa brez zahtev lastnikov in gozdarjev ni mogoče narediti ničesar. Moram poudariti, da občina ne beži od urejanja gozdnih cest. Za to vsako leto namenimo kar nekaj denarja, lahko rečem, da celo več kot druge občine. Kar pa se tiče območja, kjer je zdaj soseska T 5, pa bi se morali sestati z investicijami, lastniki in gozdarji in se z njimi dogovoriti, kje se da urediti gozdne ceste, da bo možno priti v gozd tudi s traktorji in tako omogočiti izkoriščanje gozda na nekaterih tamkajšnjih parcelah. V zazidalnem načrtu za T 5 so določena mesta, kjer naj bi bilo mogoče odlagati les, in bi to morala SGP Gorica zagotoviti. Do tistih mest naj bi bil možen dostop s tovornjaki ali traktorji, da bi lastniki gozdov lahko požgali les odpeljali, iz gozda pa naj bilo mogoče les spraviti do tja z manjšimi traktorji in vlačcem. Kar pa se tiče pešpoti, z njimi načeloma ni težav. Ljudje so pripravljeni v gozdu, na tuji zemlji, narediti marsikaj, ko pa želimo kaj narediti mi, na primer trim stezo, je pa takoj cel kup težav.

Miro Štebe

Kdor zapušča staro pot zaradi nove, ve, kaj zapušča, a ne ve, kaj bo našel.

Italijanski

Volitve za Evropski parlament

V nedeljo, 13. junija, so v Osnovni šoli Trzin potekale prve volitve kandidatov za Evropski parlament. Rezultati so bili v skladu z navodili republiške volilne komisije javno objavljeni oziroma obešeni na vhodna vrata Osnovne šole ob deseti uri zvečer.

Za vse, ki vas rezultati vseeno ne zanimajo toliko, da bi se tako pozno odpravili do šole samo zato, da bi ugotovili volilno udeležbo, pa so zbrani na tem mestu. Zaradi preglednosti pa so rezultati v tabeli omejeni na skupno število glasov, ki jih je lista prejela, in na število preferenčnih glasov, ki jih je prejel prvi kandidat na listi, torej nosilec liste.

Naj povem še to, da je na trzinškem volišču volilo 1068 volivcev, ki so oddali 1068 glasovnic, od tega jih je bilo 28 neveljavnih.

Ime liste	Število glasov	Nosilec liste	Število glasov
LDS + DESUS	229	JELKO KACIN	129
N SI - KRŠČANSKA LJUDSKA STRANKA	258	LOJZE PETERLE	203
SEG - STRANKA EKOLOŠKIH GIBANJ	12	LEO ŠEŠERKO	3
STRANKA MLADIH SLO. + ZELENI SLO.	24	ALENKA PAULIN	15
SDS	168	MIHAEL BREJC	114
NACIONALNA STRANKA DELA	0	MARIAN POLJŠAK	0
STRANKA SLOVENSKEGA NARODA	1	MIHAEL JARC	1
SLOVENIJA JE NAŠA	81	ALJA BRGLEZ URANJEK	66
DEMOKRATSKA STRANKA SLO.	5	ALOJZ KRAPEŽ	2
GLAS ZENSK SLO.	6	DARJA LAMPE	0
SNS - SLOVENSKA NACIONALNA STRANKA	35	ZMAGO JELJNČIČ PLEMNITI	18
ZLSD	170	AURELIO JURI	51
SLS	51	FRANC BUT	19

V Trzinu je torej prepričljivo zmagala lista Nove Slovenije z Lojzetom Peterleom na čelu, sledila ji je lista LDS in Desusa z Jelkom Kacinom, njej pa ZLSD in SDS.

Zanimivost liste ZLSD je ta, da je Borut Pahor (zapisan kot sedmi na listi) prejel več preferenčnih glasov kakor Aurelio Juri (nosilec liste). Najslabše pa sta se na volitvah odrezali listi Nacionalna stranka dela in Stranka slovenskega naroda. Prva ni prejela niti enega glasu, za drugo pa je glasoval en sam volivec.

Mateja Erčulj

Zahvaljujemo se za podporo na volitvah za Evropski parlament.

Občinski odbor NSI Trzin: Janez Mušič

N.Si
Nova Slovenija
krščanska ljudska stranka

PRIJAZNEJŠI DOSTOPI V TRZIN

V teh dneh na nekaterih trzinških križiščih, predvsem ob vstopih v različne dele Trzina, cvetijo prelepe vrtnice. Pogled na pisane gredice je prav spodbuden in če bodo ocenjevalne komisije Turistične zveze zdaj preverjale izgled našega kraja, bodo v svoje zapisnike prav gotovo zapisali višje ocene. Treba je pohvaliti cvetličarje in sploh tiste, ki skrbijo za le rožne grede, da so res prizadevni in da so izoblikovali okusno urejene pozdrave vsem, ki prihajajo v naš kraj ali se vozijo mimo. Lepo bi bilo, če bi bilo takšnih cvetličnih gred še več, ponekod tudi v našem naselju, še zlasti pa pogrešamo takšne cvetlične nasade ob Mengoški cesti, ko se v Trzin pripeljemo iz Mengša. Mogoče pa bi se dalo dogovoriti s katerim od lastnikov tamkajšnjih parcel, da bi delček ob cesti polepšali s cvetjem.

MŠ

CVETLIČNA KORI- TA SPET TARČA HULIGANOV

V prejšnji številki smo pokritizirali tiste, ki skrbijo za cvetlice v koritih, ki so nameščeni na mostovih preko Pšate, vendar so se korita na svojih mestih znašla ravno v času, ko je bil Odsev s kritiko v tiskarni. Tistim, ki v poletnih mesecih res prizadevno skrbijo za cvetice v koritih, se zato opravičuje-mo, žal pa moramo še poročati tudi o barabinskem početju »junakov« noči. Kmalu po tem, ko so namestili korita s cvetjem na njihova mesta, so se neznanci že »izkazali« s svojim uničevanjem skupne lastnine. Očitno gre za zafrustrirance, ki so jezni na cel svet in si drznejo svoje nezadovoljstvo in šibkost pokazati takrat, ko jih ne vidi nihče, ki bi jih potegnil za ušesa ali hrcnil na sedalo. Če mislijo, da se bodo potem boljše počutili, se verjetno motijo, saj bi jih morala vsaj malo preganjati slaba vest, če le niso tako pokvarjeni, da vesti sploh nimajo, občutka za pravilno in pošteno prav gotovo nimajo, da o junaštvu ne govorimo.

MŠ

Ob dnevu državnosti iskreno
čestitamo vsem prebivalcem Trzina
in bralcem Odseva ter želimo
prijetno praznovanje.

Uredništvo Odseva

ROJSTNE HIŠE TINETA ZAJCA NI VEČ

Marsikoga, ki ne živi ob Jemčevi cesti, je verjetno presenetilo, kako hitro so porušili staro Freugovo domačijo, rojstno hišo doktorja Tineta Zajca. Doktor je bil eden najvidnejših Trzincev, ki se je še zlasti izkazal kot partizanski zdravnik. Zdravil je ranjenke v različnih bunkerjih in drugih skritih mestih, med drugim tudi v bolnici v stranski dolini Kamniške Bistrice, v Beli. Nemci so ga zajeli, mučili in ubili pri partizanski bolnici, ki so jo imeli v gozdu nedaleč od Komende. V Trzinu je v njegov spomin poimenovana Ploščad Tineta Zajca pri vrtcu Žabica, njegovo ime je zapisano na spominskem obeležju padlih krajanov med 2. svetovno vojno, drugega spomina nanj pa zdaj v kraju ni več. Ko je predsednica Turističnega društva Trzin videla, da bodo rojstno hišo znamenitega doktorja podrli, je prosila doktorjeve dediče oz. lastnike hiše, če lahko za trzinsko muzejsko zbirko dobi kakšen predmet, ki bo Trzince spominjal na doktorja, vendar je bila prepozna, saj so jo žal prehiteli muzealci iz Komende, ki so za rušenje hiše izvedeli že prej in so se že prej dogovorili, da bodo prevzeli, kar je bilo še vrednega spomina na doktorja. Verjetno so bili na naši občini z rušenjem hiše le prej seznanjeni, kot muzealci iz Komende. Škoda, da se ni nihče spomnil, da bi bilo le dobro na to opozoriti predstavnike Turističnega društva, lahko pa bi se tudi predstavniki Občine sami pozanimali, če je v hiši ostalo kaj, kar še spominja na doktorja in bi lahko ostalo v spomin tudi drugim Trzincom. Mogoče pa bi še spominu znamenitega doktorja oddolžili lahko tudi tako, da bi po njem poimenovali novo trzinsko ambulanto?

MŠ

TRZINSKI ODNOS DO VIDNIH PREDNIKOV

Prejšnji mesec smo z navdušenjem odprli prenovljeno Jemčevo ulico, na katero smo upravičeno ponosni. Naši predstavniki zanjo z različnih koncev prejemajo priznanja, pogledal pa so si jo prišli že tudi predstavniki nekaterih krajev, kjer imajo podobne težave, kot smo jih imeli Trzinci – posodobiti morajo nekatere ulice v njihovih naseljih, a jim zmanjkuje prostora za pločnike. Ko se obiskovalci radovedno sprehajajo ali vozijo po obnovljeni cesti, jim oko nehoti obstane na razpadajoči hiši ob ulici. Ko izvedo, da gre pravzaprav za rojstno hišo znamenitega Slovence in vidijo spominsko ploščo, ki spominja na okupatorjevo grozodejstvo med drugo svetovno vojno, ki se je zgodilo na tistem mestu, se vsi začudijo: »Zakaj pa te hiše ne obnovite in v njej ne naredite spominskega muzeja? Saj ste bogata občina.« Odgovore pristojnih že poznamo, vseeno pa tista ruševina ni nikomur v ponos. Če že ni mogoča restavracija hiše, bi vsaj ruševino lahko toliko podrli, da ne bi tako vpila v nebo po ukrepanju. Če bi se zganili malo prej, bi se hišo izplačalo celo še obnoviti, saj je bila v njej ohranjena še ledenica, v kakršnih so včasih Trzinci hranili meso. Pri tej hiši bi lahko tudi prikazali, kako so se včasih preživljali naši predniki, da o spominski sobi o življenju in pomenu Ivana Hribarja sploh ne govorimo. Žal so to več ali manj zgolj sanje. Hišo bodo, podobno kot so domačijo Tineta Zajca, nekega dne na hitro podrli in tam zgradili novo. Trzin bo na ta način prav gotovo lepši, če pa bo zanimivejši, je pa vprašanje. Ko bodo turistični delavci spet ocenjevali podobo našega kraja, bomo pri Ječančenkovi domačiji prav gotovo dobili krepak minus. Kaže, da nam preteklosti ni mar. Res, da smo poimenovali novi center družbenih dejavnosti po znamenitem rojaku, zaslužnemu ljubljanskemu županu, ki se je rodil v tisti hiši, spomnili smo se tudi Marjance Ručigaj in prof. Tineeta Orla, da bi kako bolje obeležili spomin nanje, pa nam že zmanjka idej. Mogoče bomo kdaj kasneje po njih poimenovali kakšne prireditve, priznanja ali kaj podobnega, žal pa zanamcem kakšnih posebnih spominov na velike ljudi v naši preteklosti – izjema je mogoče prof. Tine Orel, ker so se planinci pravočasno zavedali njegovega pomena, ne bomo mogli pokazati.

MŠ

SOSESKA T-5 DOBIVA KONČNO PODOBO

Nekaj let so številni Trzinci ocenjevali, da je gradnja novih hiš v Zarebri, na jugozahodnih pobočjih Ongra na Žibretovem vrtu, najhujša rana v trzinski podobi. Razrito pobočje, ki je gradbincem krepko pokazalo zobe, res ni bilo prijetno na pogled, še zlasti za tiste, ki so se spominjali, kako lep je bil tisti vrt, ko so spomladai tam začvetela sadna drevesa in akacije, ali pa jeseni, ko se je drevje obarvalo z veselimi barvami slovesa. Zdaj je večina hiš že zgrajenih, nekaj jih sicer še gradijo, druge pa že dobivajo svojo končno podobo, v nekatere pa so se ljudje že vselili. Kot so nam zatrtili sosede, se v to sosesko vseljujejo predvsem izobraženci in v dobro stoječi ljudje, kar nekaj pa je tudi mladih družin. Pričakujejo, da bo letos soseska pretežno že posejiena. Okoliški prebivalci so veseli, da ne bodo imeli več težav s hrupom, tlesenjem, prahom in blatom, opozarjajo pa, da bi morali investitorji poskrbeti še za cel kup malenkosti, ki naj bi izboljšale življenjske pogoje v tem delu Trzina. Predvsem bo treba urediti pločnike, stopnišče, javno razsvetljavo in tudi dostope v gozd. Razgled, kakršen se je včasih odpiral vsem obiskovalcem Žibretovega vrta, bo zdaj privilegij le še za izbranice, ki se bodo s

svojih balkonov in soban lahko razgledovali po Ljubljanski kotlini, zatrepu Mlak in po vrhovih v daljavi. Tisti, ki ne prebivamo v soseski T5, pa bomo lahko le šktilili med posameznimi hišami. Upamo, da bo soseska, ko bo okrog hiš več zelenja in cvetja, lepša in tudi v ponos Trzina, vseeno pa bo ostalo nekaj nostalgije za starimi lepimi časi in razgledi.

MŠ

STANOVALCI SOSESKA T-5 SO SE ŽE IZKAZALI

Ko so gradbinci odstranili ograje z območja Zarebri, ki mu zdaj rečejo soseska T5, so stari Trzinci zaprepadeno ugotovili, da iz soseske ni več dostopa v gozd. Včasih so bile tam prijetne sprehajalne poti, po katerih so se Trzinci odpravljali proti Dobenu ali proti Jabljani, zdaj pa te možnosti ni več. Ko smo negodovali in se obračali na Občino, so novi priseljenci v Trzin, stanovalci soseske T-5, meni nič, tebi nič zavihali rokave in kar sami sezidali stopnice, ki omogočajo kolikor toliko normalen dostop do gozdne poti. S to svojo akcijo so si zaslužili prvo pohvalo, zlobni jeziki pa pravijo, da so tiste stopnice naredili samo zato, da bodo sprehajalci s psi lahko prišli do gozda, da soseski ne bodo polne pasjih kakcev. Tudi če to drži, so novi priseljenci pokazali, da znajo prijeti za delo in jim ni žal časa, ki ga porabijo za skupno stvar.

MŠ

Kdor kupi zemljo, kupi veliko kamenja; kdor kupi meso, kupi veliko kosti; kdor kupi jajca, kupi veliko lupin; kdor pa kupi dobro pivo, kupi samo pivo.

Angleški

PARKIRIŠČE OB DOVOZU NI PREGLEDNO

Že nekaj časa nas bralci opozarjajo, naj kaj napišemo ali opozorimo na nevarno in nepregledno parkiranje nasproti blokov v T3 ob dovozu na krak stare, z Ljubljansko cesto vzporedne ceste oziroma proti okrepčevalnici Barca. Neredko je tam parkiranih precej avtomobilov, med drugimi tudi kombiji, zato je vključevanje v promet ali prečkanje ceste včasih kar nepregledno in zato tudi tvegano. To je še zlasti nevarno za otroke, zato ne bi bilo narobe, če bi tam na kakšen način preprečili parkiranje in tako tisto križišče naredili bolj pregledno in varno. Čeprav bi šlo za začasno ureditev, je verjetno le prav, da ne čakamo, da bo pristojne v to prisilila kakšna nesreča.

MŠ

ULICE SPET RAZKOPAVAJO

Kar precej ulic v Mlakah in v starem delu Trzinja je zdaj razkopanih, saj izvajalci, ki jih je najel Petrol, polagajo sekundarne vode plinskega omrežja za zasebne porabnike. Kot so nam zagotovili pri Petrolu, bodo dela končana predvidoma do konca julija, vendar pa imajo delavci spet precej težav, ker so dosedanja infrastruktura vodi slabo vrisani v katastrske načrte. Dostikrat se zgodi, da vodovodne cevi pričakujejo na enem mestu, nanje pa naletijo povsem drugod. Ugotovili so tudi, da je staro plinovodno omrežje ponekod v Mlakah slabše kakovosti, kot so pričakovali, zato bodo morali plinovode v nekaterih ulicah položiti tako rekoč na novo. Poročajo tudi, da je ponekod prišlo do posejanja kanalov za druge vode, na primer za kanalizacijo, in takšno posejanje ponekod lahko ogrozi druge infrastrukturne povezave, ki tečejo v bližini. Čeprav se delavci ubadajo s precejšnjimi težavami, pa to ne bi smelo vplivati na kakovost njihovih del. Nekateri prebivalci iz ulic, ki so jih razkopali in nato spet zaprli, z njihovim delom niso prav zadovoljni, saj pravijo, da za seboj puščajo razdejane. Na občini so obljubili, da bodo ta opozorila in pritožbe preverili ter opozorili izvajalce, naj bodo pri delu bolj obzirni in natančni, res pa je tudi, da nekateri drugi prebivalci ulic, ki jih razkopavajo, trdijo nasprotno, in sicer da so delavci uvideli in hitri, tako da naj bi večino jarkov kar hitro spet zasuli in poravnali. Nekateri so nam tudi dejali: »Naj kar najhitreje opravijo svoje delo, saj bodo tako v marsikateri hiši dobili ekološko bolj sprejemljivo, pa tudi, vsaj po zagotovilih poznavalcev, cenejše gorivo.«

MŠ

ANONIMKE

Pred seboj na mizi imam tri anonimna pisma, ki naj bi jih objavili v Odsevu. V našem časopisu smo že večkrat zapisali, da anonimnih pisem ne objavljamo, zato mi ni jasno, zakaj jih anonimneži še pošiljajo. V anonimkah, ki jih na uredništvu kar redno prejemamo, gre za različne proteste, še največkrat proti ravnanju občinske oblasti. Pismo so ponavadi osira, včasih tudi žaljiva. Še posebej me je zbadlo pismo, podpisano s »Prizadeti«, v katerem »protestira proti omejevanju svobodnega gibanja, proti motenju opravljanja dejavnosti, proti terorju samovoljne občinske oblasti v Trzinu in proti kršenju zakona s strani občinske oblasti Trzin.« Pisanje se nanaša na zaporo cest v industrijski coni v času kolesarske dirke po tamkajšnjih ulicah. Razumem, da vsi ljudje nimamo enakih stališč do vseh stvari in da se nekaterim zdi kolesarska dirka v coni nepotrebna, preseneča pa me ostrina pisanja.

Avtor (ali avtorji) na koncu pojasnjuje, da je protest napisan anonimno zato, ker je kakršnokoli izpostavljanje v tem delu države nevarno in predstavlja priložnost za nadaljnje aktivnosti v namenju terorja občinske oblasti proti davkoplačevalcem omenjene občine. Ko berem le vrstice, se sprašujem, če živim s pisem(i) tega pisma v istem svetu. Ali sem res za luno? Nisem dobro obveščen? Ne znam opazovati in razmišljati? Ali pa prizadeti, kot se je (ali so se) podpisal, res ne ve, kaj je teror, represija? Obtožbe so napisane skoraj v lakem tonu, kot da bi živel v Palestini ali Kongu. Iz pisanja sklepam, da je avtor (uporabljal bom kar ednino) verjetno vsaj malo podkoven v pravu, saj nekajkrat navaja člene Uradnega lista R Slovenije, ki naj bi bili kršeni. Prav zato menim, da mu je tudi jasno, da bi podpis pod zapisanimi obtožbami lahko pomenil tudi kršenje pravic drugih ljudi (tokrat iz občinske uprave), ki jih zagotavlja isti Uradni list. Razlika med piscem protesta in organizatorji prireditelj v Trzinu in tudi predstavniki občine je v tem, da protestniki ostaja skrit v senci, drugi pa so se pripravili javno izpostaviti (tako pohvalam kot kritikam) in tudi kaj narediti. V takem primeru se postavljam ob stran listega, ki stoji za svojimi dejanji in izjavami in ne napada iz teme. Vem, da nismo bogovi, da se molimo in delamo napake, prav zato sem včasih pripravljen zamizati na eno oko in podpiram tiste, ki se podpišejo pod svoje, pa čeprav napačno mnenje. Nenazadnje je bil Trzin včasih znan po »korajžnikih ljudih, in bi bil prav, da le tradicije ne umažemo z bojazljivci.

V drugem anonimnem pismu neka mamica piše, da ne želi razkriti svoje identitete, ker se boji, da bi to škodovalo njenemu otroku v vrtcu. Načeloma je to razumljivo, vseeno pa to ni prava pot. Novinarji smo dolžni zaščititi viro svojih informacij, če to zahtevajo, vendar naj bi novinarji tako pridobljene informacije pred objavo preverjali, novinar in urednik namreč z objavo podatkov iz anonimnih virov za to prevzame odgovornost.

V Odsevu vseeno, čeprav nekateri tako ne mislijo, nismo pripravljeni kar tako objavljati hujskaških in takih pisarij, ki bi spile Trzinca in bi zgolj kvarile odnose med ljudmi. Menimo, da smo dolžni objavljati različne poglede in mnenja o žgočih vprašanjih življenja v Trzinu. Zdi se nam prav, da pokritiziramo slabo delo in napake in da razkrivamo nepravilnosti in druge stvari, ki molijo prebivalce Trzinja. Navsezadnje se trudimo, da bi se odsevali sodobno življenje našega kraja, pod naše kritike in zapise pa se podpisujemo. Tudi če kakšen članek ni podpisan, se ve, da je za zapisano prevzel odgovornost urednik. Vemo, da smo zaradi takšnega načina dela tudi sami tarče kritik in napadov, vendar to žal spada v novinarski vsakdanjik. To jemljemo v zakup, saj vemo, da je to lahko celo pozitivno. Kresanje mnenj namreč lahko pripelje do izboljšav, napredka. Boj ni vedno enakopraven, vendar si prizadevamo, da vsaj ostane na neki še sprejemljivi ravni. Blatenje iz varne anonimnosti pa lahko vnaša le slabo voljo in škodo. Če se kdo ne želi izpostaviti, naj se obrne neposredno na člane uredništva, naj nas opozori na slabosti, ki jih opaža, in na to, da ne želi biti imenovan, mi pa bomo obtožbe preverili in poskušali na srpen način prispevati k razreševanju zapletov ali odpravljanju napak.

Urednik Odseva Miro Štebe

ČASTITLJIVIH STO LET ALOJZIJE KODRIČ - NAJSTAREJŠE OBČANKE TRZINA

Sto let življenja je pravljica številka, s katero se največkrat pošalimo, da bo kdo živel še sto let, pa čeprav tega zares niti ne pričakujemo. Alojzija Kodrič pa je na začetku tega meseca v resnici doživela svoj stoti rojstni dan, in ni čudno, da je večkrat veselo vzdiknila: »Živeli! Sto let! Saluti!« Slavja najstarejše občanke so se poleg njenih sorodnikov in sosedov od Trzinčev naprej spomnili postavljajci majev. Pred slavljenkino domovanje v Lobodovi ulici so postavili visok mlaj z izpisano stotico. Jubilantka jih je res veselo sprejela, saj ima zelo rada moško družbo, za častitljivo okroglo obletnico pa je slavljenki prišel v svojem in imenu občanov Trzina čestitati tudi župan naše občine Tone Peršak.

V krajšem pristrčnem pogovoru z jubilantko in predvsem njenima hčerama Mileno Zalaznik in Angelo Frceg, ki skrbita za mamo, je izvedel, da ima slavljenka zelo zdravo srce in tudi druge notranje organe, da pa že nekoliko slabše sliši, predvsem pa jo ovira to, da je priklenjena na invalidski voziček. »Srce ima bolj zdravo kot petindvajsetletniki, od vozička pa je odvisna, odkar je bila januarja v bolnišnici zaradi pljučnice. Preden je šla v bolnico, je še lahko hodila s hoduljko oz. s palčico, potem pa ne vem, kaj so tam naredili. Odkar se je vrnila iz bolnišnice, se brez vozička ne more gibati,« pravi hči Milena, ki nam je tudi izdala, da s sestro vse težje skrbita za mamo, in zdaj razmišljajo, da bi jo dali kam v dom za ostarele. Žal v bližnji okolici Trzina ni nikjer nobenega prostega mesta, tako da bo morala stoletnica verjetno v dom v Logatec. Alojzija Kodrič je morala v svojem življenju prestopiti kar veliko selitev in težkih trenutkov, saj je kot tržaška Slovenka morala v mladosti pobegniti iz rodnega Trsta. V življenju ji ni bilo nikoli posejano z rožicami. Njen oče je bil vrtnar v Trstu in Alojzija se spominja, kako je morala že kot desetleten deklico očetu vsak dan nositi kosilo. To za majhno deklico ni bilo lahko, še zlasti takrat, ko je nad

Ker je bilo v njeni družini več lačnih ust, je morala mala Alojzija že z 12-timi leti delat. Spominja se, kako je hodila služiti gospodinjam, ki so jo zelo izkoriščale. Še zlasti ji je ostalo v spominu, kako je morala pri zelo kruti gospodarici vrteti težko kolo vodne črpalke. Delo je bilo tako težko, da se je zasmilila celo domačemu sinu in je materi dejal, da je ne sme tako mučiti. Takrat se je borila tudi z lakoto. Jesti je dobila tako malo, da je bila prisiljena skrivaj jemati iz kurnika skorjice kruha, s katerimi so hranili zajce. S tistimi grizljaji si je vsaj malo potolažila lakoto. Še huje pa je bilo med prvo svetovno vojno, saj sta morala oče in starejši brat v vojsko, po verjetno na soško fronto. Doma so ostali otroci in spominja se, kako so že ob osmi uri zvečer hodili čakati v vrsto, da so zjutraj dobili kruh.

V grenkem spominu so ji ostala tudi zaničevanja in zmerjanja Italijanov, ki so jih imeli za manjvredne ljudi, skoraj sužnje. Poročila se je s fantom iz gmojno boljše preskrbljene družine. Bil je izučen trgovski pomočnik, vendar po razpadu Avstrogrške ni dobil službe, saj ni želel podpisati, da je Italijan. Kot zaveden Slove-

Trstom gospodarila burja. Še zdaj se spominja, da je bil veter večših tako hud, da se je morala, da je ni odneslo, držati za vrvi, ki so bile takrat pritrjene na ulicah vzdolž hiš, s hriba navzdol.

Hčerka Milena pravi, da ji je mama kasneje, ko sta bili skupaj v Trstu, večkrat kazala drevesa na trgu, zdaj se imenuje Piazza del publico, ki jih je posadil njen oče. Drevesa so zdaj zelo velika in stara skoraj sto let.

nec je bil zaprt v Rižarni, kjer so ga pretepli. Da bi bile razmere še huje, se je mlademu paru takrat rodil najstarejši sin Zoran. Ker se ni dalo drugače, je mlada družinica, kot številni drugi izgnanci, leta 1925 pobegnila v takratno Jugoslavijo.

Alojzija se spominja, kako je šla čez mejo sama z otrokom v naročju in le z majhno culo na rami. Najprej so pobegnili na Reko, od koder se Alojzija še zlasti spominja božje poti na Trsat. Iz Reke so se preselili v Zagreb, kjer je imel Alojzijin mož sestrčno. Ta jim je iz najhujšega pomagala, kolikor je mogla, vendar so se kasneje, leta 1929, podali v Ljubljano, kjer so si skušali na novo urediti življenje. Tudi tam jim ni bilo lahko. Na svet so prišli še tri hčerke: Milena, Slavka in Angela.

Kot se spominja starjša Milena, je bilo to »ena sama borba za življenje«. Oče ni mogel dobiti redne službe. Pomagali so si s priložnostnimi deli, s katerimi tudi otrokom ni bilo priznane. Selili so se iz enega stanovanja v drugo. Neredko se je moralo v eni sobi stiskati šest ljudi. Razmere so bile obupne. Hčerki Milena in Angela se spominjata, kako so po vojni v Ljubljani prodajali kostanj. Oče je skušal na vse načine izkoristiti svoje trgovsko znanje. Med prvimi so v Ljubljani na tržnici prodajali tudi ribe. Vseeno je bilo življenje izjemno težko. Ko se je začela druga svetovna vojna, so se razmere še poslabšale. Nekako so si pomagali tudi tako, da je mama, ker je znala italijansko, prala perilo za italijanske vojake v vojašnicah.

Po vojni se jim je življenje izboljšalo. Dobili so stanovanje na Gornjem trgu v Ljubljani, kjer je Alojzija živela do 85 let. Otroci so se lahko izboljšali. Sin Zoran je postal mizar, starejša hči Milena pa je šla za delom v Nemčijo. V devetdesetih letih sta s sestro Angelo v Trzinu po-

stavili hišo, v kateri se je pred štirinajstimi leti najprej naselila Angela, leta 1995 pa tudi Milena, ki pravi, da ji tudi Nemčija ni tako tuja, saj je tam preživela kar lep del svojega življenja in je tam pustila kar nekaj svoje energije. Mama Angela se je z Gornjega trga najprej preselila k hčerki Slavki Potrč v Zeleno jamo, zdaj pa že dve leti biva v Trzinu. Mož ji je umrl pred štiridesetimi leti - leta

1963 zaradi raka. Alojzija je vesela, ker ima zdaj tri vnuke in že dva pravnuka. Pravi, da se mladi še najbolj navdušujejo za adrenalinske športe, alpinizem, potapljanje in podobne stvari. Eden od vnukov se prav zdaj pripravlja, da bo šel na alpinistično odpravo v Karakorum v Pakistanu. Če bo vse po sreči, se bo povzpel na sedem tisoč metrov visok vrh K6. Tudi njegova mati Angela rada hodi po hribih, če more, pa se ji pridruži tudi Milena. Sploh sestri pravila, da spremljata dogajanje v Trzinu in da se občasno radi udeležita akcij društva upokojencev ali pa obiskujeta univerzo za tretje življenjsko obdobje Lipa iz Domžal. Moti ju predvsem, da so povsod v veliki večini ženske.

Kakor koli že, vse kaže, da so ženske bolj vzdržljive kot moški, saj je res v klubu najstarejših občanov Trzina največ žensk. Upamo, da jim bo Angela Kodrič še dolgo »načelovala«. Tudi trzinski župan je slavljenci zaželel zdravja in še vrsto let srečnega življenja. Kodričeva mama pa je veselo dvignila kozarec in s pravi primorskim temperamentom nazdravila tudi po italijansko: »Saluti!«

Miro Štebe

TRZINCI POJEMO IN PLEŠEMO

Res je! Tudi javno z nastopom pomladnega dne, 21. maja letos, smo Trzinci pokazali, da znamo peti in plesati naše narodne pesmi in ples. Prav tako smo lahko brez skrbi, da ne bo naša kulturna dediščina zamrla. Vemo, da so nam peli naši predniki in zato tudi mi to izročilo dajemo našim najmlajšim. Povejmo, da so nas naši gledalci bogato obdarili s ploskanjem - kar si vsak nastopajoči zelo, zelo želi - nam po končani prireditvi osebno čestitali in z nami še nekaj časa peli in doživljali pesem naše dežele.

Če ste bili 21. maja 2004 zadržani in niste doživeli res lepca spomladanskega popoldneva v naši družbi, nič ne marajte. Mi smo tu, med vami, saj smo tukaj doma, torej v Trzinu, in naslednje leto bomo spet peli in plesali na prireditvi »Trzinci pojememo in plešemo«, in boste lahko tudi vi med našimi gledalci. To nam bo v zadovoljstvo, saj vas bosta naša pesem in ples obogatila. Že zdaj sporočamo, da boste o prireditvi obveščeni prav občasno, da bomo tudi osebno vabili starše nastopajočih otrok, ne bomo pozabili na naše občinske svetnike, na predstavnike naših društev. Skratka, sledi in videlo se bo, da bomo Trzinci tudi v letu 2005 peli in plesali.

Lučka Zupan

PRIREDITEV, KI BI SI ZASLUŽILA BOLJŠI OBISK

Ko sem prebral zgornji prispevek Lučke Zupan, sem si rekel, če bodo z reklamo za prihodnje leto tako nadaljevali, bo obisk na prireditvi precej boljši, kot je bil letošnji. Da ne bo pomote, za trzinske prireditve je bil obisk v povprečju kar dober. Saj veste, če se na prireditve povabi žerjavčke, je obisk sprejemljivo dober, če pa zraven pridejo še stari nastopajoči otrok, pa je obisk že kar dober. Vseeno pa bi bilo lepo, če bi bilo med publiko še več takih, ki hi tja prišli tudi kar tako, da bi videli, kako pojejo in plešejo naši sokrajani. Prireditev postaja že tradicionalna in njeno spremljanje v daljšem obdobju bi lahko gledalcem pokazala, kako se razvija in izboljšuje trzinsko zborovsko petje in kako napredujejo mladi folkloristi.

Prireditelji so že v osnovi naredili nekaj napak. Ne vem, zakaj so izbrali 17. uro za začetek prireditve. Če je bilo to zaradi otrok, tudi ena ali dve uri kasneje ne bi nič spremenili. Časi socialističnega prihajanja domov ob 14. uri popoldne so žal že mimo. Verjetno je imelo kar nekaj staršev težave, da so morali pohiteti iz služb, da so lahko videli svoje nadebudneže na odru. Sodobne družine se doma zbirajo ob 16., 17. in celo 18. uri. Res, da je to kar kruto za druženje družine, vendar nas sodoben način življenja sili v to. Če se prireditev začne ob 17. uri, je to res precej neroden čas, saj nismo vsi Trzinci »privatniki« in »žerjavčki«. Prav tako moram napisati, da organizatorji niso zadosti dobro poskrbeli za obvestilo javnosti o prireditvi. Vse skupaj je izpadlo bolj v ožjem družinskem krogu. Ne vem, če je to zadovoljilo nastopajoče, ki si želijo buren aplavz. Ko sem spraševal Trzince - tudi take, ki naj bi bili bolj obveščeni, če vedo, kdaj je prireditev, v glavnem niso vedeli. Po stari trzinski navadi pa je istočasno na bližnjem športnem igrišču potekala tekaška prireditev cooperjeve test. Tudi zanjo so več ali manj vedeli predvsem izbranci. Lahko bi rekel, da je to tudi slaba ocena za naš časopis, ampak če te organizatorji ne obveščajo, v poplavi prireditve, ki smo jim priča, težko izbrskas vse potrebne podatke.

Kakor koli že, prireditev Trzinci pojemo in plešemo, je bila prijetna in vredna ogleda. Glavni delež je pripadal mešanemu pevskemu zboru Društva upokojencev Žerjavčki Trzin. Treba je priznati, da brez izboljšuje svoje petje in ubranost. Mogoče bi pričakovali le še močnejše glasove moškega dela zbora. Ženski glasovi izstopajo, moški pa, čeprav je njihova zasedba vse številčnejša, nekako skromno ostajajo v ozadju. Prav je, da so kavalirji, ampak navsezadnje so le Trzinci in ne zgolj spremljava. Program so popestrili mladi folkloristi iz osnovne šole, družbo pa so jim delali tudi njihovi vrstniki iz otroškega pevskega zbora. Kot je zapisala že Lučka Zupan, se nam za nadaljevanje zborovskega petja v Trzinu, vsaj po tistem, kar so pokazali mladi pevci, ni bati. Še zlasti je treba pohvaliti Nejc Lisjaka, ki se je, kot že na nekaj javnih nastopih, tudi tokrat izkazal s samostojnim petjem. Poskrbel je tudi za presenečenje, saj je predstavil celo svojo lastno skladbico.

Zelo zanimiv je bil tudi nastop deklet iz glasbene skupine Orf, ki so na ksilofone in druga tolkala zaigrale več ljudskih skladbic.

Prireditev je bila zanimiva, in bi res zaslužila boljši obisk, nenazadnje bi med publiko lahko pričakovali tudi več občinskih svetnikov in svetnic. Če že govorimo kritično, je treba le zapisati, da se občinski svetniki in svetnice iz sedanjega mandata v precej manjši meri udeležujejo trzinskih prireditve, kot bi jih bilo sram stika z volilno bazo. Ali tudi brez tega, da grede med svoje volivce, poznajo utrip trzinskega družabnega življenja in želje tistih, ki so jim dali glasove?

Miro Štebe

Napovednik dogodkov Turističnega društva

25. junij - občinska proslava ob dnevu državnosti in družabno srečanje s kresovanjem (OT, SVVS, KUD, DU Žerjavčki, TD)

26. junij - Mednarodni folklorni festival (TD, OT)

26. junij - VI. pohod na Košutno - šteje za športno značko občine Trzin (SMD in TD)

8. in 22. julij v dopoldanskem času - ogled znamenitosti Ljubljane s turističnim vodnikom

1. avgust - izlet in predstavitev na prazniku breskev v Pervačini

Informacije o dogodkih in prireditvah TD v občinskem informativnem središču tel. 564 47 30 ali TD - 564 45 28

Kdor čaka - dočaka!

Že dolgo pred ustanovitvijo samostojne občine Trzin smo razpravljali, modrovali in se tudi pridružali, da Trzin nujno potrebuje ambulantno splošne prakse. Želja se nam je zdelala neuresničljiva, saj Domžale niso kazale nikakršnega interesa, da bi odprli izpostavo v Trzinu. Vsi so bili prepričani, razen Trzinčev, da je dovolj ambulant in zdravstvenih domov v okolici, in tako smo hodili drugim. Nekatere starejši so morali voziti njihovi otroci ali sosede. Največ so obiskovali zdravstvene domove v Domžalah, Mengšu, Črnučah, Ljubljani in še kje drugje; tudi samo po recept in obliži na rano smo se morali napotiti drugim. Po nekaj manj kot petih letih samostojnosti in velikem angažiranju občine in župana smo v januarju letos le dobili težko pričakovano ambulantno splošno prakso in zdravnico, doktorico medicine Evo Cedilnik - Gorup.

Vsak začetek je težak in korak opoteka, posebno če vemo, da je večina Trzinčev že imela izbranega osebnega zdravnika in da je vsaka sprememba negotova, posebno v zdravstvu. Težko je zapustiti dobrega zdravnika, čeprav se ti pot in s tem čas mnogo skrajšata. Zato je bilo pričakovati, da bo v začetku pacientov malo, da bo zdravnica zato manj zainteresirana za povečanje prakse v Trzinu in še bi lahko naštevali. Pa vendar; minilo je pol leta delovanja trzinske ambulante, in smo sklenili malo povprašati po utripu, počutju in delu ambulante, ki je v resnici samo izpostava ZD Domžale.

Doktorica Cedilnikova, najprej bi radi izvedeli o vas kaj osebnega, kje ste študirali, kje stanujete, kaj o vaši praksi ... Doma sem iz Šiške v Ljubljani, kjer sem tudi študirala. Diplomirala sem leta 1999, nato pa sem nadaljevala s sekundariatom v Kliničnem centru. Delala sem na Centru za intenzivno interno medicino, na travmatološki kliniki, veliko časa pa sem prebila tudi v ljubljanski porodnišnici. Po končanem sekundariatu pa sem se zaposlila v Zdravstvenem domu Domžale. Sicer pa sem poročena in imam dva majhna

otroka, tako da gre ves čas, ki ga ne prebijem v službi in pri študiju (trenutno delam tudi magistriraj, vendar z zelo nizko intenzivnostjo!), za mojo družino. Poleg družinske se zanimam tudi za športno medicino.

Vemo, da je potrebno imeti za ta poklic poleg znanja tudi veliko socialnega čuta. Kdaj se je v vas pojavila odločitev, da postanete zdravnica?

Pravzaprav težko rečem; še ob vpisu na fakulteto se nisem mogla odločiti, kam naj grem. Vendar pa sem vedela, da me poleg raziskovalnega dela zanima tudi delo z ljudmi, zato navsezadnje odločitev ni bila težka, niti je nisem nikoli obžalovala.

Kaj vas je vzpodbudilo, da ste se odločili del prakse opravljati v Trzinu?

Med sekundariatom sem ugotovila, da je smer, ki me najbolj privlači, družinska medicina. Hkrati pa sem si želela bolj pestrega dela, kot je v Ljubljani, kjer veliko dela pokriva

že urgencia v Kliničnem centru, zato sem iskala službo zunaj nje. Trzin je bil idealen: zame je po času vožnje bližje kot Klinični center, hkrati pa je delo bolj raznoliko in za pacienta lahko več narediš sam. Zame je bil tudi izziv to, da je ambulantna nova in da bo treba paciente šele pridobiti.

Kakšni so vaši vtisi po polletnem delu? Zaenkrat še zelo uživamo, saj pacientov še ni toliko, da bi bila pred čakalnico vrsta. Najhujše je, če stopiš iz ordinacije in na sestrični mizi zagledaš goro kartotek. Zdaj si lahko marsikdaj vzamem čas za pogovor in izpolnjenjem kartoteke, kakor bi morale biti izpolnjene, če bi zdravniki le imeli čas, ter tako o pacientu izvem več, kakor ob običajnem bliskovitem pregledu. To je pa prvi pogoj za tisto celovito medicino, ki si jo vsi tako zelo želimo.

Starostni sestav vaših pacientov je verjetno v prid mlajšim in zelo starim osebam? Imam prav?

Da, zaenkrat to kar držijo, saj so sem najprej prišli starejši, ki stanujejo v bližini in ne želijo ali zmorejo hoditi v Domžale, veliko pa prihaja tudi mladih od pediatrov, ki si mora-

jo izbrati svojega zdravnika. Vendar pa pridejo tudi vsi vmes, pa tudi ljudje, ki niso iz Trzina.

S kakšnimi težavami oz. boleznimi najpogostejše prihajajo pacienti k vam? Srečamo so kar z vsem, zanimivo pa je, da bolniki prihajajo v gručah - včasih se zdi, kot da je v določenem tednu ena bolezen bolj popularna kot v drugem. Največ je seveda ljudi, ki imajo kronične bolezni kot arterijska hipertenzija ali sladkorna bolezen; ti morajo tudi redno hoditi po zdravila, zato jih vidimo več. Pozimi je bilo seveda veliko prehladnih obolenj, z zakasnitvijo zaradi letošnje vlažne pomladi pa prihajajo tudi bolniki z alergijami.

Imate tudi urgentne primere?

Urgentne primere seveda lahko obravnavamo, če pridejo v ordinacijo. V ambulanti še nimamo defibrilatorja, imamo pa aparat za snemanje EKG in osnovna zdravila za reanimacijo. Le na hišne obiske ne hodimo med delovnim časom, temveč pred ali po njem po dogovoru; če je zadeva tako nujna, da ne more počakati, jo seveda prevzame naša urgentna ambulantna v Domžalah. Sicer pa tam občasno delam (nadomeščam) tudi sama, tako da se včasih tudi tam srečamo z mojimi pacienti.

Želja mnogih je tudi, da bi odprli tudi ginekološko in pediatrično ambulantno s koncesijo. Kakšno je vaše mnenje o tem?

Ne vem, kakšne so resnične možnosti za kaj takega, prav gotovo pa bi bilo to zelo prikladno. V naši ambulanti sprejemamo samo odrasle - mejo smo postavili pri 18 letih - in seveda bi bilo za marsikoga bolj udobno, če bi imeli blizu tudi pediatri. Ginekologov pa tako ali tako manjka. Pa tudi zame bi bilo prijetno imeti kolege blizu.

Kako se pacienti vedejo? Vam zaupa, jo, so nezaupljivi ali pa vas celo podučujejo?

Ljudje so med sabo različni in tako tudi različno odreagirajo. Nekateri so seveda

zelo kritični do svojega zdravnika, kar pa je tudi treba razumeti, saj je to oseba, ki je v rokah najbolj občutljivo stvar - naše zdravje. So tudi pacienti, ki pridejo z že postavljeno "diagnozo" in želijo samo recept ali napotnico. V takem primeru pacienta pregledam in se odločim glede na svoje izsledke. Mislim pa, da je dobro, če so pacienti poučeni in če se za svo-

jo bolezen zanimajo ter veliko sprašujejo. Res je to lahko za zdravnika utrudljivo, vendar tak pacient lahko prej ozdravi ali bolje živi s kronično boleznijo, mi smo pa navsezadnje v službi in zahtevni pacienti spadajo zraven.

Imate že dosti stalnih pacientov?

Ambulanta se počasi polni, seveda pa imamo še dovolj prostih mest.

Kaj bi želeli, da se spremeni (delovni čas, oprema, prostori...)?

Seveda bo zelo lepo, ko bomo imeli ambulanto s polnim delovnim časom. Trenutno delam drugo polovico delovnega časa v Mengšu v domu počitka. To delo imam sicer rada, kljub temu pa bo lažje, ko bom delala samo na enem delovnem mestu. Prostori naše ordinacije so zelo lepi, tako da moram pohvaliti Občino Trzin. Tudi opremljeni smo kar dobro, res pa je, da se včasih izkaže, da nam kakšna malenkost še manjka in jo je tre-

ba prinesiti iz ZD Domžale. Pogrešamo še eno stvar - lekarno. Ko bo v Trzinu lekarna, bomo vsi zelo zadovoljni, tako pacienti kakor mi.

Želite na koncu še kaj povedati nam, Trzincem, nas na kaj posebno opozoriti ali nam svetovati?

Trzincem bi se predvsem rada zahvalila za prijaznost in zaupanje. Zdaj, ko počasi spoznavam Trzin, ugotavljam, kako prijeten kraj je. Upam, da se bom kdaj lahko udeležila kakšne prireditve in ga bolje spoznam. Na žalost časa zmeraj primanjkuje, saj čas, ko nisem v službi, poskušam čim več posvetiti svoji družini. Moji nasveti pa so seveda taki kot od vsakega "dohtarja": jejte zdravo, veliko migajte in veliko se smejte. Da se bomo več videli izven ambulate kot v njej.

Hvala za iskren pogovor.
Tone Ipavec

Mimi Pirnat in Pavla Vesel: Pol stoletja

Dve gospe, Mimi in Pavla. Obe Trzinki: Mimi rojena, Pavla priseljena, vendar z domovinsko pravico, priznana že zdavnaj. Mimi zgovorna, Pavla zadržana. Na široko sta nam odprli vrata svoje hiške. V topli kuhinji, pogreti s štedilnikom na drva, kakršnega v Trzinu že redko vidiš, smo se drenjali, češ, veliko pohlevnih ovčk gre lahko v majhno štalco, pripravljeni, da se naučimo nečesa, kar oni dve res dobro obvladata: štirkanje. Res, v začetku smo bili »poštirkani« (tudi mi, vendar sta gospe znali ustvariti tako domače vzdušje, da smo se kmalu popolnoma sprostil, govorili in spraševali vsevpok, in sploh ne vem, žigave besede sem zapisovala, čeprav sem se prišla pogovarjat z omenjenima gospema. »Tako,« je povzela ga. Mimi, »voda na štedilniku že vre. Pripravili bomo škrob.« Danijela in Katarina, osmošolki, ki sta prišli z namenom, da naslednji dan, ob dnevu odprtih vrat, demonstrirata obiskovalcem postopek škrobljenje, sta pozornost prisluhnili. Ampak gospe, sami še polni

življenja, radoživi in z veliko čuta za učenje mladih, sta blago priganjali: »No, ena naj vzame skodelico...« Vse je potekalo usklajeno: ga. Mimi je usmerjala pripravo škroba, ga. Pavla pa je budno spremljala vsak gib deklic in poprijela, kjer je zaznala kako nespretnost. »Ne premalo, ne preveč, kar še premešaj...

Ne sme biti kepica, škrob se mora popolnoma raztopiti. Kar vlij v vrelo vodo! Mešaj! Saj bo... S prsti poskusi...« Palec in kazalec, mokra od pripravljene sluzi, sta nakazovala, da gre za pravo mešanico. Tudi čisti prtički so bili že pripravljeni.

Ga. Pavla je opozorila: »Vseh prvov ne moremo škrobiti. Najbolje se škrobi bombaž in platno, sintetika pa ne pride v poštev.« Prtički, pripravljeni za demonstracijo postopka škrobljenja, so bili iz damasta. Pravi! Danijela in Katarina sta jih previdno pomakali v kuhani škrob, ki ga je ga. Pavla že vlija v umivalnik. Vendar je nežni deklici preveč peklo v roke, zato so to delo prevzele močno utrjene in vsega hudega vajene roke ge. Pavle. Nato sta prinesli kar nekaj brisač, kamor sta dekleti položili v škrob namočene prtičke, da bodo pripravljeni za jutri. Enega pa sta se lotili takoj. Gospe sta vmes opozarjali, kakšne pasti te čakajo, če si površen, odlašaj z delom ali pa se ti muči.

Ga. Mimi: »Vse je stvar pravilnega postopka. Lepo oprane prte, brez madežev morajo biti, pomočnik v pripravljen škrob in jih ravno prav osuši. Če se jih potem ne lotiš takoj, spletnijo, in jih moraš ponovno oprati in postopek škrobljenja ponoviti. Nato sledi likanje; to je zelo zamudno in naporno opravilo. Če se ti mudi, se dela niti ne loti, kajti robov bo toliko, da boš naredil več škode kot koristi. In tudi ne misli, da boš prej končal, če bo likalnik bolj vroč. V tem primeru bo škrobljeno blago čisto rumeno.« Ga. Pavla ni odmaknila oči od deklic, ki sta likali. Zelo sta se trudili, pa vendar smo jima na koncu rahlo počutili, da je prtiček rumen. Seveda sta zanikali, jaz bi tudi.

Se je tudi vama to kdaj primerilo?

Ga. Pavla: Pa ne enkrat... In ne s tako majhnim prtom. Včasih lika en prto

uro in več, pa je na koncu ves rumen ali pa se zgodi kaj drugega.

Kaj naprimer?

Da spletni. Potem moraš ponovno priti in škrobiti.

Ali to delo počasi tone v pozabo? Kaj mislite, koliko Trzink še na tak način škrobi svoje perilo ali prte? Škrobljenje je res zapisano pozabi. Ne verjamem, da katera Trzinka še škrobi na tak način. Zdaj si pomagajo z razpršili.

Kako dolgo pa že škrobita cerkvene prte? Tedensko? Mesečno? Ko je potreba?

Petdeset let že opravlja to delo, in sicer priložnostno. Ko kaže, da bo prtov zmanjkalo, se lotiva dela. Nikoli naju ne preganja čas, saj gledava, da so prti vedno na zalogi.

Torej sta začeli s tem delom, ko sta bili še čisto mladi. Kdo vaju je naučil?

Naučila naju je prijateljica Ivanka, ki je škrobila za dr. Kremžarja halje. Začeli sva pa čisto slučajno. Caharijev oče naju je prosil, če bi zašili en prt, da ga bo potem nesel v Mengeš, kjer ga bodo poškrbili. Midve pa sva prosili Ivanko, naj naju nauči. V Depali vasi pa so pri škrobljenju dodali tudi malo voska, da se je perilo svetilo. Če je bilo voska preveč, je bilo perilo rumeno. Vendar pravo količino dodanega voska niso hoteli izdati.

Zanima me, koliko prtov se za eno maščo pogrne v cerkvi in če morajo biti vsi škrobljeni.

Škrobljeni so prti pri vseh oltarjih, nad kelihom, neškrobljen pa je tisti za roke.

Kako si razdelita delo?

Ga. Mimi: Delo si res razdeliva. Predvsem nikoli ne pereva v pralnem stroju, ker so prti dolgi od 3,5 do 4m, in se v

stroju med centrifugiranjem preveč zvijajo. Zato jih kuhava v kotlu. Iz kotla jih jemlje Pavla, ki je večja od mene, spirava jih obe, škrobim jaz (najprej manjše prte, nato velike), vlažim tudi jaz, lika pa Pavla. Likanje je zelo naporno in natančno.

Ta čas je šla ga. Pavla po prte in pokazala, kako morajo biti zloženi. Seveda po pravilih ...

Kako pa je pozimi?

Pozimi ne škrobimo, ker se škrob zelo nenakomerno odteka, in so prti potem lisasti. Zato pozimi včasih pogrejejo tudi sintetične prte.

Ali vama je delo kdaj odveč ali sta to vzeli za svojo prostovoljno obvezo.

Ga. Pavla odgovori za obe: Če sva čisto odkriti – včasih je to delo res odveč. Nisva več mladi ...

Ali ljudje opazijo vajino delo in ga cenijo? Ne, nikakor ne ... Slišiva pa večkrat, da sva »neumnici«, ker to delava.

Ali uvajata v svoje delo kakšno mlajše deklet?

Marsikatero mlajšo sva že nagovarjali, pa se vsaka kaj izgovori. Tega dela nihče ne mara, predvsem pa obvez. Lahko pa tudi povem, da škrobiva manjše prte tudi za župnika Tomšiča, ki že veliko let mašuje v drugem kraju.

Vas, ga. Mimi, stari Trzinci poznajo kot Kovačovo, Primožovo ali Pirnatovo Mimi. Rodila sem se v hiši nasproti stare šole, po domače pa so nas imenovali Kovačevi. Oče nam je zgodaj umrl. Kasneje smo se preselili v to hišo, ki smo jo podedovali, tu pa se je reklo pri Primoževih. Po maminu smrti sva s sestro Ančko, ki je znala imenitno plesti, ostali sami.

Vi, ga. Pavla Vesel, pa ste se preselili v Trzin na pavabilo teh dveh sester?

Da. Doma sem bila v moravških hribih. Za delo v Induplati, kjer je delala tudi Mimi, sem morala vstati že ob štirih, zato sem si poiskala stanovanje v Jaršah. Leta 1958 pa so mi to stanovanje odpovedali. Tega leta je Mimi umrla mama, pa me je vzela na stanovanje.

Ko sem jaz prišla v Trzin, sem mislila, da v tej hiši stanujejo tri sestre.

G. Mimi: Marsikdo je tako mislil. Ker pa je Pavla že toliko let z menoj, lahko mirno rečem, da mi je kot sestra.

G. Pavla: Tu mi je bilo vedno najbolje, nikamor drugam ne bi šla.

Obe sta delali več kot 35 let in sta upokojeni. Hiša, dvorišče in vrt pa nakazujejo, da nikoli ne mirujeta. Kako si tukaj delita delo?

Tudi v hiši in zunaj imava razdeljeno delo, vendar se tega ne drživa strogo. Pomagava druga drugi.

Menda, ga. Pavla, vas tudi na občinski upravi dobro poznajo in vas imajo radi? Da bi le bilo tako. Tam pospravljam prsto-

re. Rada imam prijetne odnose med ljudmi.

Če primerjate čas, ko smo dekleta še hodile v poškrbljenih spodnjih krilih (untercah), s časom, ki se odvija zdaj skoraj pred vajinimi očmi, kaj bi rekli?

Da zdaj bolj hitro beži ...

Mimi in Pavlo poznam že skoraj 40 let. Vedno smo se pozdravljale, navrgle kakšno besedo o vremenu ali o vsakdanjosti, več ne. Vendar sem ju vsakič rada srečala, ker sem menila, da sta prijazni. In nisem se zmotila. Res sta.

Marija Lukan

Društvo podeželske mladine
Moravčev
vas vabi na

26. kmečki praznik

ki bo v
nedeljo, 25.07.2004 v Moravčah
s pričetkom
ob 15.00 uri

Zvrstile se bodo kmečke igre, le-tom bo sledil krajski kulturni program in veselica z ansambлом Mladi Dolenjci ter bogatim srečolovom. Tekom telega dne od 8.00 ure naprej si boste lahko v kulturnem domu, ogledali razstavo na temo podeželja in starih kmečkih orodij. Za dobro vzdušje in zanimivo nedeljsko popoldne boste poskrbeli vi - mi, članice in člani društva pa bomo poskrbeli za dobro jedajo in pijačo!

Vljudno vabljeni!

MOKRE MEJE TRZINSKE OBČINE

Šilce »ta kratkega« je zdrsnilo po grlu (verjetno najboljši letnik) za dobrodošlico in spodbudo. Majhen kartonček z vrisano sličico je bingljalo okoli vratu vsakega izmed udeležencev. Čevlji, nekateri že prašni od prehojenih poti, drugi še čisto novi, so pričakovali prvi korak. Cerkveni zvonik je odzvanjal sedmo uro zjutraj, zvončkanje mobilcelov pa je pomagalo pri paranju jutranje tišine. Nekaj fotografiranja za domači fotoalbum, uvodni pozdrav predsednice turističnega društva, in že je cesta vabila trideset energije polnih pohodnikov, naj stopimo naprej.

Župniku z domačim žganjem smo pomahali v pozdrav in obljubili, da se 26. junija udeležimo trzinske maše na Košutni, potem pa smo z lahnim, svežim korakom v soboto, 29. maja, stopili na skoraj 19 kilometrov dolgo pot po mejah naše občine. Za lažjo predstavo, kje bomo hodili, smo se lahko ozirali na slikico okoli vrata, vendar s tako dobrimi voditelji (Tomaž, Jože in Rudi) kot smo jih imeli, to pravzaprav ni bilo potrebno.

Noge so ravno ujele strumni korak, ko smo že imeli prvi krajši postanek pri kamnolomu. Ogledali smo si apneno peč (to je tista betonska zadeva, ki jo vsakdo opazi, ko se sprehodi od cerkve pa do Rakunovega servisa koles), ki so jo menda uporabljali te v času druge svetovne vojne in par let po njej. Med pripombami »oh, a to je to?«, »resno?«, »kak takega« smo nadaljevali pot. Naslednji dveminutni postanek smo imeli pri ribniku, kjer smo izvedeli, čigave so račke, ki plavajo na vodi, in čigav je omenjen ribnik, potem pa smo prečkali brv in se znašli na mokri travi (vremenska opomba za bralce: dan pred pohodom je močno deževalo, na pohodno soboto pa se nas je vreme usmili in nad nas poslalo le nekaj dežnih kapljic).

Na mostu pri Jemčevi cesti smo se spraševali, kam neki je izginila ena izmed starejših hiš (s hišno številko 11, če me spomin ne vara), kajti na njenem mestu je zevala praznina. Jožica Valenčak je razložila, da so hišo – bila je rojstna hiša še enega znamenitega Trzinca, znanega partizanskega zdravnika dr. Tineta Zajca – pred kratkim porušili in da bodo na tem mestu zgradili novo. Praznina pa nismo dolgo opazovali, saj smo kar hitro spet vzeli pot pod noge. A ker je Jemčeva cesta tako bogata z arhitekturno dediščino, smo se ustavili še nekajkrat: pri Suštarčkovih hiši, ki bo letos dopolnila častiljivih 100 let, pri Hribarjevi domačiji in spomeniku borcev NOB ter pri Kraljevem znamenju. Vsak od teh spomenikov nam je pripovedoval svojo zgodbo, in če bi se ob njih ustavili za dalj časa, bi gotovo slišali še kak trač izpred davnih let.

Z Jemčeve ceste smo nato zavili na Grajsko, prečkali Mengeško (brez skrbi, pogledali smo levo in desno) ter se znašli na poljih. Tomaž nam je pokazal, pri kateri hiši se stikata trzinska in Mengeška občina, potem pa smo do Ljubljanske ceste slalomirali med lužami in lužicami ter ves čas pogledovali levo in desno med njive in ugotavljali, kako dobra bo letina. Po prečkanju Ljubljanske ceste smo pot nadaljevali proti Depali vasi in tako nekaj kilomet-

rov hodili po domačjski občini. Namreč, če bi pot nadaljevali ob železnici in potem po travnikih do posestva Pšata, kjer teče trzinska meja, nas niti najboljši goretx čevlji ne bi obvarovali pred mokrimi nogavicami.

Na posestvu Pšata smo izbirali teličke za prihajajoče veselice, se izogibali električnim pastirjem, za katere se je na koncu izkazalo, da to sploh niso bili, ter se neutrudno pomikali proti Črnučam. Ker smo bili hitri in ker nismo veliko počivali, smo že ob devetih (namesto ob desetih) prispeli na zbirno mesto, kjer bi se nam lahko priključil še kak pohodnik. Tu je bil tudi čas za prvo malico. Toda ker jemo tako hitro kot hodimo, smo pot kaj kmalu nadaljevali, na morebitne pohodnike pa je počakal Franc Valenčak.

Do naslednjega daljšega postanka (ki je bil pri spomeniku Ceneta Štuparja-Matevža), je naša četica grizla kolena; strmin kar ni in ni hotelo biti konec, pa tudi postankov vmes nismo imeli, tako da so se nekateri šalili, da so vodilci duše pustili 20 metrov za sabo. Ne glede na dokaj hitro hojo vodnikov pa smo strmine vsi zmogli (ni čudno, da smo ta del poti iz Straškega vrha preimenovali v Strašni vrh) in se z veseljem ustavili pri že omenjenem spomeniku. Ker so bili med pohodniki tudi člani pevskega zbora Žerjavčki, ni bilo čudno, da so grla kar sam od sebe zažela peti domače ljudske pesmi. Sicer mlajši udeleženci pohoda nismo peli, čeprav so nas spodbujali. No, saj brundanje tudi šteje, mar ne?

Pri Marjetevem spomeniku smo počakali še na tiste udeležence, ki jih je vodil Franc, potem pa smo, številčno okrepljeni, nadaljevali pot po gozdnih ravninah. Žvrgolenja ptičkov, občasnega spotikanja, blatnih kopeli in prvih žarkov sonca tu ne bi omenjala, omenila pa bi presenečenje ob koncu poti, ki so ga pripravili člani turističnega društva. Če kdo misli, da je to presenečenje zelo dober golaz, mu lahko takoj povem, da se moti (čeprav smo ga ob zaključku pohoda res jedli). Prijetno presenečenje za vse je bil namreč ogled gradu Jable, ki že sije v vsej svoji lepoti.

Obnovitvena dela na gradu so namreč popolnoma zaključena, edino, kar še v njem manjka, je pohišstvo. Morda bo kdo rekel, da

smo si obnovljeni grad lahko ogledali že na letošnji Prešernov dan, a povem vam, da smo takrat videli le delček vsega. Tokrat smo se namreč sprehodili od sobane do sobane, začeli s kletjo. Pokukali smo lahko v čisto vse prostore, videli smo enkratno restavrirane freske, nenavaden parket (skoraj v vsaki sobi je drugačen), novo peč v Jelovškovi sobi, prostore, namenjene kuhanju, vinsko klet, viteško dvorano in še bi lahko naštevale. Damjana Pečnik (konzervatorka) nam je pripovedovala, kako je obnova potekala, kako je delavce nadzirala sova, ki ima svoje domovanje na podstrešju gradu, razložila je tudi, da Jablje oziroma Habach (ime gradu v starih časih) pomeni sokol oziroma krugalj, ki so jih včasih tu gojili. Zvedeli smo tudi nekaj sočnih zgodbic o groficah, ki so tu živlele, in njihovih glavnih služabnikov ter o tem, kam je izginilo vse pohištvo.

Naš pohodni dan smo zaključili v brunarici v Dolgi dolini (nekateri z golažem v eni roki ter z rujnim vinom v drugi) ob zbiranju vtisov celotnega dopoldneva.

Po meji je za vas hodila
Mateja Erčulj

7. SREČANJE LJUBITELJEV STARE KMETIJSKE TEHNIKE V JABLAH

V soboto, 12. junija, je bilo v Jablah, na travniku pod gradom, že 7. slovensko srečanje ljubiteljev stare kmetijske tehnike, ki je postalo že tradicionalno in je največje tovrstno srečanje v Sloveniji, po velikosti pa se že lahko kosa tudi s podobnimi prireditvami v tujini. Ljubitelji starih traktorjev in drugega kmetijskega orodja vsako leto na srečanje pripeljejo več traktorskih oldtimerjev, nepremičnih kmetijskih orodij, vprežnih orodij in strojev, vozov in ročnega kmetijskega orodja. Na srečanju strokovne komisije ocenjujejo ohranjenost in kakovost obnove posameznih strojev. Pri traktorji za stare veyajo usi, ki so starejši od 30 let, na srečanju pa so bili najstarejši primerki iz tridesetih in štiridesetih let preteklega stoletja. Člani sodniških komisij so ugotavljali, da je kakovost restavriranja strojev iz leta v leto boljša, narašča pa tudi število tistih, ki se zavedajo pomena ohranjanja tovrstne tehnične kulture našega podeželja. Treba je opozoriti na zasluge članov Društva kmetijske tehnike Slovenije in še zlasti njegove sekcije ljubiteljev stare kmetijske tehnike, saj so s svojim prizadevanjem opozorili na vrednost tovrstnih strojev, ki so jih pred leti, potem, ko so na kmetijah dobili nove stroje, radi zavrgli ali prepustili propadu, tiste bolj vredne primerke pa so spretni trgovci odvažali v tujino, kjer so že vedeli za njihovo ceno.

Srečanje je bilo letos prvič pripravljeno v juniju, kar se je pokazalo za dobro izbiro. Kot je že običaj, pa so si številni obiskovalci lahko ogledali tudi stare avtomobile in motorje ter različna stara kmetijska opravila. Organizatorji so poleg ocenjevanja najbolj vzdrževanih in restavriranih strojev pripravili tudi tekmovanje v spretnosti vožnji s traktorji in nekatere zabavne igre. Tudi obisk gledalcev je bil letos rekorden, priredili pa so imeli srečo z vremenom, saj so meteorologi napovedovali, da bo tistega dne deževalo že dopoldne.

MŠ

SEKIRICA OZNAČUJE MEJE NAŠE OBČINE

Pred pohodom ob mejah naše občine so prizadevniki člani Turističnega društva označili pot po občinskih mejah z rumenimi oznakami s podobo kamnite sekirice iz mlajše kamene dobe, kakršno so našli v Irzinskem kamnolomu. Prejšnja leta so pot označevali s ličnimi lesenimi tablicami, na katerih je bila vžgana sekirica, vendar so jih različni obiskovalci gozda, ali je šlo za nepriprave, nezadovoljne lastnike tamkajšnjih zemljišč, zelo zavzele naravovarstvenike ali koga drugega, ne bomo izvedeli nikoli, odstranili. Oznake, kakršne so uporabili zdaj, bo težje uničiti, treba pa je priznati, da tudi niso posebno moteče, tako da bodo tudi naravovarstveniki verjetno lahko zamlžali na eno oko. Ljudi je pač treba usmerjati, prej pa smo kar pogosto slišali očitke, da listi, ki Irzinskih gozdov ne poznajo dobro, hitro zgrešijo smer in ne le s težavo prehajajo vso pot. Oznake bi bile tudi zdaj ponekod lahko še gostejše, ponekod pa bi bilo dobro prehode tudi nekoliko popraviti. Malo težje je z označevanjem poti tam, kjer ni gozda. Verjetno bi bilo zdaj prav, če bi Turisti izdali tudi kakšen vodniček po poti okoli občine.

MŠ

SNEMAJO ODDAJO O GRADU JABLE

Naša nova sokrajanka, novinarka Darja Mihalič, v teh dneh snema televizijsko oddajo o gradu Jabla za serijo oddaj izobraževalnega programa TVS Kako živijo slovenski gradovi. Ekipo smo ujeli med snemanjem, žal pa je ravno takrat manjkala avtorica Darja Mihalič. Vseeno smo televizije slikali pri delu, postavili pa so se tudi za »gasilsko sliko«. Kot smo izvedeli, bo oddaja na sporedu decembra. Darja pa bo letos posnela še oddajo o Blejskem gradu. Tam bo posnela tudi tapiserije iz Irzinskega gradu – napisal sem Irzinskega, ker so Trzinici ta grad vedno imeli za svojega in seveda tudi za loškega, čeprav zdaj sodi v občino Mengeš. Kar se tiče gradu, pa smo izvedeli, da so na njem pred dnevi opravili tehnični prevzem, kdaj bo odprti, pa ne ve nihče. Iz poučenih virov smo izvedeli, da zdaj niti še ne bi imeli naročil za izdelavo pohištva, v Centru za razvoj podeželja Jabla pa naj bi prav zdaj iskali novega direktorja. Zlobni jeziki pravijo, da bodo grad mogoče odprli pred jesenskimi državnoborskimimi volitvami, če bo kakšen minister potreboval promocijo. Če želje po takšni promociji ne bodo imeli, potem pa tudi prerokovalke iz kavnine ugodine ne morejo napovedati, kdaj bo grad zaživel.

Podpis k skupinski sliki: Del ekipe, ki v Jablah snema oddajo o gradu. Z desne proti levi: režiser Marjan Ciglič, restavratorka in voditeljica obnove gradu Damjana Pečnik, snemalec Aleš Šega in asistent

MENGŠANI PRAZNOVALI S TRDINOVIM SEJOM

Naša sosedka, menškega gospa ali boljše rečeno menškega občina, je v maju praznovala kar nekaj jubilejev. 120-letnica Kulturnega društva Menška godba, 850-letnica imenovanja kraja, 10-letnica občine Mengeš in občinski praznik so bili zadosten razlog za organiziranje slavnosti v Trdinovem sejmu. Praznovanje in sejem, ki sta se začela s sončnim zahodom v petek, 28. maja, ter se s petjem in plesom zaključila v nedeljo, 30. maja, sta bili dobrodošli popestritvi zadnjega majskega vikenda.

Organizatorja, Kulturno društvo Mihaelov sejem in Kulturno društvo Menška godba sta se potrudila in pripravila pester ter raznovrsten program.

V petek je praznovanje otvorila Menška godba s slavnostnim koncertom ob slavnostni uri, ob sedmih zvečer.

Kogar uradna otvoritev ni zanimala in komur so bolj pri srcu narodne popevke in narodno-zabavna glasba, se je lahko sprehodil do prireditvenega šotora in prisluhnil Kvintetu Nanos, nato pa zaplesal na viže Alpskega kvinteta.

V soboto, 29. maja, pa so lahko prvi obiskovalci Trdinovega sejma že ob deveti uri zjutraj nakupovali hlače, majčke, srčice, copate, čevlje, nogavice, torbice, ljuhe, posodo, lepilo, suho robo in druge tako različne stvari, da bi težko vse naštevali. Če nakupovanje ni trajalo prav dolgo, so se obiskovalci sejma lahko ob deseti uri odpravili do Liparjeve rdjsine hiše, kjer je bila slovesnost ob odkritju spominskega obeležja kapelniku Mengeške godbe, Petru Liparju (op.p. Lipar je že z rosnimi 17 leti postal kapelnik menške godbe, pri kateri je igral od svojega 12 leta. Bil je dirigent in je na čelu godbe vztrajal 52 let, od leta 1901 pa do svoje smrti leta 1953).

Po odkritju spomenika so se ljudje lahko odpravili nazaj na Trdinov sejem in se zabavali pod šotorom, od 12. ure dalje, in sicer najprej s harmonikarji Robija Stoparja, nato pa z ansamblom Slamnik in s Prijatelji dixelanda. Ob štirih popoldne so iz instrumentov zadonele skladbe ter koračnice godb in pihalnih orkestrrov iz Domžal, Moravč, Lukovnice, Vevč, Kamnika in seveda Mengša. Vsi so nastopili v okviru osmega festivala koračnic in območne revije pihalnih orkestrrov.

Tudi zvečer je bilo pod šotorom pestro in zabavno, saj je za glasbeno vročico poskrbel Ansambel Poljanšek. Ob isih uri, ko so igrali Poljanški (ob osmih zvečer), pa je bila v menškem Kulturnem domu slavnostna seja občinskega sveta.

Kdor je šel v soboto na kakšen izlet, ali pa je imel delo, ali pa mu vreme ni ugajalo, in si stojnic na Trdinovem sejmu ni mogel ogledati, je to lahko storil še v nedeljo, 30. maja. Tako v soboto kot v nedeljo so se poleg različnih prodajalcev na stojnicah predstavljala različna društva, med njimi tudi Turistično društvo Trzin, ki je z zdaj že slavnimi trzinskimi klobasami, Krejanovim kruhom ter spominčki zasedlo stojnico nasproti prireditvenega šotora in je tako bilo v središču dogajanja.

Člani turističnega društva, ki so marsikateremu obiskovalcu prijazno razložili vse o Trzinu, klobasah, kruhu, medicini in mnogih trzinskih znamenitostih, so ravno zaradi bližnje šotora lahko v jutranjih urah razložno slišali koncert godb in pihalnih orkestrrov iz Lovreča (Hrvaška), Vodice, Šentruperta ter veteranov Mengeške godbe.

Ob dveh popoldne je gotovo marsikaterega voznika začudila zaprta glavna Menška

cesta in obvoz, vendar je že tako, da ne more slavnostna povorka vseh godb in pihalnih orkestrrov ter drugih društev po menških ulicah in cestah potekati ob spremstvu takšnih in drugačnih vozil.

Sicer pa povorka ni trajala dolgo, kajti že ob tretji uri so pod šotorom nastopile godbe iz Beljaka, Gorij in Metlike. In ker je bilo praznovanje Mengeške godbe rdeča nit Trdinovega sejma, so seveda tudi Mengšani pihali v tubo in zaigrali na svoje instrumente.

Dvodnevno rajanje pa se ni končalo ob sončnem zahodu (kakor se je začelo), saj je ansambel Dori razvnel obiskovalce še dolgo po njem.

Čeprav je bil Trdinov sejem tokrat prvič, je bil dokaj dobro obiskan. Vseeno pa sem po pogovoru s člani trzinskega Turističnega društva ugotovila, da je bilo obiskovalcev nekoliko manj kot pa na tradicionalnem jesenskem Mihaelovem sejmu.

Mateja Erčulj

GORENJSKA NAS JE NAVDUŠILA

V sredo, 26. maja, smo se prebudili v prelepo sončno jutro. Dobro razpoloženi smo se začeli zbirati pred Mercatorjem, kjer nas je že čakal udoben «Beno tour-sov» avtobus. 50 udeležencev izleta je ob pogledu na krasen avtobus in ker je bilo nebo tako kristalno jasno, komaj čakalo, da se popeljemo proti Zgornjesavski dolini. Razpoloženje v avtobusu je bilo enkratno, saj so nas predstavnice nežnejšega spola postregle z najrazličnejšimi dobrotami, ki so jih prav za to priložnost same pripravile, zraven pa seveda ni manjkalo tudi »kajte slinec«. Kot bi mig-nil, smo se pripeljali do Vrbe, kjer nas je pred rojstno hišo našega največjega pesnika dr. Francea Prešerna sprejel prijazen vodič. Ko smo si ogledovali pesnikovo domačijo, nam je vodič prijel in na šaljiv način razlagal, kako so nekoč živeli v hiši, ki jo čuva bližnji sosed sv. Marko, in tudi v okoliških krajih.

Pot smo nadaljevali proti Ratečam oziroma proti dolini pod Poncami. Tam smo si od blizu ogledali 200-metrsko letalnico in druge skakalnice v njeni sosesčini. Nekaj udeležencev izleta se je povzpelo celo na vrh doskočišča. Vsi smo se strinjali, da so fanje, ki se upajo spustiti po tisti strmini in skočiti, res junaki. Vsa čast jim!

V Mojstrani smo si ogledali zelo zanimiv Triglavski muzej, v katerem je zbrano gradivo o osvajanju Triglava in njegove sosesčine od prvih začetkov do danes. Po ogledu muzejske zbirke smo se mimo slapa Peričnik odpravili v dolino Vrat do Aljažvega planinskega doma. Ker je bilo nebo tako kristalno čisto, je bil pogled na Triglav in njegovo severno steno res enkratno, pogled pa so pritegovali tudi drugi okoliški vrhovi, podaniki, očaka naših gora. Radi bi ostali še malo ob vzhodni triglave gore, a čas nas je preganjal. Odpejajali smo se do lovskega doma pod Stolom, kjer nas je že čakalo obilno in okusno kosilo. Ko smo se podprli z njim, smo se še malo sprehodili po dolini Završnice in okolici doma, nato pa smo se malo utrujeni, a veseli in polni novih vtisov odpravili proti domačemu kraju. Kar dosti smo videli, vseeno pa nam Zgornjesavska dolina še ni odkrila vseh svojih skrivnosti. Vemo, da nam jih bo prihranila do naslednjega izleta na njeno območje.

Janez Stebe

Društvo upokojencev Žerjavčki

vabi svoje člane, da se udeležijo izleta na Koroško, ki bo 7. julija letos.

Obiskali bomo koroška jezera. Cena izleta je 5.000 SIT za člane, za nečlane pa 6.500 SIT. Prijave zbira Zvonka Žnidaršič do 30.6.04. Vabljeni!

OTROK ZA ZDRAV RAZVOJ POTREBUJE LJUBEZEN IN VZGOJO

Razvijanje otrokove aktivne domišljije

Domišljija je prirojena sposobnost in kakor vse prirojene sposobnosti jo je mogoče razvijati ali pa – kot sem že omenila – dušiti. Razvoj je moč spodbujati na več načinov.

Preprosto gre za to, da spoštujemo otrokovo domišljijko življenje, da mu prisluhnemo, kadar govori o njem, in da pozdravljamo njegove vpoglede v svoj notranji svet, ki nam jih zaupa.

Drugi zelo pomemben način je, da se otroku v njegovem domišljijem svetu pridružimo, se z njim igramo, mu prebiramo zgodbe in pravljice, ga poslušamo, se veselimo z njim ... Če otrokom veliko beremo, s tem na edinstven način hranimo njihovo domišljijo. Meje med otroško domišljijo in vsakdanjostjo se porazgubijo in fantazijski svet postane za otroka realnost, sedanjost.

Starši in vsi, ki delamo s predšolskimi otroki, moramo biti vseskozi zelo pozorni na njihovo ustvarjalno izražanje. Če starši cenijo otrokovo izvirnost v tem življenjskem obdobju, s tem pomagajo ohraniti te pogosto prezrete razsežnosti otrokove genialnosti.

Za tri, širi ali petletne otroke se resničnosti in fantazija kar naprej prepletata, ne glede na to, da se otrok vse bolj zaveda »pristnega« in »nepristnega«. A nikoli v tem obdobju ne bo popolnoma prepuščen, kadar bo moral tisto, kar je resnično živeti, ločiti od fantazije.

Simboli in arhetipi

Otrok se teh simboličnih pomenov ne zaveda. Zgodba se ujema z otrokovo prirojeno zavestjo življenja, kakršno je in kakršno utegne postati. Ob rojstvu otrok prinese na svet strukturi vzorec človekovega psihološkega življenja. Ta vzorec je sestavljen iz arhetipov, ki jih podedujemo skupaj z drugimi genetskimi danostmi in ki nas programirajo, da v življenju reagiramo na določene načine. Omenjeni arhetipi se v zavesti pojavljajo v obliki personificiranih podob, ki jih potem občudujemo, obožujemo, se z njimi identificiramo ali pa jih zavračamo.

Zgodbe, ki vsebujejo te arhetipske figure, majhne otroke nagovarjajo najbolj neposredno, instinktivno. To je razlog za trajno priljubljenost številnih pravljic, uspank, ki so tudi nas globoko nagovarjale, ko smo bili še majhni. Starše včasih skrbi, da bodo imele nekatere pravljice negativen učinek – ponavadi zaradi že omenjenega motečega dejavnika, ki se pojavi na začetku zgodbe. Umre na primer mati in nadomesti jo hudobna mačeha ... Ta skrb je sicer upravičena, in moramo paziti, da z zgodbami, ki jih pripovedujemo, otroka ne strašimo prehudo. Toda temna plat pravljice ne simbolizira le razkrojevalnega vpliva zunanjega sveta, marveč predstavlja tudi stvari, ki so v vsakdanjem življenju otroka že navzoče.

Da bi to doumeli, moramo razumeti razmeje, ki ga ima otrok do staršev. Večina staršev zanj na eni strani pooseblja ljubezen, skrb in varnost, na drugi pa avtoriteto, prisilo in celo konflikt. Posebej majhnim otrokom je zelo težko združiti obe plati njihovih mamic in očetov. Enako težko jim je uskladiti njihova lastna čustva ljubezni do staršev in čustva jeze, ker jih včasih nadzirajo in omejujejo. Hudobna mačeha ali čarovnica predstavlja »kruto« plat njihove lastne matere, medtem ko predstavlja dobra vila njeno ljubečo plat. Ti simboli omogočajo otrokom, ne le da bolje izrazijo in razumejo svoja mračnejša čustva, temveč da jih sprejmejo kot naravno in celo nujno sestavino življenja.

S tem spoznamo, da je naravno, če se jeziš na hudobno čarovnico, da je razumljivo, če se bojiš hudobne vile in si želiš, da bi jo mala deklica, ki na začetku ponavadi ni v najugodnejšem položaju, slednjič vendarle premagala.

Čustveno uravnovešanje

Svet okoli sebe otroci pojmujejo animistično, v njihovih očeh je svet prežet s čustvi in smotri. Podoba, zvok, okus in dotik se v njihovih čutih zlijejo čestokrat v soobčutje, ko lahko slišijo barve in okušajo zvoke.

Čustva ostanejo še vedno najmočnejši in najizrazitejši dejavnik v otrokovi duševnosti, in tako je v vsem predšolskem obdobju. Ne glede na to, koliko je star predšolski otrok, na njegovo obnašanje in ravnanje bolj vplivajo njegova čustva kot razum. Čim manjši je otrok, tem bolj vidno in tem bolj resnično je to spoznanje. Čustva ga zato preplavljajo kot močni valovi in ga pretresajo, da jim daje duška z glasnim kričanjem, jokom in smehom, z vso svojo obrazno mimiko in s kretjami vsega telesa.

Otrokom moramo dovoliti, da se soočijo z vsem spektrom svojih čustev in občutij, potrebno jim je pomagati, da čustveno energijo razvijejo in uporabljajo na produktiven in družbeno sprejemljiv način. Potlačena otroška čustva se razvijejo, škodljiva mračna sila, ki se pritaji v podzavesti, v določenem trenutku pa izbruhne v obliki nervoze in drugih psiholoških težav. Zgodbe, v katerih se otroci srečujejo z junaki, naj otrokom omogočijo razživetost njihovih čustev, otrok naj se z junaki identificira: tudi žalosti in ljubosumnosti je nujen del otroške izkušnje.

Se sreča, da so otrokova čustva v tem obdobju nestalna, zelo plastična, da se hitro menjavajo in so tudi po vsebini in izrazih zelo odvisna od otrokove okolice in ravnanje z otrokom. Zato jih lahko starši do neke mere usmerjajo, vodijo in razvijajo ter uravnovešajo.

Kot odrasli se mogoče težko spomnimo, kako je biti otrok. Kadar se naši otroci kdaj razburijo ali razjezijo, včasih menimo, da se za prazen nič ali da se norčujejo. Zavedati pa se moramo, da se izražanja čustev šele učijo in jih še ne znajo racionalizirati ali ločevati. Moramo jim dopustiti, da se izrazijo, ne da bi jih bilo sram, pa če se nam zdijo njihova čustva smiselna ali ne.

Se nadaljuje...

Mateja Chvatal
Društvo prijateljev mladine

Društvo prijateljev mladine Trzin

organizira
zadnji teden v avgustu, od 26. do 30. 8.,
tečaj badmintona in tenisa v Taubny centru v
Trzinu. Tečaj tenisa bo vsak dan od 9. do 10.30 ure,
tečaj badmintona pa od 10.30 do 12. ure. Cena posameznega tečaja za cel teden je 2.000 sit na osebo.
Prijava zbira Anica Mušič do zasedbe prostih mest.
Pohitite s prijavi.

POGLED IZ ZAODRJA

Pozdravljeni, ljubitelji kulture!

Po napovedih vremenoslovcev in po dosedanjih izkušnjah bo le tošnje poletje bolj mokre sorte.

Vreme nam jo je zagodlo že 22.05., prvo soboto, ko smo otvorili letošnji festival Trzinska pomlad.

Nekaj časa smo v obupu vili roke, preklinjali zlo usodo in zavijali z očmi (nekateri bolj slabovidni med nami pa tudi z očali). Nato smo se odločili, da nam hladni veter in močan dež ne bosta pokvarila veselja, in smo celotno prireditev preselili v ljubo in domačo nam dvorano.

Program se je začel s premiero, nas, domačih kulturnikov. Cestni del našega KUD-a, člani Teatra Cizamo, smo se namreč že kar štiri mesece pripravljali na ta slavnostni dogodek, zadnji mesec pa smo vadili dobesedno vsak dan.

Ulična predstava Kafe EUropa je popolnoma avtorsko delo našega dolgoletnega režiserja Ravila Sultanova, njegove žene Nataše in nas igralcev.

Na začetku februarja smo začeli praktično iz nič. Režiser je med prvimi vajami od nas igralcev zahteval, naj povemo, kako bi se želeli počutiti na odru in kaj bi hoteli sporočati s svojo igro. Po nekaj dolgotrajnih, dialoga polnih vaj, ko smo brskali vsak po svoji notranjosti (s tem ne mislim vrtanja po nosu ipd.), je vsakdo od desetih igralcev imel napisan že kar zajeten osebni dosje. Za

ščitno osnovo nam je bil tako imenovani žanr buf sinhronizacija. To je žanr klovnade, ki temelji na imitaciji značilnih lastnosti za posamezne znane osebnosti, vendar nas je pri nadaljnjem gledališkem raziskovanju kar krepko odnašalo iz te smeri. Na osnovi opisa in želja iz dosjeja vsakega posameznika smo potem s skupnimi močmi in idejami določili, kateri lik iz zgodovine oz. katere znane osebnosti bi se najbolj prilagajala napisanemu. Tako smo prišli do zanimivih, vendar tudi težko združljivih likov, kot so: dedek Mraz, Heinrich Himmler, Fidel Castro, Romario, Judy Garland, Maia Hari, Britney Spears, Slovenka, Slovenec in Hary Houdini. Nato smo vsak svojo znano osebnost temeljito preučili, tako iz popularnega kot tudi iz čisto osebnostnega, človeškega vidika in jih vse skupaj združili na odprtu kavarne Kafe EUropa. ki je parafraza trenutno najbolj aktualnega dogodka - vstopa Slovenije v Evropsko skupnost, v vsoto ideološko, zgodovinsko in mitološko raznolikost tega prostora. Nastala je absurдна predstava, veseložalostni variete s kabarejskimi točkami, predstava, ki je nastala iz naših glav, iz vseh podatkov, informacij, asociacij, izkušenj; iz prtljage, ki jo vsak od nas igralcev, pa tudi vsak od vas gledalcev nenehno prenaša v svojih možganih. Vse ostalo je zgodovina, bi lahko rekli, če bi bili pretirano samoljubni.

Na premiero, našo preizkušnjo, je kljub dežju prišlo kakšnih 200 gledalcev. Malo nam jo je zagodla trema, tresoče roke so se nam poznale predvsem pri zadnjem, najbolj spektakularnem, vendar tudi spretnostno najbolj zahtevnem delu, pri nekaterih točkah pa smo tudi preveč hiteli. Vendar so nam aplavzi že med samo predstavo in gromko aplavdiranje na zaključku potrdili, da smo na pravi poti (pa tudi še kakšen teden kasneje nam je tu pa tam kakšen Trzinec stisnil roko in nas potrepjal po ramenu, češ, vi ste pa res kaveljci).

Ko smo pospravili scenografijo, nam je v dvorani zagodel in zapel Halgato bend. Prava slovenska romska skupina, ki je na zad-

njem festivalu narečnih popevk pobrala vse nagrade strokovne žirije, se nam je najprej predstavila z romskimi in prekmurskimi popevkami, v drugem delu pa so izkušeni glasbeniki malo potipali še naš ostali glas-

beni okus in nam igrali vse, od nekdanjih popularnih popevk in »rockentrol« komadov iz naših bivših bratskih republik do dalmatinskih in narodno-zabavnih uspešnic. Vsekakor pravi kvaliteten pogrebno-poročni ansambel, ki me najbolj spominja na staro jugoslovo, ko neki starejši gospe pobegne mačka in leta potem pri iskanju zaide do nekega ansambla in vpraša: »Izvinite momci, jel možda znate gdje je moja crna mačka?« In glasbeniki ji odgovorijo: »Pa znamo, kako da ne! Ajmo momci!«. In potem zagrabijo instrumente in začnejo s pesmijo: »Gdje je moja crna mačka...« Večer in zabava sta se potem zavlekla še dolgo v noč. Bili smo solidarni z delavci gostilne Narobe, ki so nam kljub dežju stregli s pijačo in hrano, in smo se jim pridružili zunaj, pod šotori. Bili smo si edini v tem, da je večer nad pričakovanji dobro uspel, da pa bi bilo vse skupaj še bolj čarobno na prostem, v toplem poletnem večeru, ki pa ga nam je narava tisti dan na žalost odrekla. Seveda pa je sonce sijalo naslednjo soboto, ko je bila edina prireditelj v okviru Trzinske pomladi, napovedana za zaprt prostor. V sodelovanju s slovenskim centrom PEN smo organizirali Literarni večer. Simpatično in domačno druženje je vodil in prevajal naš župan Anton Peršak. Udeležilo se ga je kakšnih 50 gledalcev in pet literatov, pesnikov, pisateljev, icalcev resnice iz zelo različnih kultur.

Ed je z branjem svoje poezije prebil Ivo Ferbežar, pesnik in založnik iz Grosuplje, ki je za svoje ustvarjanje prejel mednarodno literarno nagrado v Skopju. Poezija je zanj užitek, tako npr. kot ples, včasih pa piše tudi iz bolečine. Prebral nam je pet svojih pesmi, ki so nas s svojo humornostjo in simpatičnostjo prepričale, da je zanj poezija res oaza radosti.

Zvonko Makuc je v Trzin prišel iz Zagreba. Po poklicu je profe-

sor umetništne zgodovine. Do sedaj je izdal že deset knjig, prejel več nagrad, njegove knjige pa so prevedene tudi v francoščino in slovenščino. Prebral nam je nekaj svojih pesmi v prozi v hrvaškem jeziku, ki so presenečale z zgodbo in inteligentnimi, absurdnimi preobratmi.

Američanka Sara Loosom že 25 let živi v Londonu. Gospa je članica angleškega PEN-a, preživlja se kot pisateljica, pesnica in prevajalka. Najprej nam je v angleščini recitala pesem o spominu na svojega deda, ki je bil kmet in kovač v ameriški zvezni državi Indiana.

Rada tudi potuje po svetu, eno leto je prebila na Kitajskem kot profesorica angleškega jezika. Povedala nam je pesem, ki jo je napisala ob opazovanju kitajskih starcev, ki so na ulici igrali igro, podobno našim dominam. Zadnja pa je bila pesem o ledeniku na Islandiji, na katerem jo je fasciniralo dešstvo, da kapljica vode potuje sto let, da pride do dna ledenika. Pesnica je potem z usti okusila ta sto let star dež, ki ga je poskala vase in stoletne molekule vode so z vso skrito zgodovino zaokrožile po njenih žilah...

Marko Kravos, Slovenec iz Trsta, piše poezijo in prozo za odrasle in otroke. Glavna rdeča nit njegove poezije so ljubezen, humor in radodarnost. Bil je predsednik slovenskega PEN-a. Precej njegove poezije je prevedene tudi v druge jezike. Prebral nam je nekaj pesmi, ki so kipele od energije, ljubezni in humorja, še posebej zadovoljen pa je bil, ko smo mu po srečanju povedali, da smo njegove pesmi recitali tudi na proslavah v Trzinu.

Lidija Dimkova je Makedonka, ki jo je ljubezen pripeljala v Ljubljano, kjer živi že nekaj let. Preživlja se kot prevajalka in pesnica. Za njo so značilni samoreflektivnost, ironija do sebe in do vseh predsodkov. Najprej nam je prebrala dve pesmi v materinem jeziku, z naslovom Zidoviti (stene) in Poemata na začetku (khum, Začetna pesem ali Pesem o začetku...). Trejto svojo pesem pa nam je prebrala v slovenščini, in sicer iz zbirke Nobel proti Nobeli, ki je pri nas pravkar izšla. Njene pesmi so humorne, prave kratke absurde zgodbe.

Najbolj pretresljiv pa je bil nastop Irivan Doski, Kurdinje iz Iraka, ki je kot begunka leta 1992 prišla v London. Trenutno je direktorica kurdskega begunskega urada v Londonu. Svoje pesmi je prebrala v kurdiščini in prav zanimivo je bilo v Trzinu poslušati melodijo tega, za nas tako eksotičnega jezika. Se pred tem pa nam je kratko vsebino povedala v angleščini. Pri recitiranju je poudarila, da nas ne želi zamoriti s svojo poezijo, vendar je na žalost njena realnost pač taka. Prva pesem je govorila o žalosti in bolečini ob izgubi bližnjega, ko se nahaja v prostoru, kjer jo vse spominja nanj in potem obratno v tujini, ko ni ničesar, kar bi jo spominjalo na izgubljenega bližnjega. Druga pesem nam je pripovedovala o prizadevanju, kako preživeti v svetu polnem predsodkov. V tretji pesmi pa opisuje resnični dogodek. Sadam Husein je na smrt obsodil nekega njenega sorodnika. Njena družina je imela nenadejano srečo, da so se lahko pred usmrtnitvijo še pogovorili in poslovlili z obsojencem. V pesmi opisuje in občuduje pogum obsojenca, ki je pred smrtjo še hrabil svojo mamo. Vse, kar drugače izgleda nekako nerealno, kar z dvomi gledamo samo po televiziji, je v tistem trenutku postalo resnično... Za-veš se, da so na svetu tudi ljudje, ki jih ne skrbi samo to, kaj bodo jedli za kosilo, ampak še kaj drugega...

Literarni večer se je zaključil s sproščenim kramljanjem in druženjem z vsemi gosti. Kasneje sem izvedel, da so se tudi literati pri nas v Trzinu s simpatičnimi ljudmi in pomladanskim sončkom zelo dobro počutili... Žal jim je bilo, da ni še več takih druženj z bralci, kajti srečanje PEN je bolj zaprtega tipa.

Drugač julija bi moral Teater Cizamo s Kafe Europa nastopiti na mednarodnem festivalu Cest is the best v Zagrebu. Uganili ste, nastop je zaradi dežja in slabega vremena odpadel...

Vendar smo že tri dni zatem spakirali svoje kovčke, nabasali avtomobile in se napotili v Šoštanj. Naša predstava je bila v konkurenco več kot sto ljubiteljskih predstav iz cele Slovenije izbrana med enajst predstav, ki so se predstavile na 43. srečanju gledališ-

kih skupin iz cele Slovenije. Srečanje je potekalo v organizaciji Javnega sklada za kulturne dejavnosti RS v Šoštanju in v sosednjih Gaberkah. Naša predstava je bila na vrsti zadnja in ravno ko smo pred dvorano v Gaberkah začeli postavljati scenografijo, nas je presenetil dež. Stoično smo vse rekvizite prenesli v dvorano, imeli smo namreč srečo, da je dvorana ustrezala našim potrebam. Z enourno zamudo smo, po izjavah očividcev, predstavo odigrali še bolje in še bolj suvereno kot na domači premieri. Veselilo nas je tudi, ker je bilo celotno srečanje zelo dobro obiskano s strani domačih gledalcev, lako da tudi nam ni manjkalo publike, ki je zavzeto sledila celi predstavi. Po zaključnem srečanju smo prejeli kar nekaj pohval, da smo že formirani igralci, da

smo edina skupina, katere predstava je avtorsko delo od začetka do konca... Še najbolj pa nas je razveselilo povabilo srbskega gosta, direktorja gledališča iz Kikinda, na gostovanje v Novi Sad in v Kikindo, in sicer na festival alternativnega gledališča, ki je v Srbiji približno enakega ranga kot pri nas npr. festival Exodus.

Istega vikenda pa je imela malo večjo srečo z vremenom druga gledališka skupina našega KUD-a, skupina Orbitala. Pod režijso taktirko Urše Mandeljc so v okviru festivala Trzinska pomlad od petka do ponedeljka trikrat odigrali predstavo Trnuljčica. Tudi skupina Orbitala se ni mogla popolnoma izogniti slabemu vremenu. Zaradi dežja je namreč odpadla predstava v soboto, ravno tista, ki je bila uradno napovedana kot premiera na festivalu Trzinska pomlad. Vendar so ostale tri dobro obiskane predstave več kot odteliale izpad premiere. V čarobnem naravnem okolju trzinskega kamnoloma, ki je na žalost premalo izkoriščen, je še posebej lepo do izraza prišla bogata scenografija srednjeveškega gradu, zelo lepo pa so se izkazali tudi vsi igralci, na čelu z najmlajšimi. Še posebej pa gre pohvaliti odlično igranje norčaka Bamba, ki nas je zelo zabaval(la) s svojo sproščeno, energično in zabavno igrjo.

V bližnji bodočnosti nas čaka še gostovanje v Italiji in Avstriji; toda to je že tema za naslednjo številko. Ravno tako upamo, da bomo o velikem obisku druge polovice festivala Trzinska pomlad lahko poročali v naslednjem Odsevu. Torej, pot pod noge, vidimo se v soboto zvečer!

Andrej Zupanc

KUD Franca Kotarja se za pomoč pri izvedbi predstave Kafe EUropa najlepše zahvaljuje: Signi d.o.o., JSKD RS, za prijetne urice po predstavi pa gostilni Narobe!

Kafe Evropa ali Evropa po trzinsko

Trzinci smo imeli neverjetno srečo, saj takšne udeležbe svetovno-znanih osebnosti, kakršna se je zbrala v Trzinu v soboto, 22.5., ob otvoritvi zdaj že tradicionalnega trzinskega kulturnega festivala Trzinska pomlad, svet še ni doživel. Sama družbena smetana! V dvorani KUD-a so gledalci lahko pozdravili pevko Brinley Spears, kubanskega voditelja Fidela Castra, nogometaša Romaria, igralko in pevko Judy Garland, enega od sestrovc nacističnega Heinricha Himmlerja, znamenito vohunko Mato Hazi, dedka Mraza, čarovnika in žonglerja Harya Houdinija in seveda Slovenko in Slovenca.

Verjetno ste že uganili, da ni šlo za prave zgodovinske osebnosti, saj si, ne da bi zbrisali njihove politične predznake in pozabili na časovno razporeditev njihove največje slave, takšnega druženja ne bi mogli zamisliti. Članom trzinskega teatra Cizamo je to uspelo, saj so želeli nakazati nekatere dileme združevanja velikega števila kultur, značilnosti, pogledov in hoten narodov pod isto streho.

Da ne bomo enostranski, je treba povedati, da je bilo listnega večera v trzinski dvorani vseeno kar precej vidnih in znanih osebnosti iz bližnje in daljne okolice Trzina. Čeprav so skrbni organizatorji očitno pozabili plačati višenarjem »rundo« za lepo vreme in so se z neba dežne kapljice kar usipale, to ni motilo »velikih duhov«. Obisk je bil glede na moko in hladno vzdušje na prostem prav dober, da ne zapišem, celo odlični, Slovenka – Brigita Danic Corman pa je v svoji kavarnici, ki je skladno s slovenskim pristopom v Združene države Evrope nosila ime Kafe EUropa, spretno krmila med obiskovalci, jih zabavala in hkrati spodbujala, da so tudi sami zabavali druge. Ne vem, koliko so, glede na bogate izkušnje s tekmovalni v improvizaciji in glede na to, da za predstavo niso imeli napisanih tekstov, improvizirali, ampak z nekaterimi izjavami in dialogi so pošteno in duhovito zabavali gledalce, ki so bili pomešani tudi med igralci in so sedeli celo na odru. V predstavi, ki jo je režiral stalni sodelavec trzinskih političnih gledališčnikov Ravil Sultanov, so kar brbotala vprašanja o tem, kaj lahko prinese druženje različnosti in združevanje narodov. Slovenki je v Kafu je s smehom in prilagodljivostjo uspevalo združevati in povezovati zelo pisano družinsko »gostov« . S paradijo so v zakladnico svetovne kulture vpleli tudi delež, kakršnega zdaj poskušajo izvoziti v svet in Evropo nekateri predstavniki našega naroda. Gledalci so se nad tem prijetno zabavali, poseben čar pa so predstavi dajale žonglerske spretnosti cizamovcev. Z dolgotrajnim treningom in številnimi nastopi so nekateri od njih postali res mojstri, kakršnih se ne bi smaroval noben cirkus. Verjetno v Sloveniji ni nobene gledališke skupine, ki bi tako kakovostno obvladovala res bogat izbor žonglerskih vragolij. Tokrat je teatru Cizamo res uspel veliki met, saj so se lotili zelo aktualne problematike in s svojimi burkaškimi prijemmi v stilu varietete smešili nekatere nepravilnosti, stereotipe, ozkosti in zmote. Tudi po odzivu sodeč jih bodo zaradi te aktualnosti, domiselnosti in seveda gledljivosti v naslednjem obdobju zelo vabili na gostovanje.

Po predstavi je precej gostov odšlo domov, tisti, ki so vztrajali, pa so bili nagradjeni z res dobrim koncertom romskega ansambla Halgato band. Nekateri smo bili sicer presenečeni, ker so po nekaj začetnih, pravih ciganskih skladbah začeli igrati starogradsko, dalmatinske pesmi in druge zmehelene melodije, zaigrali so celo Avsenikov Slovenija, odkod lepote tvoje. Spraševali smo se že, če drugih ciganskih pesmi ne znajo, in tudi to, kaj so jim naročili organizatorji, vendar se je kmalu izkazalo, da so želeli le pokazati svoj res širok izbor glasbe, ki jo obvladajo. Ker sem bil na temem s časom, bilo pa bi mi zelo žal, če ne bi mogel poslušati koncerta do konca, sem Andreja Zupanca, ki je eden tistih, ki ima največ zasluga za pripravo letošnjega trzinskega festivala, vprašal, za kako dolgo se je dogovoril z ansambлом, da bodo igrali. Spravil sem ga v dilemo, ko mi je izdal, da so se z glasbeniki kar na splošno dogovorili za koncert, pri tem pa niti niso vedeli, kako dolgo bo ta trajal. Predvidevali so, da bo dolg kakih dve uri, vse, kar je trajalo dlje, pa je bil samo plus in darilo nastopajočim. Na veselje organizatorjev in tudi publike se halgatoceci niso menili za čes. Violina je jokala, strune kitare so se tresele v divjem ritmu in čustva so polnila dvorano. Ni čudno, da so gledalci vse bolj zavzeto pisali v ritmu in da so celo zaplesali. Bil je res pravi divji, nežni, s čustvi nabit ciganski koncert.

Miro Štebe

TRNULJČICA - trnuljčica

Piše se leto 1553 in Trnuljčica je zaspala. Po 100 letih je prišel kraljevič in v nepopisno veselje mnogih prebudil Trnuljčico in ves dvor. Dramska dejavnost v našem KUD-u je tudi zaspala pred mnogimi leti. Ali je že prišel kraljevič v podobi režiserke Urše Mandeljč in jo prebudil iz sna ali pa bomo morali tudi mi čakati sto let? Mnogi Trzinčci se še spominjamo, da smo imeli dramsko skupino, ki je bila najboljša v kamniško-domžalski kotlini in je bila sposobna v sezoni ponuditi tudi do tri premiere dramskih del in vedno napolniti dvorano.

Danes pa povsod naokrog prirejajo dramske predstave, imajo celo poletne festivale in gledališke abonmaje z domačimi igralci in tudi z gostovanji bližnjih dramskih skupin; pri nas pa se še v zadnjih letih pojavlja in negotovo koraka v prihodnost majhna skupnica mladih igralcev in igralk, ki jih vodi moralno slabo podprta od drugih članov KUD-a (ali pa tudi ne) gospodična Urša Mandeljč. Kdaj bomo imeli dovolj poguma in bomo rekli bobu-bob in postavili poulično gledališče v njegovo okolje, dvorano in ostale prostore pa prepuštili dejavnosti, za katere so bili zgrajeni in da se ne bo dogajalo, da se brez predhodne najave odnese z dramske uprizoritve vse ozvočenje in tako postavi predstavo pod vprašaj. Mislim, da je tu glavno vprašanje denar; eni delajo *holj zaradi zasluzka*, drugi pa *zastonj, iz veselja do gledališča*. In komu *naj bo potem namenjen proračunski denar, bodo morali čimprej dobro razmisliti in končno doreči člani upravnega odbora in vsi člani društva*. Menim, da se bo moral upravni odbor KUD-a resno spoprijeti s to težavo, sicer se lahko zgodi tako, kot v sosednji občini, da bomo imeli dve društvi. Ali je to smotno za tako majhen kraj? Vendar je to edina rešitev, če ni možno normalno sožitje in medsebojna solidarnost!

Pa dovolj o tem, na vrsti je *TRNULJČICA*, predstava, ki so jo pripravili člani gledališke skupine KUD-a *ORBITALA* (orbitala = prostor okoli jedra atoma, v katerem krožita dva elektrona). Malokdo je med nami, ki ne bi poznal slovite Grimmove pravljice. Čeprav stara, je vedno mlada in na predstavo privablja mnogo mladih in najmlajših, pa tudi katerega starejšega. Tudi v trzinškem kamnolomu se je vsakokrat zbralo kar lepo število otrok, željnih pravljicnih podob, in njihovih staršev, pa sorodnikov, sosedov. In na treh predstavah naj bi jih naštel preko 500 in še so spraševali, če bomo nadomestili zaradi dežja odpadlo sobotno predstavo. Na splošno so bili vsi zadovoljni, gledalci s kreacijami na odru in s potekom pravljice, igralci pa, ker so igrali pred domačimi gledalci in se jim je kljub velikim težavam z vajami, ko jim je nagajalo vreme, posrečilo dostojno interpretirati svoje vloge. Igrali so za sedanje razmere kar dobro, nekateri celo imenitno. In ker sem tudi sam nastopal, si pač ne morem

vzeti pravice, da bi podal objektivno kritiko. Rečem lahko le to, da sem in še nastopam na raznih odrih, vendar pri takih razmerah, kot so bili tu na vajah, smo dosegli izredno lep uspeh. Kajti predstava na prosljem je že sama po sebi pravi kompleksni problem, vendar mu je bila tehnična ekipa kos, kar želim še posebej poudariti. Začne se z osvajanjem prostora, pa arhitektnim načrtom, postavitvijo ogródja, namestitvijo kulis. tu se je izkazal Andrej Ružigaj. Koliko dni in ur je porabil za to, ve le on. Predstava pa zahteva tudi kakovostno glasbo, ne staro in tudi ne preveč sodobno; tu je pokazal svoje mojstrstvo Igor Razpotnik ml. Vse dni vaj in predstav je bil nepogrešljiv Tomaž Slapar, ki je skrbel, da je vsa tehnika delovala brezhibno,

upravljal je tudi z zamotan sistemom osvetlitve in še in še ... I.e tisti, ki je sam kdaj pripravil tako predstavo, lahko ve, koliko dela zahteva tak projekt, in je marsikomu prenaporno, da bi to delal brez plačila in zapravljal svoj prosti čas. Vsem naštetim in nastopajočim, zapisanim v gledališkem listu, to ni bilo težko in rekli so, da bodo še tako delali.

Seveda je bila duša in srce predstave in vsega okoli nje režiserka Urša Mandeljč. Zato sem njej namenil nekaj vprašanj in zadnjo besedo.

Najprej mi povej, kako si sploh začela s to ljubiteljsko dejavnostjo?

Ja, začelo se je v bistvu že, ko sem obiskovala osmi razred OŠ Trzin. Za miklavževo in materinski dan sem pripravila koreografijo nastopajočih, naslednje leto pa je že sledila kratka igrice.

Za delo kot ljubiteljska režiserka sem se usposabljala predvsem na seminarjih v Tolminu, Izoli, Kostanjevici in Ljubljani; to so bili vikend seminarji, nekaj pa sem imela tudi desetdnevni. Tam so nas učili vse, kar mora vedeti režiser, od izbira dela, režijske kriji-

ge, izbire igralcev ... Prvi seminar sem plačala sama, potem pa so mi plačali iz društvene blagajne in iz Sklada.

Tako je iz leta v leto rasla moja angažiranost na tem področju in sedaj je to že kar resno delo.

Kako da si se po Kekcu odločila za Trnuljčico?

Predvsem rada delam z najmlajšimi, tako sem angažirala vse tiste iz Kekca in še nekaj novih. Za malo starejše vloge sem morala iskati igralce drugod, nekaj pa sem jih dobila tudi v Trzinu. Zelo posrečeno je angažirati v isti igri igralce vseh generacij, saj se lahko drug od drugega kar nekaj naučimo.

Kako se ti zdi delo režiserja?

Grozno!!! V urejenih amaterskih in poklicnih gledališčih je lahko. Za vsako vlogo v tehniki imaš svojega človeka. Pri nas pa moraš skrbeti za vse sam. In koliko je tega: scena, kostumi, pri-česke, šminke, glasba, svetlobni efekti, mediji ... ne sicer fizično, pač pa je treba skrbeti, da vse teče. Delo v poletnem gledališču je pa vsaj še za nekaj potenc težje. In obvladovati moraš tako področje igralcev (preko dvajset) kakor tudi tehnike. Pa moram reči, da sem z objoimi zelo zadovoljna, saj brez njihovega dobrega dela predstave ne bi bilo.

Za konec: imaš kakšne načrte za prihodnje?

Trenutno sem še pod visom minule predstave in se še ne morem prav zbrati. Zagotovo so načrti in ne bom odnehala. Razmišljam o igri, ki bi vključevala tako mlade kot starejše igralce, saj sem videla, da se eni od drugih lahko veliko naučijo. Čez poletje bo že dozorela kakšna ideja.

Za konec bi rad zapisal samo še to: vsem sodelujočim je edina nagrada veliko zadovoljnih gledalcev, njihovo ploskanje jim je kot balzam na ranjeno dušo. Že Kekca v Dolgi dolini si je ogledalo kar precej Trzinčev, na tokratni predstavi Trnuljčice jih je bilo še več in večina je bila zadovoljna z videzom.

Zato pridite tudi v prihodnje na njihove predstave in podprite svoje trzinske ljubitelje odra.

Tone Ipavec

ČAROVNIK IN TAMBURAŠI

Tudi četrti sobotni večer kulturnega festivala Trzinska pomlad je po svoje krojilo vreme. Nekateri so se že nasmihali, da so organizatorji letošnjega festivala pri vremenarjih stavili na napačno karto in da ima tudi dež rad trzinski festival v stilu: »Dež ma vas rad!« Kakor koli že, v soboto, 12. junija, so za razočaranje najprej poskrbeli gledališčniki iz Bohinjske Bistrice, ki so sporočili, da zaradi bolezni v ansamblu ne morejo nastopiti v Trzinu, zlobneži pa so takoj pripomnili, da so verjetno plavali v novem bohinjškem vodnem parku. Kakor koli že, če bi želeli, bi lahko plavali tudi v Trzinu. Vseeno pa se je sobotno dogajanje začelo zelo spodbudno.

Pred Centrom Ivana Hribarja se je zbralo kar veliko gledalcev in angleški čarovnik, žongler in klovn Coreo Balfour je kmalu dokazal, da res izhaja iz prave angleške cirkuške družine, saj sta njegovo obrt opravljala že tudi njegov oče in njegov ded. Coreo, ki je s svojimi spretnostmi navduševal publiko že v številnih evropskih državah, je hitro pridobil srca publike, še zlasti najmlajših, saj je res odlično čaral, žongliral in počenjal druge cirkuške norčije. Žal pa se je vmešal dež in predstavo je bilo treba presejiti v avlo Centra Ivana Hribarja, nekateri pa so se iz previdnosti odločili tudi za umik domov. Coreo pa je tudi v avli hitro dosegel stik z gledalci in jim zvalil smeh na lica. Še zlasti dosti smeha in aplavzov je požel, ko je začel z usti loviti žogice. V ustno votlino mu je uspelo stlačiti kar šest žogic. Gledalcem pa se je prikupil tudi, ker je znal, čeprav se je v Sloveniji mudil šele krajši čas, že kar nekaj slovenskih besed. Za konec je pokazal še nekaj spretnosti z diabolom. Čeprav smo Trzinčji že kar razvajeni zaradi žonglerskih spretnosti domačih gledališčnikov iz pouličnega Teatra Cizamo, je treba le reči, da je Coreo Balfour res umetnik in si ga je hilo vredno ogledati.

Ker je postalo med njegovim nastopom v avli centra kar vroče in zato, so člani tamburaškega orkestra z Vrhopolja začeli svoj nastop raje na prosiem, pred centrom. Ker pa je pihal veter in je postalo hladno, so nekateri obiskovalci začeli zapuščati koncert. Da ne bi ostali brez gledalcev in da se ne bi kdo prehladil, so organizatorji predlagali, da se vsi skupaj preselimo nazaj v avlo. Tam so gostje v resnici pokazali svoje mojstrstvo in lepoto izvajanja različnih skladb na tamburice in druga brenkala. Živahne belokranjske in zagorske melodije so se menjavale z romantično otožnimi skladbami, veseli ritmi pa so spet in spet sili poslušalce, da so sledili ritmu s ploskanjem in udarjanjem takta z nogami. Bil je res lep večer in pravzaprav ni bilo nič kaj motečega, da smo preskočili predstavo gledališčnikov iz Bohinjske Bistrice. Mirno lahko zapišemo, da trzinski festival z letošnjim programom prav gotovo sodi med najkakovostnejše podobne festivale v Sloveniji.

KOLESARJI SO BILI LETOS ŠE BOLJ ZADOVOLJNI

Lani smo pisali, da so bili udeleženci I. dirke za kriterij velike nagrade občine Trzin navdušeni nad progo in tekmovanjem, nekoliko jih je motilo le, da se dirke, kljub napovedim, niso udeležili tudi vidnejši tekmovalci Krke in Roga. Letos je bila udeležba iz vseh vodilnih slovenskih kolesarskih klubov precej boljša, gostovali pa so bili tekmovalci najboljšega hrvaškega kluba Puris – Kamen iz Pazina, tako da je bila tekma tudi mednarodna. Ni čudno, da je bilo med tekmovalci in kolesarskimi funkcionarji letos slišati na račun tekmovanja v Trzinu še več pohval kot lani. Kolesarji pravijo, da je krožna proga po industrijski coni idealna in nekaj xta pravega. Vsi se zavzemajo za to, da bi dirka zares postala tradicionalna, kar je seveda tudi želja organizatorjev, ki so že ob prvi dirki v naslovu zelo poudarjali besedico tradicionalna. Ljudi med gosti je bilo videti precej več znanih kolesarskih veličin in drugih uglednih oseb. Žal pa je bil obisk gledalcev iz Trzina tudi tokrat sorazmerno majhen, čeprav je res, da so se ob 1.880 m dolgi krožni progi gledalci tudi razkropili, večina pa je bilo tudi takih, ki niso ves čas vztrajali ob progi. Res je, da je sredi maja, dirka je bila v nedeljo, 16. maja, v Trzinu dogaja zelo veliko stvari in da za tekmovanje le ni bilo prav dosti reklame. Organizatorji so pred dirko sicer pripravili tiskovno konferenco, na katero so povabili novinarje vseh pomembnejših športnih redakcij in dopisništev, vendar je bil odziv sorazmerno slab. Kaže, da bi bilo treba tudi v glava urednikov spremeniti par zadev v zvezi z izbiranjem dogodkov. Žal ni vse nogolet ali Giro de Italia. Tudi po dirki je bilo sorazmerno malo slišati in brati o njej, zato se bodo morali glede tega organizatorji bolj

resno pogovoriti. Če že govorimo o senčnih straneh tekmovanja, je treba omeniti tudi nezadovoljstvo nekaterih prebivalcev industrijske cone glede tega, kako da jim je bila kratena svoboda gibanja in delovanja. Vem, da zapora, razen med samimi vožnjami kolesarjev, ni bila tako stroga in da so tisti, ki so želeli peljati iz cone ali pa do določene hiše v coni, to lahko naredili, le da se je bilo o tem potrebno prej pogovoriti z organizatorji in običajno tudi vsaj malo počakati, vendar ona ni bila ves čas hermetično zaprta. Ker poznam razmere v coni, vem, da je ob nedeljah in praznikih skoraj mrtva; v njej je zelo malo prometa. Poznam pa tudi razmere ob različnih kolesarskih dirkah drugod po svetu. Tam včasih res za cel dan zaprejo določena območja, pa se nihče ne pritožuje. Ljudje živijo s tistimi tekmami in drugimi dogodki. Razen nekaj redkih izjem pa so se prebivalci in podjetniki iz cone pri obeh, letošnjem in lanskem tekmovanju, več ali manj držali ob strani. Mogoče jo to tudi napaka organizatorjev, saj bi se morali bolj povezati s četrtim odborom, pripravljen pa sem tudi, da lahko vsak ob takih dogodkih malo potrpi. Spominjam se, koliko je bilo pred leti negodovanja zaradi Florjanovega sejma na Ljubljanski cesti. Letos organizatorji niso dobili omembe vrednih protestov, stanovanjci bližnjih blokov pa so se celo zabavali in so prireditve pohvalili. Poznam razmere v Kamniku ob pripravi srednjeveških dnevov ali dni narodnih noš. Obe prireditvi trajata po tri dni in v Kamničani živijo z njima. Tisli, ki jih te prireditve motijo, se raje takrat za par dni umaknejo iz mesta. Ne rečem, da bi morali tudi prebivalci ob prizoriščih prireditev v Trzinu zapuščati domove, vendar menim, da bi z nekaj več strpnosti lahko organizirali še precej večje in tudi dolgotrajnejše družabne in športne prireditve. Vsem je tako ali tako nemogoče ustreči. Tekmovanje pa je bilo kakovostno, saj v tis-

tem času, razen Gira, ni bilo večjih kolesarskih dirk. Gledalci so lahko opazovali zagrizene boje, pobege posameznih skupin kolesarjev, lovjenje ubežnikov in glavnine. Še zlasti ogorčeni boji so bili v krogih, ko so tekmovalci vozili sprint. Pri sprintu so namreč tekmovalci dobivali točke, ki se jim seštevajo. Seštevki točk vseh petih tekmovanj za kriterij slovenskih mest pa bodo ob koncu tekmovanja določali končne uvrstitve posameznih tekmovalcev v tem tekmovanju, ki šteje tudi za državno prvenstvo. Tekmovalci so bili razdeljeni v tri jakostne skupine. Mlajši mladinci so morali progo prevoziti 21 krat, tako da je bila za njih proga dolga 35,7 km, njihovi starejši kolegi mladinci so imeli 51 km dolgo progo oz. so morali prevoziti 30 krogov, v elitnem razredu pa so tekmovalci, stari do 23 let, tekmovali na 66,3 km dolgi progi, za kar so morali prevoziti 39 krogov. V elitnem razredu je spet zmagal Rok Jerše, ki je že lani zatrdil, da mu proga zelo ustreza. Drugo mesto si je izboril tekmovalac Puris Kama iz Pazina Varvaruk Anatoly, tretji pa je bil Grega Bole, član Roga iz Radenske.

Nagradni sklad je znašal 541.000 SIT, nagrade pa je prejel po deset prvih tekmovalcev v vsaki kategoriji. Podobno kot lani so bili tekmovalci z organizacijo in tudi nagradami zadovoljni. K sreči tekmovalci niso imeli posebnih težav na progi, kar nekaj muzanja pa je bil deležen mengeški župan g. Tomaž Štehe, ki si je, tako kot lani, prišel ogledat tekmovalce kar s kolesom in v kolesarski opravi. Imel je smolo, da mu je ravno na prizorišču tekmovalca izpustila zračnica, tako da jo je krpal ravno pred najbolj razburljivim delom zadnje dirke. Eni so se šaljili, da Trzinčani nismo tako gostoljubni, kot se razglašamo, ampak tisti, ki so podatke dobili iz »dobro obveščenenih virov«, so jih takoj zavrnili, da je šlo pravzaprav za sabotažo političnih nasprotnikov župana sosednje občine, ki so z metodami, ki bi jih lahko uporabila celo Al Kaida, skušali na tujem terenu izvesti atentat na svojega nasprotnika, tako da bi jim krivde ne bi mogli pripisati kar tako. Pred zaključkom redakcije nismo uspeli preveriti tujih virov, na lastne oči pa smo lahko opazovali, kako spretno sosednji župan krpa luknje.

Tekmovalje je suvereno in zelo kakovostno komentiral mladi radijski novinar Luka Petrič, za posebno presenečenje pa je poskrbel znani popevkar Vili Resnik, ki je pred velikim finalom prišel na prizorišče tekmovalca in živahno navijal za tekmovalce. Izvedeli smo, da je pevec navdušen pristaš kolesarstva, tekmovalce in gledalce pa je nagradil s svojo popevko o kolesarjenju, ki je poslušalce tako razgrela, da so navdušeno skandirali in s ploskanjem spremljali pevca.

Rezultati kolesarskega tekmovalca za 2. kriterij velike nagrade občine Trzin 2004

Mlajši mladinci (21 krogov, 35,7 km)

1. Marko Kump (Krka Novo mesto)
2. Gašper Mulej (Radenska Rog)
3. Blaž Furd (Krka Novo mesto)

Mladinci

1. Vanja Piloičič (Sava Kranj)
2. Kristjan Korcn (Sava Kranj)
3. Jože Senekovič (TBP Lenart)

Elite / pod 23 let

1. Rok Jerše (Sava Kranj)
2. Anatoly Varvaruk (Puris Kamen Pazin, HR)
3. Grega Bole (Radenska Rog)

Miro Štebe

HYDE PARK

KOLESARSKA STEZA

Trzinska občina je bila prejšnji mesec pokrovitelj kolesarskega kriterija slovenskih mest. Zelo spodbudno in uspešno. Toda kaj nam pomaga, saj se ne moreš peljati iz starega Trzina skozi Mlake v obrtno cono, ne da bi naredil prometni prekršek. Za tiste, ki ne vedo, naj povem, da na starem delu bivše Ljubljanske in t.i. Bele ceste stoji znak »prepovedano za ves promet«. Kar nekaj Trzinčev se vozi tam v službo s kolesom, to je iz starega Trzina v Ljubljano. Ko zapustijo Mlake, ne spoštujejo predpisov, zakonov. Prav smešno pa je, da se pripeljejo iz Ljubljane v industrijsko cono po eni najdražjih kolesarskih stez, saj je obdana z »zlatimi« stiebrčki. Ko pa nato zavijejo proti Mlakam, ne naredijo nobenega prekrška, saj tam iz ljubljanske smeri ni nobenega prometnega znaka prepovedi vožnje. Če ni to spet polovičarsko delo! Saj res, pol plače, pol dela. Pa še nekaj o kolesarski povezavi Trzin Mlake – OJC Trzin. Tisti, ki naše občine ne poznajo, se skoraj vsi peljejo od Merkatorja po sedanjem slepem kraku Ljubljanske ceste proti Mušičevim, kjer so na koncu ceste prisiljeni obračati. Prosim, postavite tam oznake, kje pelje kolesarska pot proti Ljubljani.

Jože Seljak

SREČKO FRANTAR: »MOTIV DRUŽENJA JE UŽITEK, NE PA MUCENJE«

M'ajhnega Srečka so v osnovni šoli klicali Bajsi. Toda z dobrimi učitelji športne vzgoje je zažrtal svoje športno udejstvovanje. Najprej je plezal, potem pa se je predal atletiki, predvsem teku na 100 metrov in štafetam. Ko je imel teka že vrh glave, je pri 27-tih zajahal kolo in od takrat je le-to njegov zvesti spremljevalec, kolesarjenje pa rdeča nit njegovega športnega življenja. Na kolesarskem področju je Srečko pustil močan pečat: 6 let je bil sekretar Kolesarske zveze Slovenije, soorganiziral in pripravil je mnoge kolesarske prireditve (Dirka Alpe-Adria, Revija mladih kolesarjev, Dirka po Sloveniji, Olimpijada treh dežel...), vodi rekreativne kolesarje ... V Trzin pa se je z družino priselil pred desetimi leti, ko je iskal lokacijo izven Ljubljane, ki bi ponujala možnosti za rekreativno kolesarjenje. In ker Srečko rad kolesari v družbi, ni minilo dolgo, ko je okoli sebe zbral nekaj prijateljev, ki so se z leti združili v kolesarsko sekcijo z vedno več člani in simpatičnim imenom Felixi.

V Ljubljani, za Bežigradom, ste osnovali kolesarsko sekcijo, v Trzinu pa je takrat, ko ste se priselili, ni bilo. Vas je to motilo?

Takrat, ko sem se odločal za selitev v Trzin, je bil eden glavnih razlogov za odločitev ta, da je to področje, s katerega je izhodišče za veliko prijetnih kolesarskih poti. Sicer me je motilo, ker se mi je zdelo, da kolesarstvo tu ni tako razvito, vendar sem si rekel, da bom tudi tu gotovo našel kolesarje. Le da se bo pri iskanju najbrž treba potruditi in jih potem združiti. No, in tako sem res našel nekatere, ki so bili zelo zainteresirani. Potem pa se je naše kolesarjenje razširjalo, tako da imam sedaj občutek, da je že dobro utečeno. Še posebej v zadnjem času opažam, da je vedno več ljudi, ki bi se radi pridružili naši sekciji.

Koliko članov je danes vključenih v kolesarsko sekcijo?

Smučarsko društvo šteje prek 160 članov, takih, ki aktivno kolesarijo in so člani kolesarske sekcije, pa je okoli 40. Poleg teh štiridesetih je še 15 kolesarjev iz Ljubljane, ki se najraje udeležujejo družabnih kolesarskih prireditev, kot so Slovenija kolesari, Vigred v Metliki, Praznik češenj v Brdih in podobno. Trzinski ko-

lesarji pa so bolj navdušeni nad maratoni, čeprav se udeležujejo tudi teh družabnih prireditev.

Kako deluje vaša sekcija?

Felixi (ime sekcije op.p.) delujemo pod okriljem smučarskega društva. Da je kolesarska sekcija del smučarskega društva, je pravzaprav vpliv iz tujine, kjer deluje veliko takšnih društev. Pri smučanju in kolesarjenju namreč delujejo iste vrste mišic, pomembna je vztrajnost in delovne navade, in to je tisto, kar ti dve disciplini drži. Drugače pa, kot rečeno, sodelujemo na različnih maratoni in družabnih prireditvah, organiziramo skupne izlete, na primer v Predddvor, na Jezersko, v Moravče, na Črnuce, v Kamniško Bistrico in podobno. Lani smo v sodelovanju z Društvom prijateljev mladine na njihovo pobudo začeli s organizacijo kolesarskih akcij Družina na kolesu, v letošnjem letu pa s to akcijo nadaljujemo.

Drugače pa naša kolesarska sekcija združuje ljudi vseh starosti, ki bi radi naredili nekaj za telo, nekaj pa tudi za dušo. Vse ljudi združujemo po načelu dobre volje. Sicer imajo aktivni kolesarji v naši sekciji obvezo, da se letno udeležijo treh akcij v okviru prireditev Slovenija kolesari in treh maratonov. S tem upravičimo naš obstoj in naše sponzorstvo. Tako se tudi vidi, da vadimo skozi celo leto, saj bi bila brez celoletne vadbe udeležba na zahtevnih maratoni nemogoča.

Kako pogosto pa organizirate izlete?

Dobivamo se ob priliki oziroma kar ima kdo čas. Vsak dan si nekaj članov izbere destinacijo in razdaljo, potem pa se pokličemo med sabo. Ob sobotah in nedeljah pa, kadar ni maratonov, naredimo krajše ali daljše enodnevne ali polndnevne izlete. Na začetku sezone delamo izlete v razdaljah nekje do 70 kilometrov, pozneje pa prekosarimo tudi preko 100 kilometrov. Ker veliko kolesarimo, potrebujemo tudi reden servis koles, ki nam ga zagotavlja podjetje Žagar iz Kranja,

ki nas drugače tudi sponzorira in nam zelo pomaga.

Torej, če se nekdo odloči, da bi rad začel rekreativno kolesariti z vami, mora imeti veliko kondicije?

Poglejte, mi imamo v svojem programu v okviru sekcije »pokrite« vse vrste kolesarjenja, tako lahko rekreativno kolesarjenje kot tudi športno kolesarjenje. Se pa vedno, kamorkoli gremo, prilagajamo najbolj slabotnemu v skupini. Na naših izletih, recimo,

oblikujemo več skupin, tiste močnejše so spredaj, slabotne pa jim sledijo v svojem ritmu. Tudi na maratoni se porazdelimo glede na moč, ritem in kvaliteto posameznega kolesarja. Motiv našega druženja je namreč užitek in ne mučenje, kar pomeni, da naj bo kolesarjenje vsakemu prijetna zabava. Ravno zato tudi poskrbimo, da se na kolesarjenje vsak primerno pripravi in mu tudi svetujemo, kakšne razdalje naj se udeleži, zato da potem ni razočaran ali pa da bi se mu ta dejavnost priskutila. Vsakemu, ki se odloči, da se bo pridružil naši sekciji, lahko tudi svetujemo pri nakupu kolesa in mu priporočimo najbolj usrezno kolo za realno ceno. Pri našem sponzorju lahko omogočimo tudi obrobno odplačevanje ali pa nakup rabljenega kolesa.

Kaj pa gorsko in tekmovalno kolesarjenje?

Glede gorskega kolesarjenja moram reči, da tega v naši sekciji zaenkrat nimamo, ker trenutno še iščemo nekoga, ki bi bil poznavalec na tem področju in bi nam bil pripravljen pomagati. Zavedamo se, da sta Rašica in Dobeno izredni teren za gorsko kolesarstvo, ker pa so te poti na meji dveh občin, smo se tudi že dogovarjali tako z trzinskimi kot tudi mengeškimi županom pa tudi z mengeškimi kolesarsko sekcijo. Toda, kot sem že dejal, iščemo poznavalca, saj sam s gorskim kolesarstvom nimam veliko izkušenj in bi bila dobrodošla vsakršna pomoč.

Tekmovalnega kolesarstva pa nimamo zato, ker smo še vseeno rekreativci in želimo to tudi ostati. Naš usmeritev je predvsem v stilu: na kolo za zdravo telo. Tudi zato se udeležujemo akcij in prireditev nepridobitnega značaja, ker menimo, da moramo podpirati šport in zdravo življenje, ne pa pridobitništva.

Kako ste izbrali ime Felixi? Je bila izbira v povezavi z vašim imenom?

Sprva smo bili le neka družba prijateljev, ki je rada kolesarila, in nismo bili niti registrirani niti organizirani kot društvo. Ko pa smo dobili prvega sponzorja Žolna sport, ki nas je bil pripravljen opremiti z dresi, nam je Žunič (direktor Žolna športa op.p) dejal, da ne moremo imeti dresov brez imen. Takrat mi je rekel: »Veš kaj, ti si Srečko, pa bodite Felixi.« In tako je to ime ostalo. Smo se pa zaradi tega lahko prijavljali na raznorazne maratone in prireditve, čeprav še nismo imeli ustanovljene sekcije. S tem imenom smo se tudi že uveljavili, in nas kot Felixe mnogi dobro poznajo. Je pa tudi zanimivo, da nam naše ime verjetno res prinaša srečo, saj so naši kolesarji že velikokrat pobrali glavne nagrade na kolesarskih prireditvah.

Odmevna akcija organizacijskega odbora, v katerem ste sodelovali, je bila priprava in izvedba dirke za kriterij slovenskih mest v industrijski coni. Kakšna je vaša ocena dirke?

Najprej naj povem, da je dirka za kriterij slovenskih mest pravzaprav neki novi način kolesarjenja. In kriterij je vključeval pet slovenskih mest: Trzin, Medvode, Šenčur, Maribor in Nova Gorica. V vsakem mestu kolesarji dobivajo točke za državno prvenstvo v republiškem kriteriju. Takšno kolesarjenje je novost tudi zato, kar lahko občinstvo tekmovalca ves čas spremlja, kar je pri običajnih cestnih dirkah nemogoče. Letošnja tekma je bila zelo kvalitetna, saj nam je uspelo pridobiti vse najboljše slovenske kolesarje, nekaj ekip pa je bilo tudi iz tujine.

Kar se tiče organizacijske plače, je bila to ena boljših prireditev, organizacijski odbor so pohvalili tako sodniki kot tudi Kolesarska zveza Slovenije. Ker pa je v Trzinu ena najboljših tras za tako vrsto kolesarstva, so nas pohvalili tudi tekmovalci. Sam pa sem bil navdušen nad odzivom ljudi, ki so bili pripravljeni prostovoljno pomagati pri organizaciji dirke,

pa tudi nad podjetniki, ki so se pozitivno odzvali pri sponzoriranju. Moram pa omeniti, da je na naša ušesa prišlo tudi nekaj pritožb ljudi, ki s celotno stvarjo niso bili zadovoljni. Predvsem so bili prizadeji zaradi zapore cest. Mislim, da bi se bilo

potrebno v bodoče z ljudmi, ki živijo na tem območju, pogovoriti ter ugotoviti, na kakšen način bi lahko dosegli skupno zadovoljstvo. Najti bi morali skupna izhodišča večine in poiskati način, da bi bilo prizadetih čim manj ljudi.

Četudi imamo vse cestne zapore, vsa soglasja glede hrupa, skratka vse organizacijske zadeve zakonsko urejene, to ni dovolj. Kor sem že dejal, treba je poiskati sožitje z ljudmi na tistem območju, da bi jih pri njihovih opravkih čim manj motili. Se mi pa zdi zanimivo, da ljudje drugod takšne kolesarske prireditve popolnoma drugače jemljejo. V Grosupljem, kjer smo imeli zadnji maraton (v nedeljo, 5. junija op.p), se skoraj vsi prebivalci angažirajo, pečejo piškote, police, flancate in so zadovoljni, ker je v njihovem kraju takšna prireditev, pri nas pa... Tudi v tujini celotna mesta živijo za kolesarstvo; dober primer sta Francija (Tour de France) in Italija (Giro d'Italia), kjer so vsi ponosni, da se to pri njih dogaja.

Mateja Erčulj

TRZINSKI FELIXI NA MARATONU

Nedelja, 6. junij 2004: Kolesarski maraton treh občin, Grosuplja – Ivančne Gorice – Dobrepolja. Udeležba trzinskega društva na tej kolesarski prireditvi je že tradicija in z nekaj spodbude se jo je udeležilo, poleg že prekaljenih članov, tudi pet novincev. »Duša društva, v Trzinu vsem dobro znani Srečko, je prijazno pozdravil vse udeležence, vrgel oči na kolesa novincev, skupaj z nekaterimi prizadevnimi člani opravil še manjše popravke in dal zadnja vzpodbudna navodila.

Bile so štiri težavnostne stopnje: 38, 60, 85 in 100 km. Felixi smo se razdelili v dve skupini. Prva, številnejša, je kolesarila 38, druga pa 60 km. Vsi smo startali in kar je najpomembnejše, vsi smo prišli na cilj, eni hitreje, drugi malo počasneje, a vsi zadovoljni. Še posebej srečni smo bili tisti, ki smo prvič oblekli drušveni dres z na daleč dobro vidnimi rumenomodrimi barvami z napisom FELIXI TRZIN. Prvič smo si nadeli na glavo tudi čelade, kar se je takoj izkazalo kot pravilno. Eden od »novopečenih« kolesarjev je namreč padel, se pošteno udaril in po zaslugi razbite čelade odnesel celo glavo. Zanesljiv dokaz, da je naložba v čelado koristna.

Organizator je poskrbel za pijačo in jedačo in moram priznati, da nam je po hudem naporu dobro teknila.

Sreče po Srečku pa s tem ni bilo konec. Začeli so deliti srečo tudi v obliki srečelova. Povezovalac programa je zelo pogosto klical FELIXE IZ TRZINA: tretja nagrada za najštevilnejšo društveno ekipo, prva nagrada kolo, prvo mesto najstarejši udeleženci, več nagrad sponzorjev. V ekipi je bilo nepopisno veselje in kot novinka sem bila prijetno presenečena nad prijaznim in pozornim odnosom po sluzu starejših članov do nas, novincev. Počutila sem se varno in to je predpogoj za nadaljnje sodelovanje.

MŽ

KOLESAJSKO DRUŠTVO TRZIN
MARATON TREH OBČIN 2004

VI. TEK V SPOMIN NA PETRA LEVCA

Sportno društvo Trzin je v soboto, 12.6., po nekajletnem premoru izvedlo že VI. tradicionalni tek v spomin na Petra Levca. Tek se je udeležilo 26 tekmovalcev, ena tekmovalka in devet najmlajših tekmovalcev. Veliko število tekmovalcev je bilo letos iz Trzina. Najmlajši je bil Matic Zajec, najstarejši pa župan Občine Trzin Anton Peršak, oba iz Trzina. Med udeleženci teka je bil tudi Jošt Zakrajšek, tretji na ekipni tekmi evropskega prvenstva v kanuju na reki Treski v Skopju, ki je zasedel odlično 4. mesto.

Najmlajši tekačji in tekačice so se pomerili na progi, dolgi 1600 m, članica na 5,75 km ter člani na 11,5 km. Proga je potekala od OŠ Trzin, mimo gradu Jablje do OŠ Trzin, nato pa so se tekmovalci in tekmovalci spustili proti smučišču v Dolgi dolini in ponovno mimo gradu Jablje do OŠ Trzin. Tekmovalci so se ob progi osvežili tudi z osvežitveno pijačo.

Najhitreje je progo pretekel Bernard Jarc z rezultatom 45.48.

Po končanem tekovanju je bila razglasitev rezultatov. Najboljši trije tekmovalci v

posameznih kategorijah so prejeli kolajne, najhitrejši pa tudi pokal in polet s toplotračnim balonom.

Športniki se zahvaljujemo sponzorjem teka **KD Investment in Ferari Pub Trzin.**

REZULTATI:

OTROCI: 1.600 m

1. Monika Adler	5.47	3. Janez Zajec	46.43
2. Klara Hribar	6.02	4. Jošt Zakrajšek	49.12
3. Katarina Robnik	6.03	5. Roman Horjak	49.26
4. Eva Železnikar	6.21	6. Iztok Podbrežnik	49.58
5. Hana Gorza	6.36	7. Sebastjan Sušnik	50.51
6. Žiga Podbevšek	6.50	8. Matic Zajec	55.00
7. Boris Adler	6.54	9. Brane Povše	55.01
8. Rok Močnik	7.23	10. Robert Šifter	55.58
9. Anja Zajec	7.52	11. Anton Peršak	56.29
		12. Marko Kuhar	58.10
		13. Jernej Urbanc	58.45
		14. Rok Žugelj	1.01.30
		15. Vid Jelenc	1.01.31
		16. Matjaž Erčulj	1.02.30
		17. Andrej Šircelj	1.04.31
		18. Mitja Gozdar	1.07.54
		19. Božo Končina	1.12.21
		20. Jure Markus	1.21.35
		21. Uroš Lopatič	1.29.10

ČLANICE: 5.750 m

1. Sara Sušnik	38.06	Primož Glavica	Športna značka
		Sebastijan Kuhar	Športna značka

ČLANI: 11.500 m

1. Bernard Jarc	45.48	Za ŠD Trzin:
2. Jani Železnikar	45.58	Tanja Prelovšek

KANUIST JOŠT ZAKRAJŠEK – TRETJI NA EKIPNI TEKMI EVROPSKEGA PRVENSTVA V SKOPJU

Ko sem se nazadnje pogovarjala z Joštom Zakrajškom, po njegovi zmagi 08.06.2001 na evropskem prvenstvu in spustu na divjih vodah na reki Sesii v Italiji, mi je dejal, da je njegova želja postati evropski in svetovni članski prvak v kanuju na divjih vodah. No,

po treh letih je že prestopil v člansko konkurenco, naslova evropskega in svetovnega prvaka sicer še ni dosegel, je pa z vztrajnostjo in trdim delom na dobri poti, da se mu ta želja tudi enkrat uresniči. To je dokazal tudi na pravkar končanem evropskem prvenstvu v Skopju na reki Treski, ko si je na ekipni tekmi v članski konkurenci skupaj s Simonom Hočevarjem in Dejanom Stevanovičem priveslal 3. mesto in bronasto medaljo.

Slovenska ekipa je v Skopju v zelo težkih vremenskih razmerah s časom 234,86 (0) za 8,09 sekunde zaostala za zmagovalci Čehi. Srebro pa so osvojili kanuisti Slovaške. Jošt, Simon in Dejan so po prvi vožnji sicer zaostajali za Poljaki, vendar so si z drugo vožnjo, ki je bila fenomenalna (brez kazenskih sekund) privozili zeleno odličje. Jošt pravi, da so si želeli narediti dober rezultat, zato so dali od sebe svoj maksimum, da pa je bilo zanj odločilno, da je odpešjal tako dobro, to, da je imel ob sebi dva izkušena tekmovalca.

V posamičnih tekmah na evropskem prvenstvu je v kvalifikacijah Jošt zasedel 18. mesto, v polfinalu pa je bil 23. Brez dotikov vratice pa bi zasedel 12. mesto.

V prejšnjih letih je tekmoval v slalomu in spustu, v letošnji sezoni pa se je posvetil samo slalomu in kanuju na divjih vodah. Tako je letos že tekmoval na dveh svetovnih pokalih, in sicer v Španiji in Italiji. Pred njim pa so še tri tekme: Češka, Nemčija in Francija. Vrhunec sezone za Jošta pa bo meseca septembra, ko bo na Poljskem evropsko prvenstvo do 23 let.

Po prihodu domov so mu prijatelji, sosede, člani športnega društva, sorodniki, njegovi starši ter brat Jan pripravili sprejem kar na domači ulici, kjer so veselo proslavljali do jutranjih ur.

Jošt pa se iskreno zahvaljuje vsem, ki so se z njim veselili uspeha, ter Trgovini Flis in Cvetličarni Ciklama, ki sta s svojimi izdelki prispevala k slavi po njegovem prihodu domov.

Tanja Prelovšek

MEDNARODNI KYU TURNIR "AVSTRIJA-BRAUNAU" 2004

16. 05. 2004 je mlada Kyu reprezentanca Shotokan Karate-do internacional Slovenije nastopila na že tradicionalnem turnirju šolskih pasov, v mestu Braunau na meji Avstrije z Nemčijo. V reprezentanci Slovenije je tokrat sodelovalo 9 tekmovalcev in tekmovalki iz domačjskega kluba Atom. Na turnirju je sodelovalo nekaj čez 250 tekmovalcev in tekmovalki iz Nemčije, Madžarske, Slovenije, Belgije in Avstrije. Na tem tradicionalnem turnirju Slovenija vsako leto doseže lep uspeh, letos pa je šlo čez mejo, saj smo v 12 kategorijah osvojili kar 8 prvih mest. Iz domačjskega Atoma sta prvo mesto v katah osvojila Timotej Kokalj in Lorina Smolnikar, iz ljubljanskega kluba Robert Dobnik, v katah je tretje mesto osvojil Gašper Skok iz Trzina. V kumiteju - borbah je Aleš Mandič osvojil drugo mesto, prvo mesto sta osvojila Tadej Trinko in Sonja Cerar.

10. ODPRTO ŠOLSKO DP V KARATEJU ZA OSNOVNE IN SREDNJE ŠOLE

15. 05. 2004 se je na osnovni šoli Domžale odvijalo DP v karateju za osnovne in srednje šole. SKI zveza Slovenije je že desetič zapored organizirala odprto prvenstvo, na katerem tekmovalci in tekmovalke zastopajo šole, katero obiskujejo. Tehnični organizator Karate klub Atom Domžale je tekmovanje pripravil na Osnovni šoli Domžale. Tekmovanje je odprla gospa Mojca Kandušar, pomočnica ravnateljice OŠ Domžale.

Rezultati tekmovalcev OŠ Trzin:

Kate:

mlajši dečki 6 - 7 KYU:

4. mesto - Hrovatin Čri (OŠ Trzin)

mlajši dečki 5 KYU:

2. mesto - Skok Žiga (OŠ Trzin)

starejši dečki 9 - 7 KYU:

3. mesto - Golobic Matic (OŠ Trzin)

starejši dečki 5 KYU:

5. mesto - Hrovatin Čri (OŠ Trzin)

starejši dečki 4 - 1 KYU:

2. mesto - Žiga Skok (OŠ Trzin)

Kumite-borbe:

starejši dečki -55kg:

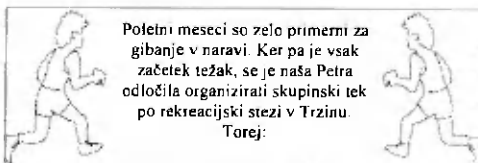
2. mesto - Skok Žiga (OŠ Trzin)

starejši dečki +55kg:

2. mesto - Skok Gašper (OŠ Trzin)

Med osnovnimi šolami je bila najboljša Osnovna šola Domžale, med srednjimi šolami Gimnazija Murska Sobota, Šolski center Rudolfa Maistra Kamnik pa je osvojil 2.mesto.

Za objavo - ZENMEDIA

Poletni meseci so zelo primerni za gibanje v naravi. Ker pa je vsak začetek težak, se je naša Petra odločila organizirati skupinski tek po rekreacijski stezi v Trzinu.

Torej:

Vse žene in dekleta pa tudi kakšen možki in fant ste dobrodošli

**na vodenem teku po trzinskem gozdu
vsako sredo ob 18. uri,**

zbirališče je na koncu Mlakarjeve ulice ob gozdu.

Tek bo zanimiv predvsem za tiste, ki so začetniki, ali pa tiste, ki neradi tečejo sami, uživajo pa v družbi. Seveda je potrebna tekaška oprema: športna trenerka in pa tekaški copati

Pridite!
DPM-Trzin

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

Tudi poletni bodo planinci pripravili več zanimivih akcij

OPOZORILO!

Tudi v Trzinu je veliko ljudi, ki se bodo med poletjem odločili za obisk visokogorja, kar nas seveda veseli.

Kljub temu da marsikdo od obiskovalcev "nekoristnega sveta" žal še vedno ni naš član, se čutimo dolžne, da vse planince opozorimo na letošnje razmere v gorah.

Letošnja zima nam je postregla z velikimi količinami snega, nestanovitno vreme pa skrbi, da sneg ne kopni tako hitro, kot je bil to običaj v preteklih letih. Zato opozarjamo na možnost večjega števila zdrsov. V marsikateri grapi, ki jo prečijo planinske poti, se sneg ne bo stopil, proti koncu poletja lahko zato marsikje pričakujemo, da se bo spremenil v led! Zato bo tudi v visokem poletju na obojnih straneh lahko uporaba cepina in derca več kot nujna.

Planinsko društvo Onger Trzin svojim članom brezplačno izposoja tehnično opremo, obenem pa smo vam pripravili svetovati, kako jo uporabiti.

Konec junija izide nova številka ONGRČKOV.

MLADINSKI ODSEK PLANINSKEGA DRUŠTVA ONGER TRZIN VABI NA POLETNE TORKIJADE

»VSAK TOREK V JULIJU IN AVGUSTU SE NEKAJ DOGAJA!«

29. 6. 2004
ob 9.00

Kolesarski izlet v Volčji Potok za starejše osnovnošolce, dijake in študente.

V Volčjem Potoku je eden izmed najlepših arboretumov v Sloveniji. Letošnje poletje pa v njihovem parku gostuje avstrijski Minimundus. Obsega 32 svetovno najbolj znanih zgradb (Big Ben, Eiffelov stolp...). Poleg razstave miniaturnih zgradb si bomo ogledali tudi veličasten park. Kolesarili bomo z Boštjanom Kroljem.

6. 7. 2004
ob 19.00

Bivakiranje - noč pod zvezdami za osnovnošolce, dijake in študente

Spati v spalni vreči v hotelu z nešteto zvezdicami in pogledom na nebo je res nekaj posebnega! Če še nisi poskusil/a, potem je za to skrajni čas! Na bivakiranje vas bo peljal *Tomaž Kocman*

13. 7. 2004
ob 9.00

"Velikani so spet z nami" za osnovnošolce

Brez strahu - vse je pod kontrola! Samo da bodo ta dan velikani prilomastili iz planinskih pripovedk in se nam pod vodstvom *Irene Mučibabič* pridružili na VELIKANSKI ustvarjalni delavnici.

17. - 25. 7.
2004

Mladinski planinski tabor DOVJE za osnovnošolce

Letos se podajamo na domači rajon Jakoba Aljaža, v Dovje! Poleg zanimivih planinskih izletov te čaka še: bivakiranje, plezanje, ustvarjalne delavnice, zabavni večeri, lov za skritim zakladom, igre brez meja in še marsikaj! Prijavi se! Informacije dobiš pri *Emilu Pevecu* na (031) 570-533.

27. 7. 2004
(predvidoma popoldne)

Po plezalni (Pogačnikovi) poti na Grmado za osnovnošolce, dijake in študente

Iz Vikrč pri Tacnu vodi plezalna pot na Grmado. Za tvoj varen vzpon bomo poskrbeli vodniki PZS našega društva pod vodstvom *Emila Peveca*. Vsak udeleženec bo dobil pred vzponom vso tehnično opremo (čelado, plezalni pas, samovarovalni komplet) in seveda tudi vse potrebne napotke. Zbrali se bomo pred Mercatorjem, ura pa bo objavljena naknadno. Obvezne prijave pri *Urši Košir* na (041) 211-080!

3. 8. 2004
ob 9.00

Veni, vidi, vici! za osnovnošolce, dijake in študente

Ta legendarni stavek, ki pomeni: prišel, videl, zmagal je izrekel slavni rimski cesar Julij Cezar, ko je rimskemu senatu sporočil, da so zmagali v pomembni bitki. Ali si tako dober, da boš po zmagi na igrah brez meja lahko rekel ta slavni stavek? To lahko ugotoviš pred osnovno šolo Trzin pod vodstvom *Boštjana Kralja*.

9.-12. 8. 2004

Tabor "veteranov MO" za dijake in študente

Si že zapustil osnovnošolske klopi, pa bi se kljub temu rad podal za več dni v gorski svet? Tukaj imaš idealno možnost za to! Izvedli bomo »pohodni tabor« v Karavankah (od Stola do Dovške babe). Informacije in obvezne prijave pri *Tomažu Kocmanu* na (031) 880-894.

17. 8. 2004
ob 9.00

"Lov za trzinskim medvedom" za osnovnošolce

Vsak lovec na medvede mora imeti dobro razvit sluh in oster vid. Tokrat se bomo podali v bližnji gozd ter se naučili dobro poslušati in gledati, delali bomo mavčne odlike, medvedom kradli maline in še kaj! Pridi in ujem svojega medveda! Po medvedjih sledih vas bo odpeljal *Tomaž Kocman*.

24. 8. 2004
ob 19.00

"Poletni utrinki" za osnovnošolce, dijake in študente

Hja, tudi poletje se mora enkrat končati. Ampak tokrat smo res veliko doživeli! Pridi in skupaj z ostalimi obujaj spomine na letošnja torkova doživetja, izlete, tabor... S pomočjo diapozitivov vas bo skozi poletne spomine popeljal *Emil Pevec*. Vabljeni tudi starši!

Delavnice, izleti in še marsikaj zanimivega za mlade ob poletnih torkih!

Vabljeni vsi mladi (člani PD in nečlani!), ki si želite preživeti prijetne torke v naši družbi.

- Za osvežilo pijačo bo poskrbeljeno.
- V primeru dežja akcija ne odpade, zamenjana je z drugo!!
- Pustite prasičke!!! Vse dejavnosti, ki se odvijajo v Trzinu, so brezplačne!

Kontaktna oseba: *Tomaž Kocman* (031) 880-894 - razen če je pri akciji navedeno drugače.

Vse dejavnosti (razen če ni pri akciji drugače navedeno) se bodo odvijale v (ali pred) društveni hišici v novem Trzinu (Ul. Rašiške čete 4).

KWA BI MI BREZ TORKOW!?!

Izlet do slapa Orglice

Planinska Skupina "Bibe" (naši najmlajši člani) je imela v svojem letošnjem programu predviden tudi ogled slapa Orglice v dolini Kamniške Bele. Letošnjo planinsko sezono pa bo očitno krojilo vreme. Tako so nas že na izhodišču pričakale dežne kaplje. Ampak ker bibe niso iz "cukra", so pogumno zakorakale v strmino.

Najprej smo si ogledali, kje je nekoč stala partizanska bolnišnica (kjer je deloval tudi naš sokrajan dr. Tine Zajc - glej prispevek na str. 9), nato pa kar po strugi odšli do slapa. "O, lej ga! Tamle za drevesi je..." In da smo si ga lahko bolje ogledali, smo se v dveh skupinah povzpeli prav v njegovo vznožje.

Vseh šestnajst udeležencev se je vrnilo srečno v dolino, veseli, da so videli še enega od bisercov naše domovine. In vrnili so se prav takrat, ko se je dež odločil, da spet namoči zemljo... (a ni tega namakanja letos že malo preveč? ☺)

PS »Bibe« za letos končale

Planinska skupina, ki se je celo šolsko leto pridno srečevala na svojih srečanjih v OŠ Trzin, je v začetku junija takole »poziral« za Odsev. Da jim je bilo na krožku lepo, dokazuje tudi dejstvo, da gre večina »Bib« na tabor na Dovje.

Mladinski odsek

Planinskega društva Onger Trzin vabi na 17. mladinski planinski tabor **Dovje 2004 (17. - 25. julija)**

Tabor je namenjen osnovnošolcem in dijakom 1. letnika, ki jih veseli planinstvo in so pripravljeni preživeti prijetne počitniške dni v dobri družbi.

Kaj te čaka na letošnjem taborjenju?

- ☺ prijetni dnevi v naravi in noči pod platneno streho.
- ☺ hoja v gore, plezanje v plezalnem vrtcu, obisk članov postaje GRS Mojstrana (demonstracija njihovega dela), ne bomo pozabili na nova gorniška znanja,
- ☺ igre v naravi, lov za skritim zakladom, ustvarjalne delavnice, kvizi, večeri ob tabornem ognju, učenje planinskih pesmi, planinski krst,
- ☺ ogled kulturnih in naravnih zanimivosti v okolici Dovjega,
- ☺ in še marsikaj novega!

Prostih mest je 35. Trenutno še nekaj prostih mest! Kogar zanima udeležba, naj pokliče Emila (031) 570 533.

Cena taborjenja: 27.000 SIT. V ceno je **vračunano:** prevoz na tabor in s tabora, hrana, stroški organizacije, obraba taborne opreme, vstopnine, spominska majica... **Ob umiku prijave** zaračunamo organizacijske stroške v višini 3.000 SIT. V primeru kasnejšega prihoda na tabor oz. predčasnega odhoda s tabora denarja ne vračamo.

V tabornem vodstvu sodelujemo strokovno usposobljeni, registrirani planinski kadri (vodniki PZS, mentorji) – na taboru pa bodo sodelovali tudi mojstranski gorski reševalci ter alpinisti.

Članarina PD: Za udeležence tabora je **obvezna** plačana članarina v PD Onger Trzin za leto 2004. Vplačate jo lahko v papirnici Čačka.

Pridruži se nam, ne bo ti žal! Če nas še ne poznaš, lahko več o nas izveš v knjižnici B.N. (Brezmejna navkreberazenja), ki jo lahko dobiš v tajništvu OŠ

Izlet na Kucelj (Čaven)

Vreme, vreme in še enkrat vreme!!! Načrtovali smo sicer izlet v Karavanke, a nam slaba vremenska napoved ni preprečila pohoda (samo cilj smo spremenili). Odšli smo na Primorsko, natančne na Trnovski gozd nad Vipavsko dolino. Z avtomobili smo se odpeljali do Cola in od tam naprej po robu Trnovskega gozda do kraja Predmeja, ki je pred nekaj leti praznoval 400 letnico prve omembe kraja. Na urejenem parkirišču smo pustili avtomobile in se peš odpravili na Čaven. Morda bi kdo rekel, da na Primorskem res ne hodiš v hribe. Pomota! Razdalje niso kraške, tudi teren je zelo razgiban! Po dobri uri hoje smo prišli do kočice Antona Bavčeta. Od tu smo šli ob robu Trnovskega gozda še do Kucelja na Čavnu (1237m). Okoli nas so se že nabirali sumljivi oblaki, nad Vipavo pa je že deževalo. Gorski bogovi so nam bili naklonjeni, in so nevihtne oblake odpihnili stran, tako da smo prav lepo uživali v lepem razgledu na slovensko Primorsko in sedaj tudi na našo Benečijo! Ko smo se vrnili na Predmejo, smo se odločili, da poiščemo še Otliško okno. To je veliko naravno okno na robu Trnovskega gozda. Kar nismo se mogli načuditi, kako veliko je. Ker pa je "nekdo pozabil zapreti okno", je skozenj močno pihala burja!

Boštjan Kralj

Vrane tudi u Trzinu use boli domače

Katera je tista ptica, ki kraka? Ki je sklenila družabništvo s čarovnikom? Najljubša Apolonova ptica? Klatačka, pripadnica teme in znanika smrti, zvita opazovalka, zvesta junakinja narodnih pripovedk in legend? Vse to, predvsem pa ena najznačilnejših in najpogostejših ptic naše krajine, je vrana. Če smo dosedaj mesto v tej rubriki namenjali živalim, ki jih imajo doma Trzinci, si to tokrat zaslužijo one. Saj jih je vendar tudi pri nas toliko, da jih ne moremo prezreti. Sloves ene najpogostejših ptic Slovenije je torej tudi v našem kraju dobilo potrdilo.

Glede na mistično naravo teh živali ni nič presenetljivega, da so si za kraj zbiranja in druženja izbrale kos neba nad Trzinskim zvonikom. Tam jih je včasih ob večerih videli celo jato, kako letijo po značni cesti iz gozda nad zvonikom in nazaj v namišljeni krožni poti.

Vrane pa niso tako razširjene ptice le pri nas, saj živijo tako rekoč povsod, na vseh zemljepisnih širinah in v vseh višinskih pasovih. V njihovo družino spadajo črna, siva in poljska vrana, kavka, šoja, krovkar in sraka. Kljub temu da v Sloveniji velja poljska vrana za izginulo gneznilko, saj so pred leti uničili zadnje znane kolonije v Prekmurju, pa se nasprotno siva vrana in sraka v naših krajih pojavljata iz leta v leto bolj množično. Ljudje pravijo, da je bilo še par deset let nazaj teh ptic veliko veliko manj. Siva vrana je naprimer izjemno prilagodljiva. Prav odlično se znajde tudi tam, kjer je v okolje posegla roka civilizacije: na smetiščih, kjer se hrani, na daljnovodih, kjer počiva in namešča svoja gnezda, na avtomobilskih cestah, kjer pobira pobite žuželke, povozene ježe in druge živali. Prav po zaslugi tega marljivega pogrebnega podjetja so naše ceste, kljub veliko povozenim živalim, vedno prav presenetljivo čiste. Rade seveda stikajo tudi po vrtovih, kjer so pravzaprav precej koristne, saj pobirajo razne škodljivce, kot so žuželke in mali sesalci (še bolj učinkovita pri tem opravi- lje je poljska vrana). Najpogostejše pa jih seveda vidimo v sadovnjakih ter na travnikih in poljih, čeprav jih je zadnje čase veliko tudi v mestih. Življenjski prostor sive vrane je pravzaprav zelo velik, saj živi skoraj povsod, razen v obsežnih strnjenih gozdovih visokogorju. Druga, zadnje čase zelo pogosta obiskovalka našega kraja, pa je dolgorepa vrana ali nam vsem poznana sraka. Izredno lepe ptice, na prvi pogled črne in bele, kadar pa jih obsije sonce, se njihovo perje modro lesketa. Kljub temu da spadajo

srake in vrane na splošno v red pevcev, pa zna biti njihovo vreščanje včasih precej zoprno. Spomnim se, kako sta letošnjo pomlad glasno vreščali dve sraki, ki sta si na sosedovem orehu pletli gnezdo. Imajo pa srake tudi prav grdo lastnost, in sicer zelo rade stikajo in ropajo po gnezdih malih ptic. Tako so tudi šoje, ki po gnezdih v krošnjah rade iščejo jajca in mladiče pevcev, ki jih nato požrejo s puhom vred. Vendar imajo tudi same sovražnike. Poleg lisice, kune zlatice, kragulja, uharice in sokola selca je njihov najnevarnejši sovražnik verjetno prav človek. Ali, kot je nekoč duhovito zapisal naš ornitolog Ljotko Geister: »Na cesti ali v gostlini prepoznamo šoja po modro progastem peresu za klobukom.« Po odloku o zavarovanju redkih in ogroženih živalskih vrst iz leta 1976 so bile namreč strogo zavarovane vse ptice pevke, razen šoje, srake, sive vrane, lešnikarja in navadne kavke. Vendar novi zakon ščiti tudi te ptice, v določenem času se jih ne sme loviti oz. pobijati. Kljub temu pa so lovci mnenja, da so te ptice pri nas kar malo preveč udomačene in velikokrat povzročajo škodo drugim pticam.

Za razliko od zgoraj naštetih vrst pa je krovkar strogo zavarovana ptica. Na srečo se njihovo število zopet večja. V primerjavi s srakami in šojami pa so krovkarji še požrešnejši. Na njihovem jedilniku se tako lahko znajdejo tudi večje živali, kot so zajci in divji petelin. Če so že srake in vrane pogosto našle mesto v ljudskem izročilu, pa se je okoli krovkarjev napletlo še več zgodb in verovanj. Stari Slovani so naprimer verovali, da postane človek, ki poje krovkarjevo srce in črevesje, jasnovidec. Še danes se najde kdo, ki je prepričan, da krovkar oznanja smrt.

Ena najlepših ptic, po mojem mnenju, ki prav tako spada v družino vran, pa je zlatovranka. Ptica, ki jo odlikuje modro in zlato perje, je v Sloveniji že povsem iztrebljena, saj je pred

leti pri nas gnezdl le še en par. Kljub temu da njenim sorodnicam, srakam in sivim vranam, še ne preti taka usoda, pa moramo vseeno ljubiti te ptice in se veseliti njihove družbe, pa tudi peresa za klobuk nam ni treba izdreti, ko pa ga lahko najdemo, če imamo srečo, na prehodu po kakšnem izmed prelepih trzinskih travnikov.

Dva pregovorata, povezana s temi pticami:

Tista kavka je najbolj sita, ki jo lačna vrana pita

Vrana vrani ne izkljuje oči

Besedilo: Jana Urbas

Pa še Slomškova basen:

Vran in lisica

Vran z okna sir ukrade in z njim na vejo zleti, pod drevesom lisica čepi, po siru slinje čedi in ga hoče od vrane dobiti. "Oj, prelep si ti, vran, najlepše med pticami pojese. Že dolgo te nisem slišala. Zapoj, zapoj mi eno prav lepo!"

Vran se zadere, sir mu pa iz kljuna listici v gobec pade. Lisica sir hitro pojje in se vrano smeji. Uhogi vran, preveč pohvaljen, je ogoljufan.

Čez nekaj dni se spet za logom srečata, kjer vran na hrastu ukraden sir obira. "Ho, ho," reče vran, "ne boš me več ukaničila." "Oj, kaj še!" odgovori lisica. "Se mi ne splača s teboj pečati se, zakaj na svetu mi večjega bedaka ne zijaka, kakor si ti, vran."

"Tvoje perje, črno kot saje, tvoj najgrštrji vrh in tvoja grda jed, vse se mi gabi. Najbolj zavrtne ptic si, vran."

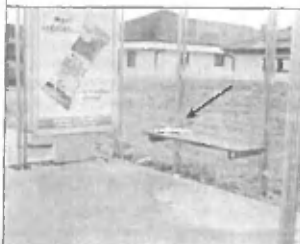
"Molči, ti hudoba ti! To pa ni za prestati. Za svojo šlahoto se moram postaviti. Čakaj ti, čakaj, jezničnica!"

Tako se vran kregati začne in od jeze poskakuje, sir pa medtem listici spet v zobe zleti.

NOVI PRIJEMI OGLAŠEVANJA

HYDE PARK

»Zajaham« kolo in se peljem skozi Trzin. Ker smo Trzinci rojeni pod srečno zvezdo in imamo sorazmerno veliko avtobusnih postaj, so mojo pozornost pritegnili šopi papirja (letakov) na klopeh, ki so nameščene pod strehami (ne pri vseh!).

Seveda, BTC praznuje. In so si zamislili zanimiv način razdeljevanja vabil. Na vsako klopco so položili nekaj deset letakov. S tem seveda ne kršijo nobenega predpisa, niti našega občinskega ne, saj plakata niso nalepili npr. na steklo postaje, na nosilec cestne razsvetljave, na...

Me prav zanima, če bodo v prihodnjih mesecih začela podjetja, društva... uporabljati klopec za police svojih sporočil.

PLINIFIKACIJA OBČINE TRZIN

PETROL

Kot smo napovedali, smo takoj po končani kurilni sezoni (v zadnjem tednu maja) izvedli prehod iz utekočinjenega nafnega plina (UNP-ja) na zemeljski plin tudi v stanovanjskem naselju Mlake. Tako je sedaj celotno obstoječe plinovodno omrežje (in s tem seveda tudi vsi obstoječi uporabniki) napajano z zemeljskim plinom. Ostane samo še osnovna šola Trzin, bloki na ulici Za hribom in bloki T3 ob Ljubljanski cesti, ki se sedaj napajajo z UNP-jem preko plinske postaje v lasti Butan plina, s katerimi pa se tudi že dogovarjamo o prevzemu (odkupu) obstoječega omrežja. Na naše zadovoljstvo se število odjemalcev povečuje tudi na račun tistih občanov, katerim smo izvedli nov hišni plinski priključek, oni pa so že tudi izvedli notranjo plinsko napeljavo ter pričeli z uporabo zemeljskega plina. Novih priključkov bo tudi letos kar nekaj, saj smo že začeli z gradnjo novih plinovodov v okviru II. faze plinifikacije občine Trzin.

NOTRANJA PLINSKA NAPELJAVA

Predpogoj za notranjo plinsko napeljavo je, da je zgrajen hišni plinski priključek. Za izvedbo notranje plinske napeljave je potrebno pridobiti PGD/PZI projekt notranje napeljave zemeljskega plina. Projekt naj izdela projektant, ki je vpisan v imenik odgovornih projektantov pri Inženirski Zbornici Slovenije. En izvod projekta skupaj z vlogo za izdajo soglasja dostavite na naš naslov: *PETROL d.d., Dunajska 50, 1527 Ljubljana*. Projekt pregledamo (in zadržimo za naš arhiv) ter izdamo brezplačno Soglasje h gradnji in priključitvi za izvedbo notranje plinske napeljave.

Postopek je enak tudi v primeru, ko notranja plinska napeljava že obstaja in posegamo v njo samo delno (npr. zamenjava plinskega grelnika z novim, prigraditev dodatnega grelnika ...). Tudi v tem primeru je potrebno, da projektant izdela projekt (oz. skico) ter hkrati pregleda in po potrebi odpravi tudi obstoječe pomanjkljivosti (zamenjava vijachenih spojev z varjenimi, vgradnja manjkajočih termičnih varoval, prestavitve plinovera pod strop ...).

Vsa dela na plinski napeljavi brez soglasja distributerja se štejejo kot neupravičen poseg in v skladu z občinskim Pravilnikom o pogojih za dobavo in odjem zemeljskega plina (Uradni vestnik Občine Trzin št. 2/2002) lahko dobavitelj odkloni dobavo plina, dokler njegove zahteve niso izpolnjene.

II. FAZA/1. etapa (junij-julij 2004)

Po razkopanih ulicah v Trzinu ste že ugotovili, da so dela na 1. etapi letošnje plinifikacije občine Trzin že v teku. Dela bodo predvidoma končana do konca julija 2004. Omenjena etapa bo zajemala zgraditev plinovodov po naslednjih ulicah: Zupančičeva ulica, Cankarjeva ulica, Ulica pod gozdom, Lobodova ulica, Na jasi, Ulica OF, Za hribom (sever) in Jemčeva cesta (zahod). Hkrati z izgradnjo cestnih plinovodov se gradijo tudi hišni plinski priključki do glavne plinske zaporne pipe na objektu.

Cena za priključek in prikop na omrežje znaša 81.000 SIT (z že upoštevanim DDV-jem).

Tako določena cena priključka velja, če je dolžina hišnega priključka od uličnega plinovoda do požarne pipe uporabnika do vključno 12 m. Za daljše priključke od 12 m se cena priključka nad 12 m zaračuna odjemalcu na osnovi dejanske vrednosti izvedenih del (ocenjena vrednost je 6.000 – 8.000 SIT/m). Cena velja tako za individualne kot za komercialne odjemalce. V ceno za priključek pa nista vključena plinomer in regulator tlaka, ki sta kot del interne instalacije strošek uporabnika.

Tisti, ki se še niste odločili za hišni plinski priključek, se lahko do zaključka gradnje v vaši ulici še vedno premislite in s Petrol-om uredite vso dokumentacijo (g. Marjan Jakulin, tel.: 041-371-655), na Občini Trzin pa pridobite še lokacijsko informacijo. Za priključek velja zgoraj omenjena cena, če lastnik uredi vse potrebno do zaključka gradnje v njegovi ulici. Za priključke, ki bodo realizirani po izgradnji osnovnega omrežja, se bo cena oblikovala na podlagi dejanskih stroškov izvedbe.

II. FAZA/2. etapa

2. etapa zajema območje med Jemčevo in Mengeško cesto ter območje vzhodno od Mengeške ceste. Na omenjenih območjih je bil odziv občanov slab, zato rok pričetka gradnje še ni določen. Zainteresirani lastniki objektov (ki se še niso prijavili za hišni plinski priključek) naj pokličejo našega sodelavca (g. Marjan Jakulin, tel.: 041-371-655) in takoj, ko bo izgradnja na določenem območju ekonomsko upravičena, bomo pričeli z gradbenimi deli. Do takrat pa si občani lahko omislijo oskrbo s plinom preko plinohrama za UNP (pri tem, da je potrebno notranjo plinsko napeljavo urediti tako, da pri kasnejšem prehodu na zemeljski plin ne bo potrebnih večjih predelav). Za več informacij (v zvezi s plinohrami za UNP) pokličite na 080-22-66, kjer boste dobili odgovore na vsa vaša vprašanja ali obiščite spletno stran (www.petrol.si).

OBJEKTI OB OBSTOJEČEM (starem) PLINOVODU

V času izvajanja del na 1. etapi bomo gradili hišne plinske priključke tudi do tistih objektov, ki stojijo ob že zgrajenem (starem) plinovodu v stanovanjskem naselju Mlake. Lastnik mora s Petrol-om urediti vso dokumentacijo (g. Marjan Jakulin, tel.: 041-371-655), na Občini Trzin pa mora pridobiti še lokacijsko informacijo. Za priključek velja zgoraj omenjena cena, če lastnik uredi vse potrebno do zaključka gradnje 1. etape.

SANACIJA OBSTOJEČEGA OMREŽJA V MLAKAH

Pripravljamo se tudi na sanacijo najstarejšega dela plinovodnega omrežja v Trzinu, ki zajema Mlakarjevo, Prešernovo in Reboljevo ulico v stanovanjskem naselju Mlake v Trzinu. V okviru te sanacije bomo zgradili nove plinovode po javnih površinah (cestah) in nove hišne plinske priključke s ceste strani. Hišni priključki se bodo v skladu s predpisi zaključili z glavno plinsko zaporno pipo na fasadi objekta (kar je pri obstoječih priključkih sedaj manjkalo). Trenutno smo v fazi projektiranja, sama izvedba pa se predvideva v letu 2005. O podrobnostih in točnem datumu boste uporabniki pravočasno obveščeni preko prihodnjih člankov in po pošti.

POSVETOVALNA ENERGETSKA PISARNA

Posvetovalna energetska pisarna v Trzinu redno obratuje vsako delovno sredo med 17.30 – 18.30 uro v prostorih stare šole v Trzinu (Mengeška cesta 22). V pisarni dobijo občani vse potrebne obrazce za izvedbo hišnega plinskega priključka in tudi vse informacije glede notranje plinske napeljave.

DEŽURNA TERENSKA SLUŽBA

PETROL ima stalno (24 ur/dan, 365 dni/leto) dežurno terensko službo za omrežje zemeljskega plina v Trzinu na dežurni telefonski številki 040-679-344.

PETROL d.d.

PRIPRAVE OBČANOV NA ZEMELJSKI PLIN V TRZINU - VI

Po odzivu občanov sodimo, da so zainteresirani za zemeljski plin, torej je bila naša odločitev o obravnavanju plinske tematike v Odsevu pravilna. Mnogi občani se obračajo na nas z zelo raznolikimi vprašanji. V tem članku bomo na prvem mestu obravnavali nepravilnosti, ki so se pogosto dogajale med menjavo plinskih grelnikov pred in po zamenjavi plina v Trzinu. V nadaljevanju bomo obravnavali lastnike novih priključkov zemeljskega plina. Zaradi zanimanja občanov bomo tudi nadaljevali in zaključili aktualno temo o najmodernejših kondenzacijskih plinskih grelnikih.

PROBLEMATIKA MENJAV PLINSKIH GRELNIKOV

Na terenu smo med menjavanjem plinskih grelnikov namereli na vsto nepravilnosti na instalacijah plinskega ogrevanja, radiatorskega ogrevanja, vodovodnih in dimovodnih instalacijah ter sistemih za zajem zraka.

Nekaj najpogostejših nepravilnosti:

- *Na plinskih instalacijah praviloma ni vgrajenih termičnih varoval pred trošili. Na teh instalacijah so zaporni ventili za vodo namesto plinskih. Vidni navojni spoji so neustrezno zatesnjeni ipd...*
- *Velikokrat so bili grelniki vgrajeni v omare z nezadostnim dovodom zraka*
- *Zaščitne peči pred trdimi delci praktično nismo zaznali, prav tako tudi mehčanja vode ne*
- *Ponekod smo ugotovili skupen odvod dimnih plinov (v isti tuljavi) za peči na trdo in plinasto gorivo. Ponekod pa so v aktivnih plinskih dimnikih napeljene cevi drugih instalacij!*

Pri vseh občanih, kjer smo izvajali menjave grelnikov in sanacije dimovodnih sistemov ter sistemov za zajem zraka, smo nepravilnosti odpravili oziroma uredili tudi obstoječe instalacije skladno z zahtevami distributerja in pooblaščenega dimnikarske službe. Prav tako smo organizirali ponoven pregled dimnika, kar pomeni, da ti občani brez kakršnih koli problemov že koristijo zemeljski plin.

Zal pa pri vseh občanih, kjer sta izvajala menjave najmanj dva izvajalca, temu ni tako. Menimo, da so bili ti občani zavedeni z nizkimi cenami storitev! Pri njih so izvajalci izvedli samo menjavo grelnikov, obstoječe instalacije pa so samo prilagodili novim grelnikom.

Po podatkih, ki smo jih dobili na terenu pri nekaterih občanih, obstoječe instalacije in dimniki niso bili sanirani oziroma prilagojeni zahtevam distributerja in pooblaščenega dimnikarske službe. To pomeni, da bodo imeli slednji občani velike težave jeseni, ko jim poteče dimnikarsko soglasje, če do roka ne bodo uredili instalacij in sanirali dimnikov.

Vse tiste občane, ki imajo vgrajene nove plinske peči-grelnike in še nimajo prilagojenih instalacij OPOZARJAMO in OBVEŠČAMO, naj vendarle uredijo sisteme plinskega ogrevanja skladno s preglednimi listi, in sicer do septembra 2004, kot jim nalagata pooblaščenega dimnikarska služba in distributer plina PETROL d.d.

ZA TE INVESTICIJE OBČANI LAHKO KORISTITO UGODNE NAMENSKE KREDITE SKB BANKE V TRZINU (OBRTNA CONA, BLATNICA 1-PIRAMIDA) I

NOVI LASTNIKI PRIKLJUČKOV ZEMELJSKEGA PLINA

V kolikor še nimate urejene notranje plinske instalacije, nas prosimo povabite na ogled vašega objekta, da vam svetujemo in skupaj z vami glede na vaše želje in možnosti poiščemo optimalno rešitev vaše interne plinifikacije. Na tem ogledu vam bomo tudi svetovali, da se boste lažje in varno odločili o vrsti opreme in proizvajalcih. Pri tako raznovrstni plinski opremi, ki je danes na tržišču, izbira res ni lahka.

NAJSODOBNEJŠI KONDENZACIJSKI GRELNIKI Z NAJVEČJIMI IZKORISTKI

V prejšnji številki smo vam predstavili osnove kondenzacijske tehnike. Ta tema je vzbudila pri občanih precejšen interes, zato ji tudi v današnjem članku namenimo prostor.

Predvsem bi radi opozorili, da je kondenzacijsko tehniko potrebno zasnovati že na začetku gradnje objekta. Tu mislimo na gradbeno fiziko objekta (toplotno zaščito) in predvsem na pravilno izbrano grelna telesa-radiatorje in morda talno ogrevanje.

Zaradi zelo nizkega temperaturnega režima ogrevanja (npr. nominalni največji izkoristki so navedeni za sistem 40 / 30°C) so potrebni radiatorji precej večjih ogrevalnih površin oziroma celotno ogrevanje objekta.

Torej je potrebno pri uvedbi kondenzacijske tehnike pravilno zasnovati sistem, da bodo izkoristki naprav največji.

Pod določenimi pogoji (poznavajo jih strokovnjaki) pa je kondenzacijska tehnika primerna tudi za obstoječi objekt. Res, da ne bo ta tehnika delovala z maksimalnimi izkoristki predvsem v hladnih obdobjih, ko bo kondenzacijski grelnik obratoval v klasičnem ogrevalnem režimu dovod 80°C / povratek 60°C, vendar bodo ti izkoristki še vedno večji kot pri običajnem kotlu. Upoštevati je potrebno povprečno število hladnih dni in povprečno zunanjo temperaturo v kurilni sezoni ter kako dobro toplotno zaščito ima objekt itd...

V prejšnji številki smo že obravnavali kondenzacijsko tehniko in primere kondenzacijskih peči DeDietrich.

Ker želimo predstavljati kvalitetne proizvajalce enakovredno, vam danes predstavljamo proizvajalca plinskih peči BERETTO in NJIHOVO NOVOST V KONDENZACIJSKI TEHNIKI.

Beretta je razvila nov plinski grelnik SUPER EXCLUSIVE SINTHESI, ki je novost v kondenzacijski tehniki. Ta grelnik je primeren prav za obstoječe objekte, ki delujejo s klasičnim sistemom ogrevanja 80°C/60°C. V tem primeru zadostuje površina obstoječih radiatorjev. Vsekakor pa je smiselna tudi v tem primeru dobra toplotna zaščita objekta.

Grelnik izkorišča temperaturo dimnih plinov s pomočjo ventilatorja in jih tako ohladi na 60°C. Tako se ohrani toplota, ki bi se v nasprotnem primeru izgubila skozi dimnik.

Plinski grelnik je dobil za svojo varčnost 4 zvezdice (****) pri delovanju na maksimalni moči in pri 30% moči (v skladu z Evropskim predpisom CEE 92/42), pri čemer je zelo pomemben izkoristek pri minimalni moči, saj grelnik med obratovanjem zelo malo časa deluje pri maksimalni moči.

Z grelnikom SUPER EXCLUSIVE SINTHESI dosegamo skoraj konstanten izkoristek zaradi ventilatorja z moduliranim številom vrtiljagov in zato idealnim razmerjem zraka in plina za zgorevanje.

Med drugim so prednosti tega grelnika tudi:

* Podobnost s standardnim že znanim grelnikom * Enostavnost montaže in uporabe * Večina sestavnih delov je enakih kot pri standardnih grelnikih, katerim smo že do sedaj zaupali * Zelo pristopna cena * Vsekakor ta grelnik lepo zapolnjuje vrzel med klasičnimi grelniki in kondenzacijskimi in je zato idealen za mejne primere med čisto kondenzacijo in klasičnimi ogrevalnimi sistemi, torej v primerih obstoječe gradnje.

OBČANI NAJ ZA VSA DODATNA POJASNILA POŠILJAJO VPRAŠANJA IN ŽELJE PRAVOČASNO NA:

- iTZinženiring C.A. Bitenca 68, 1000 Ljubljana (lahko na dopisnici ali v pismu)
- po faksu na FAX/TEL (01) 51 99 033 (kratko sporočilo lahko puste na el. tajnici)
- ali naj pokličejo na tel. (041) 636 977.

iTZinženiring

Iz Študentskega kluba Domžale: UTRINKI IZ MAJSKEGA FESTIVALA

Drugi festival Pejmo se maja(t) je bil, glede na lanskega, skrčen na le štiri dni. Navkljub temu da smo imeli nekaj težav z dežjem, je, gledano v celoti, zelo dobro uspel. Spet se nam je pridružil mlado in staro, počeli smo vse in še več, doživeli obilo dobre glasbe, umetnosti, kulture, preizkušali svojo ustvarjalnost, se športno udeleževali in doživeli nova poznanstva.

1. DAN

Prvi dan festivala smo doživeli večji del v kulturnem domu Franca Bernika. Vse skupaj pa je izgledalo nekako takole. Ko se nas je pešica zbrala v klubskih prostorih kulturnega doma, smo nekaj popili, nekaj malega povedali, nato se je vse skupaj preselilo v dvorano, kjer so nas že pričakovali Skati. Polna dvorana kulturnega doma je razveselila tako skatince kot tudi Tinkaro Kovač, ki je bila tokrat zvezda večera. Poleg vseh obiskovalcev, seveda. Čeprav je bil v programu napovedan ognjeni nastop Cizamo Teatra, pa je marsikdo ob koncertu na to pozabil in prijetno presenečenje jih je čakalo nekaj po 22. uri, ko so stopili v dvorano. Dva izmed članov teatra sta uprizorila pravi mali šov, ki sta ga zaključila z mini ognjem. Tisti bolj živahní so se v poznih nočnih urah prepustili še ritmu DJ-jev, saj je bila v Akumulatorju na sporedu tudi prava hišna zabava (House party).

2. DAN

Čeprav je bil petek deževen in popoldanske dejavnosti niso prišle toliko do izraza, pa lahko rečemo, da so kljub dežju in mrazu glasbeniki ta dan razgledali občinstvo. Los Ventillos, Nude in Alya so dosegli, da je mlado in staro stalo na kolodvorski ulici in uživalo v ritmičnem rocku.

3. DAN

Sobotne aktivnosti pred Študentskim klubom Domžale so privabile kar nekaj umetnosti željnih ljudi. Čisto pravi frizer Luka (Mič Styling iz Poljanske) je poskrbel za nove frizure. Zunanja podoba stavbe, kjer se nahaja naš klub, pa je ponovno dobila nekoliko drugačne barve – še tisti del, ki je ostal, so umetniki okrasili z grafiti. Večerni ritmi, ki so jih izvajale skupine Legeres, Passo Continuo in predvsem Šankrock, tudi tokrat niso pustile ljudi brezbržnih. Publika je uživala v večernih koncertih, in se je prepičanje, da je v Domžalah vse premalo tovrstne zabave, še poglobilo. Pa da ne pozabimo. Doživeli smo tudi čisto drugačno kulturo, za kar so poskrbeli Kesukozi. Zanimivo in nenavadno.

4. DAN

Nedeljski dan, ko je bilo vreme najlepše, so izkoristili vsi tisti, ki radi rišejo, barvajo, streljajo, igrajo košarko, skejtajo. Skratka, počnejo karkoli. Za MKC Akumulator se je dogajalo vse to, kar smo našli. Umetnije, ki so nastajale izpod rok umetnikov, za katere niti nismo vedeli, da obstajajo, košarka, ki jo je spremljala glasba dua Prim To, streljanje z

zračno puško in lokostrelostvo, ki so ga pripravili taborniki iz Domžal, ter nenazadnje tudi tekmovalci na »rampi« v skejtanju je trajalo kar nekaj ur; niti se nisi dobro zavedal in dan je bil mimo. V večernih urah pa je sledil še uradni zaključek v klubskih prostorih kulturnega doma. Tako kot se spodobi. Najprej je bila pogostitev pred zadnjim dejanjem, ki je bil za marsikoga najbolj zabaven. Le kako ne bi bil, če pa so k nam v goste prišli člani radijske ekipe Radia GA-GA, slavni Sašo Hribar s svojimi sodelavci na čelu. Da so poskrbeli za prisotnost vseh mogočih znanih ljudi iz sveta športa, za-bave in politike, ni dvomiti. Zagotovo pa je bil najbolj časten slavnostni obisk predsednika republike Slovenije – Janeza Dmrovskega. Da ne bo pomote, v izvedbi njegovega imitatorja.

Zadeva, ki so jo organizirali Študentski klub Domžale, Študentski klub Kamnik, MKC Akumulator, kjer je pripomogel še eŠS, je uspela, in se, glede na uspeh, skoraj zagotovo ponovno vidimo prihodnje leto – saj veste, v maju.

PRIHAJA POOLPARTY 2004

Letošnji Poolparty se bo dogajal v četrtek, 24. junija 2004, z začetkom ob 15. uri. Najprej se bomo zabavali v igrah z žogo (košarka ob bazenu, odbojka na travi), prepustili se bomo vodnim igram (blazine, vodni baloni, vodne pištole...), za vse skupaj pa bosta skrbeli študentom dobro poznana spikerja. Za glasbo čez dan bo poskrbel DJ Magic, da vaša grla ne bodo suha, pa bo skrbel profesionalni barman Primož s Cocktailsi. V večernih urah se bo na domžalskem bazenu predstavila aerobična skupina Afa Show Team, nakar sledi glasbeni vrhunec dneva – predskupina Carpe diem in zvezda večera – MAGNIFICO. Saj še veste? Vstopnice kupite v Študentskem klubu ali pa na eŠtudentskem Servisu.

Mateja Kegel

Tvoj osebni e-servis!

Veliko dijakov in študentov kmalu ugotovi, da poleg žepnine staršev in sorodnikov in stipendij lahko tudi sami hitro in dobro zaslužijo. Odločitev pade, treba je delati!

E-študentski servis Domžale v svoji spletni poslovalnici na www.studentski-servis.com študentom in dijakom nudi storitev **OSEBNI e-SERVIS**. Osebni e-servis članom na enem mestu omogoči enostavno in prijazno uporabo storitev E-študentskega servisa.

Dijaki in študenti preko **OSEBNEGA e-SERVISA** na www.studentski-servis.com lahko:

- dnevno pregledajo nova prosta dela,
- naročijo navadno, permanentno ali stalno napotnico, ki jim jo E-študentski servis Domžale še isti dan pošlje na dom ali v podjetje,
- preverijo svoje zaslužke in napotnice,
- dobijo informacije o dohodnini in izpolnjevanju dohodninskega obrazca,
- se prijavijo za počitniško delo ali aktivnega iskalca del,
- preverijo višino mesečnega in letnega limita,
- urejajo svoje podatke,
- uporabljajo brezplačno svetovanje o pravnih zadevah, načrtovanju svoje kariere in komunicirajo z referentkami,
- postanejo aktivni član E-študentskega servisa Domžale in koristijo dodatne ugodnosti.

Poleg številnih ugodnosti lahko na E-študentskem servisu Domžale najdete svežo ponudbo prostih del. Izbirate lahko med 260 enostavnimi, strokovnimi in visokostrokovnimi deli, ki vam jih trenutno ponujamo. Sprejemamo tudi prijave študentov in dijakov za počitniško delo, zato pohitite. Na spletni strani www.studentski-servis.com najdete tudi prenovljeni študentsko-dijaški portal z informacijami in zanimivostmi iz področij izobraževanja, turizma in zabave.

Vstopi v Tvoj Osebni e-servis ali se oglasi pri nas na kavici!

E-študentski servis Domžale,
Ljubljanska c. 70, Domžale
VEČ POTI VODI DO KRUHA. NAŠE SO VARNE.

Kadar imaš denar,
je boljše misliti
na dni, ko ga ne bo,
kakor takrat,
kadar ga nimaš,
misliti na dni,
ko bo.

Kitajski

Dokler je bil denar v žepu, so
bili tudi pozdravi, konec
denarja, konec pozdravljanja.

Darginski

DOM IVANA HRIBARJA

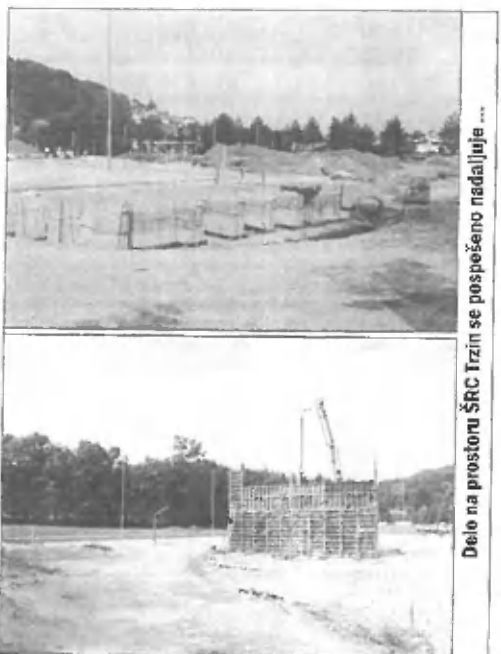
HYDE PARK

Ze dobrega pol leta dobivam vabila za ogled razstav, kulturnih prireditvev in ostalih sestankov v Centru Ivana Hribarja. Tudi zadnjo soboto so me vabili tja. Prišel je tudi sosed Andrej, ki mi je zaupal, da je bil prvič tam in da do tedaj sploh ni vedel, da se tam kaj dogaja. Prav zato moram napisati, da 100 % Trzincev ne ve, kje je dom ali Center Ivana Hribarja. Zakaj ne vedo? Pol leta po uradni otvoritvi na posloplju še vedno ni nobene oznake ali napisa, ki bi ljudem povedal, kaj je v tisti stekleni stavbi. Kako naj Trzinci hodimo nekam, za kar, če tako rečem, sploh ne vemo, da obstaja.

PS: V vsej Sloveniji se kulturni hrami imenujejo npr.: Cankarjev dom, Slomškov dom... v Trzinu pa imamo Center...

J.S.

Delo na prostoru ŠRC Trzin se pospešeno nadaljuje...

NOVI OBJEKT - ZA BOLJŠE STORITVE

V obrtni coni Trzin že več let deluje podjetje **AS DOMŽALE MOTO CENTER d.o.o.**, ki je pred kratkim dokončalo naložbo, vredno 130 mio sit. Z novim objektom je podjetje pridobilo dodatnih 800 m² pokritih površin. Tako je začeto izgradnja kompleksnega avto-moto centra na 5000 m² zemljišča s preko 2000 m² pokritih površin. Z novim objektom se izboljšujejo pogoji za delovanje praktično vseh dejavnosti podjetja.

Program motornih koles Honda, katerih pooblaščen zastopnik za Slovenijo je AS Domžale, je pridobil nove servisne prostore, ki bodo pripomogli k še kakovostnejšemu in hitrejšemu delu tega servisa.

S selitvijo servisa motorjev iz starega objekta bo omogočena reorganizacija poteka tehničnih pregledov motornih vozil. Pregledi bodo potekali hitreje, ker bodo vse stranke obiskale administrativno pisarno samo enkrat. Pričakujejo tudi, da bodo v kratkem

pridobili od ustreznega organa še pooblastila za prve registracije in nekatere druge upravne postopke, ki jih sedaj stranke urejajo na upravnih enotah, in to samo v času uradnih ur.

V novih prostorih je dobil svoj prostor tudi servis za tehnični program znamke Honda, katerega uvoznik je tudi AS Domžale. Gre za generatorje, vodne črpalke, vrtno kosilnice, stabilne motorje, snežne freze itd. Servis opravlja storitve tudi za izdelke drugih znamk, ki imajo vgrajene motorje znamke Honda.

Oskrba z rezervnimi deli poteka redno dvakrat tedensko direktno iz centralnih skladišč za Evropo.

Avtomobilski servisni center je z novim objektom pridobil avtomatsko avtopralnico s sodobno tehnologijo vodne reciklaže znamke Christ in tudi servisno delavnico za avtomehaniko in vulkanizirstvo.

Z novo pridobitvijo je podjetje AS Domžale Moto center uredilo sodoben avto-moto center, ki omogoča opravljanje skoraj vseh storitev za potrebe avtomobilistov in motoristov.

7. SREČANJE LJUBITELJEV STARE KMETIJSKE TEHNIKE V JABLAH (dopolnilo članka na str. 18)

ODSEVNIK

Avtor:
Simon Fink
Jugovila

TRNULJČICA

(dopolnilo članka na str. 24) / (fotografije: Jože Seljak in Miro Štebe)

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vroča stran ureja Tanja Prelovšek, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel. št. 564 18 73). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev hodo izvedeli vsi Trzinci!

25.06.	19.00	OT, SVVS, KUD, DU, TD	Občinska proslava ob dnevu državnosti pred spominskim obležjem na Ljubljanski 15, nato družabno srečanje s kresom v kamnolomu
26.06.	19.00	TD, OT	Mednarodni folklorni festival - igrišče OŠ
26.06.	8.00	SMD in TD	VI. pohod na Košutino - šleje za športno značko občine Trzin (zbirališče ob 8. uri pred cerkvijo sv. Florijana)
27.06.	8.30	SMD - kol.sekcija	Predvor (60 km) - kolesarski izlet (zbirališče ob 8.30 pred Merkatorjem)
29.06.	9.00	MO PD Onger	»Poletne torkijade«: Kolesarski izlet v Volčji Potok (za starejše osnovnošolce, dijake in študente)
04.07.	8.30	SMD - kol.sekcija	Kamniška Bistrica (26 km) - kolesarski izlet (zbirališče ob 8.30 pred Merkatorjem)
04.07.	9.00	Župnija Trzin	srebrna maša dr. Bogdana Dolenca
06.07.	19.00	MO PD Onger	»Poletne torkijade«: Bivakiranje - noč pod zvezdami (za osnovnošolce, dijake in študente)
08.07.	dopolodne	TD	ogled znamenitosti Ljubljane s turističnim vodnikom
11.07.	8.30	SMD - kol.sekcija	Kranj (ob Savi) (50 km) - kolesarski izlet (zbirališče ob 8.30 pred Merkatorjem)
13.07.	9.00	MO PD Onger	»Poletne torkijade«: "Velikani so spet z nami" (za osnovnošolce)
17.-25. 7.		MO PD Onger	Mladinski planinski tabor DOVJE (za osnovnošolce)
18.07.	8.30	SMD - kol.sekcija	Trebeljevo (70 km) - kolesarski izlet (zbirališče ob 8.30 pred Merkatorjem)
22.07.	dopolodne	TD	ogled znamenitosti Ljubljane s turističnim vodnikom
25.07.	8.30	SMD - kol.sekcija	Pance nad Grosupljem (50 km) - kolesarski izlet (zbirališče ob 8.30 pred Merkatorjem)
27.07.	popoldne	MO PD Onger	»Poletne torkijade«: Po plezalni (Pogačnikovi) poti na Grmado (za osnovnošolce, dijake in študente)
julij		MO PD Onger	Kokrško sedlo (spoznavna tura za prijavitelne na MPT Dovje)
01.08.		TD	Izlet in predstavitev na prazniku breskev v Pervačini
03.08.	9.00	MO PD Onger	»Poletne torkijade«: Veni, vidi, vici! (za osnovnošolce, dijake in študente) [igre brez meja]
9.-12.08.		MO PD Onger	Tabor "veteranov MO" (za dijake in študente) »pohodni tabor« v Karavankah (od Stola do Dovške babe)
15.08.		MO PD Onger	Ogradi (nad planino v Lazu)
15.08.	10.00	Šahovsko društvo	Prvenstvo v pospešenem šahu v Baru Repek
17.08.		MO PD Onger	»Poletne torkijade«: "Lov za trzinskim medvedom" (za osnovnošolce)
24.08.	19.00	MO PD Onger	»Poletne torkijade«: "Polni utrinki" (za osnovnošolce, dijake in študente)
26.-30.08.		DPM	Tečaj tenisa in badmintona, zadnji teden v avgustu (v Tauby centru)

NAPOVEDUJEMO:

september	MO PD Onger	Lisičkina gozdna učna pot (Šumberk)
september	VO PD Onger	Vrh nad Škrbino, Tolminski Kuk (2 dni)

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin tudi v Občinskem informativnem središču, Ljubljanska c. 12/f, tel. 564 47 30

Informacije o (poletnih) izletih PD na spletni strani: <http://onger.org/menu.php>

**Utrinki z 2. kolesarske dirke
za veliko nagrado Občine Trzin**

Nekaj prizorov z gledališke predstave
Trnuljčica v trzinskem kamnolomu

Foto: Jože Seljak

AS DOMŽALE

Moto center d.o.o., Blatnica 3a, IOC Trzin,
telefon: 01/562 32 22, 01/562 33 33, faks: 01/562 18 15,
www.as-domzale-motoc.si
www.honda-as.com

**NOVO, NOVO - NOVI CENTER
VSE ZA VASE JEKLENE KONJICKE**

**AVTOMATSKA
AVTOPRALNICA**

MEHANIČNA DELAVNICA, VULKANIZERSTVO, OPTIKA

SERVIS ZA MOTorna KOLESA HONDA

SERVIS ZA TEHNIČNI PROGRAM HONDA

KUPON -20% KUPON -20%

ZA AVTOMATSKO PRANJE VOZILA

ZA AVTOMATSKO PRANJE VOZILA

Slaščičarna Oger

stari Trzin, Mengeška 26

Nudimo vam veliko izbiro poročnih in otroških tort
po tujih katalogih; torte velikosti od 8 kosov naprej
tudi diabetične; domačo potico; ročno izdelane
domače piškote in še veliko drugega.
Če želite, vam torto naredimo po sliki,
ki jo prinesete s seboj.

ODPRTO VSAK DAN OD 7.00 DO 21.30.
Telefon: 01 564-20-50

Studentski servis Domžale

Ljubljanska c. 70
gsm: 031/841 841

Vstopi v svoj

**osebni
servis**

izberi si
veliko ponudbo del
in pridži na
Real party 2004.

www.studentski-servis.com

AL WAGI

ZASTOPNIK ZA
PLINSKE GRELNİKE
Beretta

Pot za Bistrico 67, 1230 Domžale
Tel: 01/722 56 30
Fax: 01/721 61 88

Servis: ELEKTRO JERETINA
Jarčeva 3, Domžale
GSM: 031/652 733

ITZ inženiring, Ljubljana
C.A. Bitenca 68, Tel/Fax: (01) 519 90 03
SVETOVANJE • PROJEKTIVA • NADZOR
IZVEDBA